

تصویر ابو عبدالرحمن کردی

هه
دوو رده

قهه لای عمو سلهمان

نه دیکره گانی

پوژانه و شهوانه

نه قورئان و سوننه تدا

کۆکردنه و دو ئاماده کردن و وەرگیرانی

حه مزه بهرزنجی

پیدا چوونه و دی

مامۆستا عبدالکریم

قەللى مۇسلمان

لە ذىكره كانى

رؤزاسە و شەئانە

لە قەللى مۇسلمان

كۆكردنە و نامادە كردن و وەرگىرانی

حەمزە بەرزنجى

پیداچونە وەى

مامۇستا عبدالكریم

چاپى سى و شەش

بسم الله الرحمن الرحيم

تېيینی نرخی جوئله به: (۱۲۰۰) دیناره. بۇ به ده ست
خستنی روو بکهره چاپخانهی (شارستان) نزیك
به ریددکهی سلیمانی.. ته له فون: ۰۷۷۰۱۲۴۱۱۸۲

hamzabarzngy@yahoo.com

ناری کتیب: فه لای موسلمان له ریکرد کانی روزانه و شوانه له فورمان وسونعتیا
کۆکردنرمو مامانده کردن و رجگیراسی: حمیره به ررحمی
تیران:

نویه چاپ: می و هند

چاپ: چاپخانهی شارسان

ژمارهی سپاردن (۱۴۶) ی سالی ۱۹۹۸ ی وهارهتی روشیری بی دراره.

مافی له چاپدان و لهدر کرتنه دهی بارنیزاوه بۇ نوسره کمی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

« اِنْ اَحْمَدُ لِلّٰهِ بِحَمْدِهِ وَسُبْحَانَهُ وَنُسْتَعِزُّهُ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ
شُرُوْرِ اَنْفُسَا وَسَاْتِ اَعْمَالَا. مَنْ يَبْدُوْهُ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ. وَمَنْ يَصِلْ
فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ. وَاشْهَدُ اَنْ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴾ (آل عمران: ۱۰۲)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ (النساء: ۱)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا ﴾ (الأحزاب: ۷۰-۷۱)

أما بعد فإن أصدق الخِبرِ كتابُ اللهِ، وحسبُ الهدى هدى
 محمد (ﷺ)، وشرُّ الأمور مُحدثاتها. وكلُّ مُحدثَةٍ بدعة. وكلُّ بدعةٍ
 ضلالة. وكلُّ ضلالةٍ في النارِ».

[illegible]

پاش شاهی چاپی یکم و دوم و سیم نامیکه (له‌ای
موسلمان له‌ای دیگر مکانی روزانه و شوانه له‌ای و سوننت دا)
کوته بازار و ده. موسلمانان به‌نام زو پموشه و باو شیان بوی
گرت و ده دیار و ده تا پادامه جی خوی دیاری کرد. به‌لام
له‌ای یک تریشه و هندیکی تر له‌ای موسلمانان دلسوزانه چند
تیبینی و پده‌نه‌یه‌کیان خسته پو که شمه‌ش هانی مندا که
زیاتر گرنگی پندم و پیایدا بچمه‌وه، له‌وانه هندیکی دیگر
فرمودی لاواری تیدلیو و ده هینا و هندیکی تر بقیه کرد
له‌ای و ده‌ای چسپاو و ده‌ای که له‌ای یه‌که دا نه‌بو.

پاشان ههستام بهزاده پوون کردنهوهی نیکرهمکان و وهرگینهانی
 بۆ سهر زمانی کوردی و دهرشتنهوهی بهشینوهیهکی رینه وینک تا

موسلمانان ئاگا داربن بهمانا و مەبەستى ئەو ئىكرانى كە دەيلیز
 كەمەش زۆر پىنويستە. وە ھەروەھا دانانى سەرچاوى ئەو
 ھەرمودانە لە پەراوینى خوارە ودا بۆ زیاتر مەتەنە بوو
 بەراستىتى ھەرمودەكە. چونكە پىنويستە موسلمانان ھەردەم
 چاپۆشن بن بەراستى و ناپاستى ئەو ئىكرانى كە دەيلین.

و ھەولم داوە ئىكرەكان بەپىنى پەلسەپى ژيان و
 ھەلس و كەوتەكان دابنیم و ديارە ئەمەش زۆر وردەكاری پىنويستە.
 پاشان جگە لە ئىكرەكانیش چەند سوننەت و ئادابىكى
 ئىسلامیم بۆ زیاد كەردووە بۆ زیاتر سوود وەرگرتن لى.

ئاشكراشە ھىچ كارىكى مەوۇ بن تانەو كەم و كورتى نىيەو ھەر
 ھەلەيكەشى تىدا بىت داواى لى خوش بوون دەكەم لە خوا لى.
 وە ھەر چاكەيكە و تەواوى يەكە پىنەو ديارى لى لە خواى
 گەورە و ھەر ھەلەيكەم كەردى لى شەيطان و نەفسە و ھە.
 شادمانىش دەبە بە ناردنى ھەر پەخەو پىشنىارنك لەسەرى، تا
 بە ھەموو لایەك خزمەتێكى ئەم ھوارەى قەرى ئىسلام بەكەين.

لەخواى گەورە داواكارم یارمەتى ھەزەمان بىت بۆ ھەموو كارىكى
 چاكە و نىمەتەن لە ژەنگ و ژال پاك بەكاتەو و پەنا دەگرم بە خوا
 لەوێ كە ئەم كارەم بۆ مەبەستێكى قەرى جگە لە پەزای ئەو
 كەردىت. داواكارىشم لەدەواى خێر بن بەشم مەكەن و خواى
 گەورە ئەم كارەم بەخاتە سەر تەرازووى چاكە كەمەكانم لەمۆڤى
 داوىدا.

ھەزە بەرزنجى

١٤٢٠ كۆچى - ٢٠٠٠ زائىنى

به نشی به کم:

ناوه جوانه ته واودکانی خوی گه ورد

«... لا، خسی فادعوه بها وذر نسبی محدودی است»
سبحان ربک العظیم (۱۸۰)

واله: بوق خوی گهرمه جواترینی ناومکان. جابو ناوانه ایی
بپازینموره و از لهوکسانه بهینن که له راستیتی ناومکانی
لاندمن و هاوبشی بوق پیدامکن و ناوی تری لن داندماشن.
بهسزای کردهوی خویان دکن^(۱).

وه پیغمبری خوی(ﷺ) دلمرموت: «إِنَّ اللَّهَ تَسْعَةُ وَتِسْعُونَ
مِنْ حَجَرٍ نَحْلُ خَلِّ»^(۲). و فی روایة: «إِنَّ اللَّهَ تَسْعَةُ وَتِسْعُونَ
مِنْ حَجَرٍ نَحْلُ خَلِّ أَحَدٌ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ وَهُوَ بِرِسِّ حَجَرٍ
نَحْلٍ»^(۳).

واله: خوی گهره نهمو نوق ناوی همیه له سمد بهکی کمه،
هر کسین لمبری بکات [که لهه وتهی بوخاری و زوریه
زانیانه، وه ووتراوه ماناکهی بزانی و بهوای پنی هسین،
وه ووتراوه تا له توانی خوی بهماناکهی بپازینموره] دهچینه
بههشتموره. وه خوی گهره تاکو تاکو پنی خوشه.

(۱) تفسیر ابن کثیر ۴/۴۴۲.

(۲) ترجمه البخاری: کتاب الدعوات (۶۶۱۰) و مسلم: کتاب الذکر والدعاء (۳۶۷۷).

به لام زاناکان دهفرمودن خوی گموره هر نه نموندو نو ناوهی
 نیه و بهس، بهلکو زیاد له (۱۵۰) ناویان هیناوه له قورشان و
 سوننه‌دا، وه زیادهی نوای فرمودمه که ناوه‌کانی هیناوه و
 ژماردوویه‌تی و ئیمامی ترمذی پریویه‌تی کردووه له نه‌بی
 هورمیرمه ضمه‌عیفه وه الحافظ دهفرمودت له
 (الفتح) ۱۵ (۲۱۵/۱۱)، وه ئیین ته‌یمیه له (مجموع
 الفتاوی) (۲۷۹، ۲۸۲/۶) باسی لهوه دهکات که نهو زیادهیه
 ووتیه پیغه‌مبهر (ﷺ) به هاو‌هنگی شارمزیان به
 فرمودمه، بهلکو ئیمامی ترمذی له هه‌ندی شیخی شامی‌یهوه
 باسی کردووه.

نه و مدو نو ناو له ناوه پیروزه کانی خوی گه وړه

الله: ناوی تاسو پیروزی خویبه. کوزکره ووی ناو و
سیف ته کانی به تی. واته پیرسترای به حق.

الأول: یکه مین. پینش همو وشت همو ووه.

الأخر: درایه مین. پاش همو وشت همینتی.

الظاهر: دیارو تاشکرایه بو خاوه ن ژیری به کان به هوی
به لکه کانه و. دهسته لاندې به زانستی به سر همو وشتیک

دا.

الباطن: په نهان و شارو ویه له چاوی به نه کان و زانایه به
تاشکراو په نهان کان. نژیکه به زانست و توانای.

العلي: به رزی به دهسته لات.

الأعلى: بلند به همو روویه به زات و سیفات و له مری. بلند
بوته و له سر عمر شه کوی.

المثال: به رز به سر دروستکراو نایه و. و خوپاکگر له سیفاتی
دروستکراوان.

الغظیم: مرنایه تی و خاوه ن شکر و دهسته لات و توانای بیکوتا.
و له همو گموره یه ک گوره تر.

الجدید: پای به رزی ترو. ریزدارو چاکه کار.

الكبير: گموره ی بیکوتا له گموره یی داو همو وشتیک جگه له
بچوک.

بیسری وه لامگوی بن سنوور به هه موو شتیك.	الصبيح
بینیری بن سنوور به ئاشكراو په نهان و شارمزا.	البصر
زانایه به بی فیرکردن به هه موو دروست كراوان و	العلیم
نه نیدی به گانیان وه زانایه به چیه ئاشكرا.	الغیر
شارمزا به وورد هكاری شنهكان له سهر حهقیقه تی خوی.	الحمید
سوپاس كراوو كاریه جی له كرداری دا. شایسته ی	
ستایشه له خوشی و ناخوشی دا.	
زال. هه رگیز ئاشكی. ده سه لاتداری به میزی بی ونه.	العزيز
به توانای بی سنوور	القدیر
به توانایه به سهر هه موو شتیكداو هیچ ماندووی ناكات.	القادر
به توانای ته واره و هیچ شتیکی ئی عاسی نابیت.	المقتدر
به توانا به سهر هه موو توانایه ك دلو هه رگیز بی دهسته لاتی	القوي
رووی تی ناكات	
به میزی بی نیاز به هاوتاو بی كوتا.	المتین
دهوله مهندی بی پیویستی به به ندهكانی، به لكو	الغنی
دروستكراوان موحتاحی نهون.	
كاریه جی لیزان. بی هه له له كارمگانی دا.	الحکیم
هیدی. ئارام و پاش خهری سزاو بی په لمیه، رفزی نهری	الحلیم
سه ریچی كهره.	
لیبوره له گوناوه.	العفو

الففورا: ای خوش بور. گوناھ پوښ.
 الفقارا: ای پوړوډی تمناو پوښمری عیبه. هرکات تموبه بکړنت
 له گوناھ دپوړنت.
 الثواب: تموبه و مرگري بڼده کانی کاتی تموبه ډمکن.
 الرقیب: چاودیر به بڼده کانی و زاناو ټاگاداره به کارو
 کړدو هیان.
 الشهید: ټاگادار. هیچی لن وون نابین و ټاگاداری بڼده کانی تی
 چی ټمجام دودن.
 الحفیظ: پارنزمی زموږ و ټاسمانه کان و بڼده کانی. وه ټاگاداری
 کړدارو وولته نیه تی بڼده کانی تی.
 اللطیف: نرم و چاکه کار له گه لن دروست کراوان له گه لن
 بڼده کانی و رڼی دهریان.
 القریب: نزیکه به زانستی، وه نزیکه له و کسانه ی ایی
 ده پارننموه به وه لاندنموه هیان.
 المحیب: وه لامگوز. وه لاسی پارننموه دداتنموه به به خشین. وه
 وه لاسی ناچارو پیگیراو دداتنموه به دهری
 کړدنموه هیان.
 السود: خوش ویستراو له دلی دوسته کانی دا. وه به نده
 صالحه کانی خوش دهریت و اییان رازی دهریت و
 کړدو هیان قبول ډمکات.

الشاکر: سوپاسی کردهوی کهم دهکات و رازی دهبیت لئی و
ومری دهگرنیت و پاداشتی دهداتهومو له گوناخی زۆر
خۆش دهبیت.

الشکور: سوپاسی چاکهی کهم دهکات و پاداشتی زۆری
دهداتهومو نیعمهتی زۆر دهبهخشینیو به شوکری کهم
رازییه.

الحنید: سهرومو گهروه خاومنی سهرومهی رهها. خاومنی
هموو شته.

الصند: جینی مههست و جینی نیازه له هموو پیویستییهکدا.
وه پیویستی بهکس نییه. وه سیفات تهوامو کس
لهسهرو ئوموه نییهی سهرداری نییه.

القاهر: بهتواناو دهستهلاتدار بهسهرو هموو شتیك دا.
القهار: سهزانهرو زهینکهری بی بهولو هاوبهش پهیداکهران
بهتوانای خوی.

الجبار: خاومن دهستهلاتی ناچارکار.
الغسیب: ئومنده دهبهخشینت که بهسیان بیت، لپرسهرومو
جینی پاز بۆ بهندهکان و بۆیان بهسه.

الهادی: پی پيشاندهری کهسانیک که بهیوت بۆ رنگای راست.
پینمودی کاری دروستکاروان بۆ بهرئومهنییهکانیان.
الحکم: فرمانبروای دادومر. حوکمران له نیوان هق و بهتال.

الْمُسْلِمُونَ: پیچونو پاک لهه موو عیب و ناته واوی یه
 له سیفته گانی داو نه و خوایه ی که تسمه و ناگرونت.
 السلام: بی عیب. دنیا کمری نه و که سانه ی که شایسته ی سزا
 نین.

الْبَرَاء: چاکه کاری به بهزی له گهل دروست کراوه گانی دا.
 الْوُفَاء: به خشمی بی داوی پاداشت و به خشمی تعویق و
 چسپان له سر دین.

الرَّحْمَنُ: به بهزی. به بهزی یه که یه موو شتیکی گرتو تهوه.
 الرَّحِيمُ: به خشنده. بهرام بهر بهو که سانه ی که وستی لایمه تی له
 ئیمانداران.

الْكَرِيمُ: به پزنی نیعمت به خش به بهنده گانی و بی هله و
 ناته واوی.

الْأَكْرَمُ: پزگری دوست و هلبژیر دراوه گانی ته تی و به خشمه
 به بی بهرام بهر.

الرَّؤُوفُ: زور میهره بان بهرام بهر به گونا بهاران.
 الْفَتْاحُ: روونکرموه ی هق و به تال و فموتینه ی به تال. وه
 دابوری نیوان بهنده گان به هق، دبرو کرموه ی
 دهرگا گانی ره حمت و پزنی و کاره گان و سه رخمری
 ئیمانداران و ستم لای کراوان.

الْوَارِقُ: پزنی دهری هه موو زینده مهران.

الرَّزَاقُ: دروستکراوانی دروست کردوومو رُزَی پی گه یاندوون.
رُزَی دانی هه موو دروستکراوانی گرتوو هه موو کسینانی
تایبعت نه کردوو پیتی له گوی رایه لانی.

الْقِیَومُ: هه لموو پنه ری بوون هه موو کارو کردارو
بی نیحتیاج به کس و هه موو کسینک هه ژارو موحتاجی
نهوه.

الرَّحْمَنُ: پهروردگاری بی وینه. دروست کهرو خاوه نی دروست
کردن و فرمان کردن، هه لموو پنه ری کارو
بوون هه موو پهروردگاری سرچهم بنده کانی.
الْمَلِكُ: پادشاو خاوه ن مولکی ته اوو نهست رُزِشتوو له
مولکه کهیدا.

الْمَلِیکُ: مولک به دهستی دروست کراوه کان.
الْوَحْدُ: یهک و تمنا، تمنا یه له زاتییدا.
الْأَحَدُ: تاک. ته نیای بی جوجی به کس. تمنا یه له زات و
سیفاتییدا.

الْمُکَبِّرُ: خویه گهره زان. خویه گهره گر له خراپه و سته م، گهره
له سیفاتی دروست کراوان و تمنا له گهره مییدا.
الْخَالِقُ: دروست کهری دروستکراوانی و داهینریان له سر
شینوازی که پیشتر وینه نی نهوه.

الْخَلْقُ: بەدىيەنەرى كار بەجى.

الْبَارِي: بەدىيەنەرى جۈانكار.

الْمُصَوِّر: رېئەكتىش، رېئەكتىشەرى ھەموو دروست كراوان
ھەرىكەت ھەم شەيئەكە.

الْمُؤْمِن: دۇنياكەرى ئۈستەكانى لە سزاو بەخشەرى ئەمىن بوون لە
تەرس و خەتەت يە بەندەكانى. ۋە بەرەست دانەرى
بەلەنەكەى بۇ بەندەكانى.

الْمُهَيَّم: ئاگا دارو پارىزەى شەكان. چاودىرى پارىزەر بە ۋوتەى
كردەرى دروستكراۋانى.

المُحِيط: تواناۋ زانستى دەۋرى ھەموو شەتەكى داۋە.

الْمُقَيَّت: بىرئۆگەين و بەخشەرى رىق و رىزىيان. دەستەلأتدار

الْوَكِيل: كار پىسپىردارو. پشت و پەنا.

الْكافي: بەس. بۇ بەندە ئىماندارەكانى بەسە ئەگەر بىكەنە پشت و
پەنا.

الْوَاسِع: فراوان. رىزى دانى ھەموو دروست كراۋانى

گرتۇتەۋە بەزەيىيەكەى ھەموو شەتەكى داۋۇشەۋە.

الْحَق: پايدەر. پەست و پەۋاۋ ھەق بە بوونى.

الْجَمِيل: جوانى بىرئەۋر لە زات و سىفات دا.

الرَّفِيقُ: نەرم و بە بەزەیییە بە بەندەکانی و ئاسانی دەوێت بۆیان
و گرانى ناوێت و لەسەر توانیانەو تەکیلیان لێ تاكات،
بەلکو دەیانەخشێ و نەرمە لەگەڵیان.

الغبي: بەشەرم بە جۆریكە هاوتای نەبێو لەههه شتێك ناچێ.
الستير: داپۆشەری عەیب و گوناھ.
الإله: پەرستاروی هەق.

القايس: پۆزی لێ نەگروە. وێك هێنەر.
الباسط: پۆزی بۆ فرلوانكەر. لەدووهر.
المعطي: بەخشەر. هەموو شتێكی چاكی بەخشێوو پلویەتی.
المقدم: پێشخەری دانەر لە شوێنی خۆی داو پێشخەری سزا
بۆ كەسێك شایستەي بێت بە حەكمەتی خۆی.

المؤخر: دواخەری دانەر لە شوێنی خۆی داو دواخەری سزا
بۆ كەسێك شایستەي بێت بە حەكمەتی خۆی.

المسبب: پۆشن كەرەو. پوون كەرەوێ زاتێ خۆی كەبێ
هاومە. یان رۆشنكەرەوێ رنگای چاكو كرداری وە ئەو
كردەوانەي هۆكاری سزای ئەون.

المثان: خاوەنی مەنت و لەزێ و بەخشین، شایستەي مەنت كردنە.
السوي: یاریدەدەری گوی پەسلی كەرازی و سەرخەری بەندە
ئیماندارەكانی و سەرپەرشتی كاریان و لە رۆژی دوايیدا
خۆی پاداشت و سزایان دەداتەو.

المولى: پشت و په‌ناو سمرپهرشتى كارى نيمانداران.

النصير: سرخسرى بهواداران.

القاضي: شيفانهرى دهرهكان تمنها نوره.

مالك الملك: خاومنى مولى. چون بيموى دهيكوبى.

جامع الناس: كوكه‌رهوى خه‌لكى له پوزى دوايدى.

نور السموات والارض: به نورى خوى كويران چاو روشن دهكات و

به هيدايه‌تى خوى سرگردان رنمويى دهكات، نورو

پوشنكرو پووناكى ناسمانه‌كان و زهوى‌يه به هوى

به‌لگه‌كانى بيموه.

ذو الجلال والإكرام: شايسته‌ى شكزو رنزا، خاومنى

دهسته‌لاو و به‌خشنده.

بليغ السموات والارض: داهينرى ناسمانه‌كان و زهوى^(٢).

---

(٢) بهرونه هم تاونه لگه‌ن بيلگه‌كانيان لعلورنان و صوفه‌ندا له كتيبى (شرح الاصماء

الحسنى في ضوء الكتاب والسنة)ى سعيد بن على بن وهف القحطاني، وه بهرونه

(معالم التوحيد)ى د. مروان ابراهيم القيسي... المکتب الاسلامي.

چهارم تبیینیه

نیکو برتیبیه له ده‌بریزی چمند ووشه‌یک به دم یان
له‌ده‌روون دا بهو شخویه‌ی که خوی گه‌وره پاشان
پیغمبرمکه‌ی (ﷺ) پئی‌یان پئی‌داوه تیایدا به گه‌وره زانن و پاک
راگرتن و ستایش کردن و یادکردن پرمردگاری تیدایه. وه
به‌نده له‌سهری پاداشت و مردم‌گرتنه و مو‌تای تهرانووی چاکه‌گانی
پن‌ده‌وله‌مهندو قورس دمکات. وه به‌مویه‌وه له نیاشدا ده‌پاریزی
له شه‌یطانو خراپه.

برای خوم. بزانه که قورنان زیکره و گه‌وره‌ترین زیکره، خوی
گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَ
نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمًى﴾. (طه: ۹۲۴)

واته: هرکه‌سینک پشت هه‌لبکات له‌م زیکره‌ی من که قورنانه
له‌را ژیاننکی ناسوری دنیاو ناو گۆبی بۆ هه‌یه‌و له پفۆی
نوایی‌دا به کویری حمشری دمکین.^{۱۱}

وه نوێژ کردن زیکره: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾. (الجمعة: ۹)

---

(۱) مستمّر تفسیر ابن کثیر (۱/۲-۱۹۸-۱۹۹).

واته: ئەي ئىوانەي ئىمانتان هېناوه كاتىك بانگ درا بۆ نونۆي
پۆڭى ھىيىنى ئىوا بە گىرنگى پى دانەوه بچن بەرەو نىكرى خواو
دەست لە مامەلەر كېرەن و لىوشتن ھەلگىن. ^(۵)

ھەروەھا پارانەو ھەلوات دان لەسەر پىڤەمبەر (ﷺ) نىكرەو
فەركردنى خەلكى لە زانستى شەرى نىكرەو نۆرەي ھەلس و
كەوتەكانى تىرى پۆژانەش نىكرى تايبەتى ھەيە.

۱- ھەموو نىكرەك تەواو نىيە تا بە زوبان نەوتىرت و دەرەبەردىت
بەجۆرەك خۆي ھەيىستەن ئەگەر ھەيىستەن تەواو بوو.

۲- يادكردن (ذكرى) خواي گەورە بەدل و زوبان چاكتە لە
يادكردنى خوا تەنھا بەدل، وە يادكردنى خوا تەنھا بەدل چاكتە
لە يادكردنى خوا تەنھا بە زوبان، وە پىنويستە كەسى نىكرەكەر
ماناي ئىو نىكرانە بزەنن و دالغەي لەلاي بىن.

۳- زۆر جار چاك واھە لەكاتى نىكرەكردن دا بىپچىرت و دوايى
بچىتەو ھەيى لەبەر چەند ھۆيەكى گىرنگ. وەكو وەلام دانەوھى
سەوگەرىك يان يەكەك پۆمى و ووتى (الحمد لله) پىنويستە وەلامى
بەداتەو بە (تَرَحُّمَكَ اللهُ) يان وەلام دانەوھى تەلەفون...

۴- لەش گىران و ئافەرەتى بىنۆڭو زەيىقتان (الحالفة والنساء)
دەتوانى بەدل و زوبان نىكرە بھونىن و جانيژە وەكو تەسبيحات و
پارانەو....

---

(۵) مەختەر ئىسىم ابن كەلەر (۱۹۶/۳-۱۹۷).

۵- خویندنی قورشان نهگەر نایه‌تیک یان چه‌ند نایه‌تیک بیئت
 دروست نیه له‌سه‌ر له‌ش گران و ناهرمی بی‌نویژو زه‌یستان.
 به‌لام نه‌گەر زیکرکی دمخویندو له‌ زیکرکه‌دا نایه‌تیک یان
 زیاتری تیدابوو نه‌وه دروسته به‌هرجی مه‌به‌ستی سوننه‌ته‌که
 بیئت.

۶- زیکرکردن له‌ هه‌موو کاتی‌کدا چاکه‌و جالیزه‌ تمنا له‌چه‌ند
 کاتیکی شازدا نه‌بیئت، وه‌کو کاتی سه‌رناوکردن یان کاتی جی‌ماع
 یان کاتی گوی‌نگرتن له‌ ووتاری هه‌ینی یان کاتی خه‌والوی.

۷- نه‌گەر ده‌مت پاک نه‌بوو له‌وا به‌داو پاکی بکه‌رموه. وه‌ نه‌گەر
 تامی گۆ‌دابوو له‌وا به‌سیواک پاکی بکه‌رموهو ئینجا زیکر بخوینه،
 چونکه‌ زیکرکردن یان قورشان خویندن به‌ده‌می ناخاوینه‌وه
 مه‌کروه به‌لام هه‌رام نیه، وه‌ له‌ شوینیکی پاک و به‌ ده‌ست
 نوێژه‌وه‌و به‌شیوه‌یه‌کی خه‌شوع دانیشه نه‌گەر کرا.

۸- زیکری خوا له‌ هه‌موو حاله‌تیکی له‌شداو به‌هه‌موو شیوه‌یه‌که
 جالیزه. نه‌گەر به‌وه‌ستانه‌وه بیئت یان دانیشتن یان پلکشای یان
 به‌پینگاه‌وه به‌پویشتن یان به‌سواری، خوای گه‌وره ده‌له‌رمویت:

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِيمَانًا وَنُفُودًا وَعَلَىٰ جُوبِهِمْ...﴾

(گل عمران: ۱۹۹)

واټه: ښر ښمندانده ژيرو تن گميشټوانه ي که يادى خوا ښکمن
 به پټوه له کاتى دانېشتن و له کاتېکدا لسه رلاو له نېشت
 کهوتون. ^(٦)

٩- ښگر بڼ کاتېک يان شونښکى ديارى کراو چمند ښگرېک
 هاتېوو له لمر موندې سه حېح دا: ښوا چاک وايه هر جار مو
 يکېکيان بووتړئ، چونکه پټغه مېر (ﷺ) وای کړدوه. وه چاک
 وايه خوړ ښگرين به دانه يکيانوه. تا له ځيرو پاداشتي
 همويان بې بهش نه يښ.

---

(٦) مختصر تفسير ابن کثير (١/٢٤٦).

پارانهوه (الدعاء)

خوای گموره دهه مویت: ﴿وَلَا تَرْكَبُوا الدُّعَاءَ﴾ (الفجر: ۶۰)
 والدین یسکرون غن عبادتی سیدخلون جهنم داغیرین ﴿﴾ (البقره: ۱۸۶)
 واته: خوای پرموردگار تان لمرمان تان پینمکات به پارانهوه و
 به لینی دانه تی به وه لام دانه وهی. نهوانه ی له پرمستش و
 پارانهوه لیم و یه کتا پرمستی من یاخین نه چنه دوزخ وه به
 بینزی و سووکی و پرمسوایی. (۷)

وه دهه مویت: ﴿وَإِذَا سَأَلَ عِبَادِي عَنِّي لَمَ يَأْتِنِي قُرْبٌ أَجِبُ دُعَاةَ النَّاسِ﴾
 إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿﴾ (البقره: ۱۸۶)
 واته: نهگرم به نهکاتم پرمسیاریان لی تگردی له باره ی منوه نهوه
 من نزیکم، وه لامی داواکر دهه موه نهگرم داوا بکات، نهبا
 وه لامی لمرمانه کانی من به نهوه و باوه پینن به لکو
 سهر لزیین. (۸)

پینغمه ریش ﴿﴾ دهه مویت: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ وَقَالَ رَبُّكُمْ
 ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾» (۹)

(۷) مختصر تفسیر ابن کثیر ۲/۲۴۹

(۸) مختصر تفسیر ابن کثیر ۱/۱۶۶

(۹) ابو داود ۲/۷۸ و الترمذی ۵/۲۱۱ و ابن ماجه ۲/۱۲۵۸ و بهوانه صحیح للجامع

الصغیر ۲/۱۵۰ و صحیح ابن ماجه ۲/۳۲۴

واته: پارانمونه پرستشه. پرموردگار تان دمفرموی: لیم بیارنتموه
وہ لامتان دهندهموره.

وہ دمفرمویت (الله) « إِنْ رَبُّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى خَيْرٌ كَرِيمٌ يَنْصَحِي مِنْ غَيْبِهِ
إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرْذُقَهُمَا صِفْرًا »^(۱۰)

واته: پرموردگاری پاک و بمرزی نپوه به مشرم بهرنزه شرمی فی نیت
کاتیک بهنهمیه کی همرور دهستی بو بهرنیکا توره و بیارنتموه که بهین
نومیدی و به بهتالی بگمرنیتنموره.

وہ دمفرمویت (الله) : « مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ
وَلَا فُطَيْحَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ مَا أَحَدَى ثَلَاثَ: إِمَّا أَنْ تَعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتَهُ. وَإِمَّا
أَنْ يَذْخَرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ. وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ الشَّوْءِ بَنَظْلًا. قَالُوا: إِذَا
تَكَبَّرَ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ »^(۱۱)

واته: هیچ موسلمانیک نییه که بیارنتموه له خوی گموره
بعداواکاری بیک کتاوان و بی بهزمی نه بیت لیل خوی گموره یه کنیک
له سئ شتهی ده دلتی:

۱- یان پارانمونه کی بو پینش ده خات و گرا ده بیت.

۲- یان بوی هملدهگری بو پاداشتی قیامت.

۳- یان بهنمندانموی پارانمونه کی خراپو به لای لی دور ده خاتموره.
وتیان: کواکه نذر ده پارینموره. نمریش فرموی: خوی گموره نژوتر
پاداشستان پی دهم به خشی.

(۱۰) الطبره لیوداد ۷۸/۲ ولترمذی ۵۵۷/۵ و ابن ماجه ۱۲۷۱/۲ وقال ابن حجر:

سله جید. وه بولنه صحیح الترمذی ۱۷۹/۳.

(۱۱) الترمذی ۵۶۶/۵ و ۱۶۲/۵ واحمد ۱۸/۳ ولنظر صحیح الجامع ۱۱۶/۵ و صحیح

الترمذی ۱۱۰/۳.

له ئادابه کانی پارانه وه و هۆکانی وه لام دانه وهی^(۱۲)

- ۱- دلموژی (الإحلاس) بۆ خۆای گهره.
- ۲- دهمی به سوپاس و ستایشی خۆای گهره و صلوات دان له سه ر پیغه مبه ر (تذ) دهست پی بکات .
- ۳- جهزم کردن له پارانه وه و به و ابوون به وه لام دانه وهی.
- ۴- سه ور بوون و دو باره کردنه وه (الصلاح) له پارانه وه و دو په له منه کردن. واته نه لیت پارانه وه گه ر نه بوو .
- ۵- نامادهموونی دل له کاتی پارانه وه دا.
- ۶- پارانه وه له کاتی خوشی و ناخوشی و تهنگاری و پی گیراندا.
- ۷- جگه له خۆای گهره له کس نه پارینه وه.
- ۸- نه پارانه وه له کس و کار و سامان و متدا و خۆت به خراپه .
- ۹- دهنگ نزم کردنه وه له کاتی پارانه وه دا له نیوان په نهان و ناشکرادا.
- ۱۰- دان نان به تاوان و داواکردنی لی خوش بوون له خوا لی و دان نان به نهمهت و سوپاس کردنی خۆای گهره له سه ری.
- ۱۱- زۆر له خۆنه کردن له رفیکه خستنی سه روا له پارانه وه دا (عذم تکلف التجمع).
- ۱۲- کوپه زانه وه و خضوع و ئومید و ترسان له خۆای گهره.
- ۱۳- گه رانه وهی مافی سته م لی کران له گه ل ته و به دا.
- ۱۴- سی نباره کردنه وهی پارانه وه که.

(۱۲) به وانه نعم ئاداب و هۆکانی وه لام دانه وه له گه ل به لکه مکانیا ندا له (الذکر و العلاج من الکتاب و السنة) لاپه ره ۸۸-۱۲۱.

۱۵- پروکردنه پروگه (القبله)

۱۶- دهست بهرزگردنهوه له پاپانهوهدا. (۱۲)

(۱۲) بۇ شېئوژمگانی دهست بهرز گردنهوه له پاپانهوهدا:

عن ابن عباس (رضی الله عنهما) أن السی (نیز) قال: ... سأله أن يرفع يديك عند منكك أو نحوهما. والإستغفار أن أكثر بأصبع وأجدا، والإيهان أن يمد يديك جميعاً. حديث صحيح أخرجه أبو داود (۱۴۸۹-۱۴۹۱) مرفوعاً و موقوفاً.

ولله: بۇ دلوگدون و پاپانهوهی شتیگ له چاگه، یان سوو بوون له خرابییک همدرو دهست تا ناستی شانمگانت یان نژیکی بهرز دهکمهتوره، وه بۇ دواوی دیخوشیوون گردن له خوای گهره به پک پنجه (که پنجهی شایه تمانه) تاساره دهکمهت، وه بۇ کاتی زفر ناچمهتی و سهغهتی و پهریشانی همدرو دهست بریز دهکمهت

تنبیهی:

(ابن باز) رحمه الله فی الخوای گهره ی دیبیت) دهلمهوت: (دهست بهرزگردنهوه له پاپانهوهدا سوننهتو یکنیگه له مژگانی گراپوون و وهلام دانوهی... بهلام سوننهت نیچه که دهست بهرز بگروتهوه لهو شویناندها که لمهسردمی پیغمبره (ﷺ) بهرز نهکردهتوره، وگو دواوی دواوی نوژه لمرمگان و نیوان همدرو کوپنوشمکو پیش سلوادنهوهی نوژو کالی ووتاردانی زوژی بهینی و چمژنگان. چونکه پیغمبر (ﷺ) لهو کاتده دهستی بهرز نهکردهتوره. بهلام لمر دواوی باران بارین (الاستسقاء) ی کرد لهخوا لهووتاری زوژی مهلی یان دوو چمژنگهدها لهوا لهوتانی دهست بهرز بکاتوره همدرو پیغمبر (ﷺ) کردیمتی. بهلام بۇ نوژی سوننهت لهوا هیچ ریزیک نازام لهبیز گردنهوهی دهست له پاپانهوهی دواوی نوژمگدا. بهیلگی کارکردن بهمهور دلیلهکان. بهلام باشت وایه بهرمهور نمیهت لهسر لهسه. چونکه لهسه لهپنجه بهرمهور (ﷺ) نهواتوه که کردیمتی. خز لمر بیکردایه له دواوی همدرو نوژه سوننهت لمر همدرو همدرو نیوان نقل دهکردین چونکه همدرو همدرو ووتارو کردیم مگانی پیغمبر (ﷺ) لهسهره مانهوهی و لهمهور کاتماندها بۇ گیاندین. خوای گهره لهسه سویمان رازی بیت. بوانه کتیبی (فتاوی مهمه تتعلق بالصلاة) لپهره ۱۷. ۱۹..

- ۱۷- دست نوژ شتن پیش پارانوه نه گهر گونجا.
- ۱۸- ستور نشکاندر له پارانوهدا (واته نه پارانوه به شتی
سقام و مه حال و دهنگی بهرز یان قولکردنه وهی
مهسه له یهك)
- ۱۹- ددین دوعاگر له پینشدا بیارنقه وه بۇ خوی پاشان نه گهر
روستی بۇ غهیری خوی بیارنقه وه^{۱۱}
- ۲۰- دهیئ توره سول بکات بۇ لای خوا به ناوه جوانه کانی و
سیفه ته بهرز دکانی یان به کرده وه یه کی چاک که دوعاگر
خوی نه نجامی دابیت یان به پارانوهی پیاو چاکیکی
زیندوی ناماده که بوی بکات.
- ۲۱- دهیئ خواردن و خواردنه وه پو شاکی حه لال بیت.
- ۲۲- نابی بیارنقه وه به تاوان یان بی بهزه یی.
- ۲۳- دهیئ فهرمان بکات به چاکو بهرگری بکات له خراپه.
- ۲۴- دور که وتنه وه له مه مو جوړه یاخی بیونیکی خوی
گه وه.

---

(۱۱) چسپاره لمبینه مبرمه (۱۱) که سهره تا به خوی دهستی به پارانوه کرده وه
وه مه وه ها چسپا ویشه که به خوی دهستی پی نه کرده وه وگو پارانوهی بۇ: (انس
وابن عباس و ام اسماعیل و غهیری نه ران) و به واته درژدی شم مسعویه له شرحی
نه وهی دا بۇ (صحیح مسلم) (۱۱/۱۵) وه (تحفة الاهودی) شرحی (سنن الترمذی)
۳۷۸/۹ و البخاری مع الفتح ۲۱۸/۱

چه‌ند کات و شیوازو شونینک

که پارانه‌ودی تیادا وه‌لام دهریته‌وه

- ۱- شموی قدر.
- ۲- کۆتایی نیوه‌شم.
- ۳- له‌پاش هه‌موو نوێزه فهرزگانسه. ^(۱۶)
- ۴- له‌نیوان بانگ و لامه‌دا.
- ۵- کاتیک له‌هه‌موو شموی‌نکدايه.
- ۶- له‌کاتی بانگ دان بۆ نوێزه فهرزگان.
- ۷- له‌کاتی باران باریندا.
- ۸- له‌کاتی تیک پۆشی سوپاکان له‌پیناوی خوادا.

(۱۵) به‌روانه‌ نهم کاتر شیوازو شوێنانه له‌گه‌ڵ بعلگه‌مکانیان به‌درژی له‌ (الذکر و

الدعاء و العلاج بالرقی من الکتاب و الصلوة) لاهره ۱۰۱ ، ۱۱۸

(۱۶) این تمهیه (همه‌شی خوای ئی بیئت) قاساره به‌ره ده‌کات که‌وا پیغه‌مبیری

خواد (ﷺ) فرمائی کرد به‌مه‌دا که له‌ پاش هه‌موو نوێزه‌گانه‌وه بلی : اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ

عادی‌کړک و شکرک و حسن عبادتک وه به‌می شه‌وه ده‌کات که : اَدْبِر الصَّلَاةَ

واتای به‌پیش سفودانه‌میر ما‌نای دواي تعار بوونی نوێزه‌گه‌ش ده‌گه‌مینی.

به‌لام له‌ پیغه‌مبیره‌وه (یو) نه‌هاتوه که له‌ دواي تعار بوونی نوێزه‌ فهرزگانسه به‌

کۆمه‌ل پا‌پا‌به‌سه‌ خو له‌گه‌ر به‌گه‌یه‌ ده‌گه‌یه‌ت پێمان. بۆ زیاتر شاره‌زا بوون

به‌روانه‌ (مجموع الفتاوی) (۲/۱۳، ۲، ۲۹۳، ۲۸۹) که‌واته وا با‌شه‌ موسلمان زۆربه‌ی

دو‌ه‌گانه‌ له‌ تاو نوێزه‌گه‌ی‌نا بیئت.

۹- کاتیک له پژی هینی دایه: وه راست ترین ووه له مهدا
نمویه که کوتایی کاته له کاته کانی عسری پژی هینی،
وه واریش بووه که نه گونجی لهو نیوانده بیت که نیمام له
کاتی ووتارداندا دانه نیش تا نوژمه که تهلو دهی.

۱۰- له کاتی خواردنموی ناوی (زه مزه م) له گم نیه تیکی
راست دا. (له کاتی نه خوشیدا ده خوریتمه به لام بو
دوعاگردن له کاته دا به لگم نه دیوه له سری) م. عبدالله کریم.
۱۱- له کوپنوش دا (الصمود).

۱۲- له کاتی به خبه رها تن له شمولو پارانه مه به سوخته تی
(ماثور) ی نه کاته دا.

۱۳- نه گمر له سر پاکیتی (دست نوین) خدمت و پاشان
له شمولو به خبه رها تو پارانه مه.

۱۴- له کاتی پارانه مه دا به: «لا اله الا انت سبحانک انی کنت من
الطالبن».

۱۵- پارانه مه ی خه لکی له پاش مردنی کسینک.

۱۶- پارانه مه له دواي ستایشی خواو صلوات دان له سر
پیغه مبر (ک) له ته حیات دا.

۱۷- له کاتی پارانه مه له خوا به ناوه گمریه ی (الاسم الاعظم) که
نه گمر هرکه سینک پی پی بیارنمه وه لام ده ریتمه مه نه گمر
دواي پی بگری پی پی ده به خشری.^(۱۷)

---

(۱۷) برونه ناوه گمرکه ی خوی گمره له ۲۷-۲۸) له نامیلکه ده

- ۱۸- پارانموی موسلمان یو برا موسلمانمکی به پهنهانی .
- ۱۹- پارانموی له پوږی عمره ده دا له عمره ده .
- ۲۰- پارانموی له مانگی په مەزان دا .
- ۲۱- له کاتی کوښونهوی موسلماناندا له کوږی زیکړدا .
- ۲۲- پارانموی له کاتی به لاو موسیبت دا به ووتنی «إنا لله وإنا إليه راجعون اللهم أجرني في مصيبي وأخلف لي خيراً منها» .
- ۲۳- پارانموی له کاتی پووکردنی دن یو لای خوا ی گوره و
تا و مەندنی دلسوزکی (الإعلاص) .
- ۲۴- پارانموی ستم ای نکراو لهو که مەی ستمی ای نکردو و .
- ۲۵- پارانموی باوک له کوږه گە ی به چاکو خراپه .
- ۲۶- پارانموی گه شتیار (المسافر) .
- ۲۷- پارانموی پوږو ووان مه تا به ربانگ ده کاتمه .
- ۲۸- پارانموی پوږو ووان له کاتی به ربانگ کردنمه دا .
- ۲۹- پارانموی ناچارو لیقه ومارو پښ گېراو .
- ۳۰- پارانموی پیشه وای داد پوره و .
- ۳۱- پارانموی کوږی چاکمکار له گه ل دایکو باوکی دا .
- ۳۲- پارانموی له وای ده ست نوږت نه گمر پارایمه به سوننه تی
(مالوړ) ی نه وکاته .
- ۳۳- پارانموی دوا ی په جم کردنی (الجمرة الصغرى) .
- ۳۴- پارانموی دوا ی په جم کردنی (الجمرة الوسطى) .

۳۵- پارلنموره لمانا و گه عیبه دا. هرکس نویژی کرد لمانا و
(الحجج) دا نموا هر به (الکیت) حسابیه.

۳۶- پارلنموره لسمر (صعلا).

۳۷- پارلنموره لسمر (مهره).

۳۸- پارلنموره له لای (المشر الحرام) دا.

وه بهر دادر هردهم له په رومردگاری خوی ده پارلنموره له هر
شونښکدا بیت ﴿وَإِذَا سَأَلَ عِبَادِي عَنِّي لَأَنِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ دُعَاةَ الدَّاعِ
إِذَا دَعَانِ...﴾ به لوم هم کات و شونښ و شونلوانه پیوستی بیان
به چاودیری و گرنگی پیدانی زیاتر هیه.

ناوه گه ورده گهی خوی په رومردگار (إِسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ)

۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ (وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ) الْقَادِ (يَا) سَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. يَا ذَا الْفَلَاحِ
وَالْإِكْرَامِ. يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ. إِنِّي أَسْأَلُكَ (الْجَنَّةَ وَاعْوِذُ بِكَ مِنَ النَّارِ)»^(۱۸)

ولته: خوايه من ده پارلنموره و دلوات لیدمکه م بمره
کسویاس و ستایش هر بؤ تویه. هیچ پرستراؤک نیه به حق

(۱۸) بز معیستری زیاتر شارمزادون بهر لانه (الدعاء و علیه العلاج...) ۶ - ۱۷.

(۱۹) لیرداد ۸۰/۲ و ابن ماجه ۱۳۶۸/۲ و النصابی ۵۲/۳ و الترمذی ۵۵۰/۵ وه بهر لانه

صحيح النصابی ۲۷۹/۱.

جگه لعتق، لعتقهای بی‌ها و ملی، خاومنی لعلزو منعتی. نهی
به‌دیپینتری ناسمانه‌کان و زمری. نهی خاومن پاییه ندرزو پینز.
نهی زیندووی مشهورگینری هلسوپینتری بیونومور. من داوای
به‌مشتت لئیمکهم و پمنات پئیمکهم لعلگری نذیخ.

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْأَخْذُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ. لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْراً
أَحَدٌ» (۲۰)

واته: خوایه من داوات لئیمکهم به‌ودی که‌من شایه‌تی لعلهم
که‌تق نه‌و خوایمیت که هیچ پرستارونک دئییه به‌هقی جگه لعتق.
لعتقای جینی مبعستتی. نه‌و خوایه‌ی که‌کست لئیمبومور لعلهم
نه‌بویت و کس هاوشینوهی تق دئییه.

۳- «رَبِّ اغْفِرْ لِي. وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ» (۲۱)

واته: پروردگار لئیم خوش ببی تویم لئیمورگره، به‌راستی
هملق توبه و مرگری لئیمبوردی.

(۲۰) ابرورد ۷۹/۲ و لعلمذی ۵۱۵/۵ و ابن ماجه ۱۳۶۷/۲ و احمد ۳۶۰/۵ و به‌هولنه
صحيح السنن الترمذی ۱۶۲/۳.

(۲۱) ابرورد. و لعلمذی و لعلقه له. و لعلسلی و ابن ماجه ۱۲۵۳/۲. و به‌هولنه صحيح
ابن ماجه ۲۲۱/۲ و صحيح لعلمذی ۱۵۳/۳.

به شی چواردم:

فَهْزَلْ وَ گَه وَرْدِی (ذیکر) کردن

خواهی گموره دهلمرموئیت: ﴿ فَاذْكُرْنِي اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي
وَلَا تَكْفُرُونِ ﴾ (البقرة: ۱۵۲).

واته: ذیکر و یادم بکن، باس و یادتان نمکم و بن باومری
مکن بهرامبهرم. ^(۲۲)

وه پیغمبر(ﷺ) دهلمرموئیت: «مَنْ الَّذِي يَذْكُرُ رُبَّهُ وَالْأَيُّ
لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْخَيْ وَالْأَيْتِ» ^(۲۳)

واته: نمونهی شو کسی که یادی پهرووردگاری نمکات و
شو کسی که یادی پهرووردگاری ناکات و مکو نمونهی زیندو
مردو وایه.

وه دهلمرموئیت(ﷺ): « مَا مِنْ قَوْمٍ يَقْرَءُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ
اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مَثَلِ حَيْفِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ خَسْرَةٌ » ^(۲۴)

---

(۲۲) مقتصر تفسیر ابن کثیر ۱/۱۴۲.

(۲۳) البخاری مع الفتح ۲۰۸/۱۱ و مسلم به لفظی: «مَنْ الَّذِي يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ
وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْخَيْ وَالْأَيْتِ» ۳۹/۱

واته: نمونهی شو مالی یادی خوای تیدا نمکویت و شو مالی یادی خوای
تیدا ناکوی و مکو نمونهی زیندو مردو وایه.

(۲۴) ابوداود ۲۶۸/۸ و احمد ۲۸۹/۲ بهروانه صحیح الجامع ۱۷۶:۵.

والله: هر کۆمەڵەیک لەمەجلەیسینە هەستێ و یادی خولیان
 لەگەرجێ تیایدا. ئەوا وەکو ئەوە وایە کە لەسەر لاکێ گوی
 سێژێک هەڵسێ و لەسێژێ نواییدا نەبیته پەشیمانی بۆیان.

وه نەفەر مویت (ک): «إلا أنکم بخیر أعمالکم وازکامب عەد
 منیککم وارفیعها فی درجائکم وخیر لکم من إغراق الذهب والنورق
 وخیر لکم من أن تلقوا عدوکم فتضربوا أعناقهم ویضربوا أعناقکم؟
 قالوا بلی قال (ذکر الله)» (٢٥)

ولله: تایا هەوالتان بەدەمی بەچاکترینی کردووەکانتان و
 پاکیترینیان لەلای خوای گەڕەتان و بەرزترینیان لەپەلەتاندا
 چاکتر لەپەشەشینی ئالتون و زیوو. وەچاکتر لەوەی کەبەگن
 بەسێژێکەتان و بەدەن لەگەرجێیان و بەدەن لەگەرجێتان؟ ووتیان:
 بێلێ لەرمووی: یاد (نیک) کردنی خوای گەڕە.

وه نەفەر مویت (ک): «ما جئس قوم مجلسا لم يذكروا الله فيه
 ولم يصلوا على نبيهم إلا كان عليهم ترة. فإن شاء عذبهم وإن شاء
 غفر لهم» (٢٦)

ولله: هیچ کاتێک کۆمەڵەیک دانايشن لەمەجلەیسینەدا کە نیکری
 خوای تیا نەگەن و صلواتیان تیایدا نەدا بێ لەسەر
 پیغمبەرەکیان (ک) ئیلا نەبیته خراپی و ناتەواویی و پەشیمانی
 بۆیان، ئەگەر خوای گەڕە ویستی بێت سزایان ئەدات و ئەگەر
 ویستی بۆ ئێیان خوش نەبێ.

(٢٥) القمطی ٤٥٩/٥ وەین ماچه ١٢٤٥/٢ وە بڕۆله صحیح ئەن ماچه ٣٦٦/٢ وەصحیح
 القمطی ١٣٩/٣.

(٢٦) القمطی. وە بڕۆله صحیح القمطی ١١٠/٣.

له هه‌ئس و کهوته دووباره بووه‌کانی پۆژانه

هه‌ستان له خه‌و

۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ» (۲۷)

واته: سوپاس بۆ ئهو خولیه‌ی که ژیا‌ندیزی‌یه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مران‌دینی (معبست به‌ مران‌دینکی مه‌جانی‌یه‌ که خه‌وتله‌) وه‌ ژیندوبونه‌وش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه‌.

۲- پینجه‌مبهر (ک) ده‌قه‌مۆنت: هه‌ر که‌سێک به‌شی به‌خه‌یر هات بێ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ. وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» واته: هیچ په‌رستراویک نه‌یه به‌هه‌ق جگه‌ له‌ (الله). ته‌نهایه‌ بی‌هاوله‌. موله‌ و ستایش و سوپاس هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا به‌توانایه‌. پاک‌ی هه‌ر بۆ خوا‌یه‌ و سوپاس بۆ خوا و هیچ په‌رستراویک نه‌یه به‌هه‌ق جگه‌ له‌ (الله) وخوا گه‌رمیه‌ و هیچ گه‌ژان و هه‌ژنێک نه‌یه مه‌گه‌ر به‌خوا‌ی به‌رزی مه‌زنه‌وه‌. - پاشان بپا‌رتمه‌وه‌ بێ (رَبِّ اغْفِرْ لِي) په‌رمه‌نگار لێم خۆش ببه‌. خوا لێ‌ی خۆش نه‌بی‌ت) و لێ‌د ده‌قه‌مۆنت: یان په‌رمووی (له‌گه‌ر بپا‌رتمه‌وه‌ وه‌لام‌ی نه‌دریت‌مه‌وه‌

مَبْكِم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى تَقْضِيكُم مِّن بَعْضِ الْأَلْبَانِ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِّن دِهَاجِهِمْ وَأُزِدُوا فِي سَبِيلِي وَلَاقِلُوا وَفَعِلُوا لَأَكْفُرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ لَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ خَيْرُ الثَّوَابِ * لَا يَهْرُتُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ لِّمُ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبَنَى الْيَهَادِ * لَكِنَّ الَّذِينَ الْفَلَّوْا رَتَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا لَوْلَا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْعُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَمَّا قَلِيلًا أَوَّلَتْكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاللَّهُ مُعَلِّمُكُمُ تِلْكَ الْحُرُوفِ * (٣٠)

پیش خدوتن

۱- (لَمَّا كَرَّ جَوْرُهُ نَاو جِيْنَكِي نَوَسْتَن دَمَسْتِي بَدَات لَمِيهِ وَ پاشان قووی پندابكات و سورمتی ﴿ قل هو الله أحد ﴾ و ﴿ قل أعوذ برب الفلق ﴾ و ﴿ قل أعوذ برب الناس ﴾ ی پیدانا بخوینئ.

(٣٠) تفسیر مع الفلاح ٢٢٧/٨ و مسلم ٥٣٠/١.

پاشان دهمستی بهینتی بمسیر شو شویفندا که توانی له لغشی. وه
 لمسیری لمگمل دهم و چاوی و پینشمهوی لغشی بمره دمست
 پی بکات، وه لعمه سی باره بکاتمه»^(۳۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۚ اللَّهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۚ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
 أَحَدٌ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
 ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ فَيلكُ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ
 الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَ
 النَّاسِ﴾

۲- «نمگر چو یقه سمر جینگاکمت (آیه الكرسي) بخویند
 تماوی بک. چونکه پارتیزمرنگت له لایمن خو لوه لمگمدا دمیت و
 شعیطان نزیکت تا کموینمه تا بهمانی»^(۳۲)

(۳۱) البخاری مع الفتح ۶۲/۹ و مسلم ۱۷۲۲/۱ چونکه پینشمه (ک) تاوی دمگر.

(۳۲) البخاری مع الفتح ۱۸۷/۱.

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

﴿الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الأرض من ذا الذي يشفع عنده إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يئوده حفظهما وهو العلي العظيم﴾.

٣- «هم كسبي دوو خايمي كوتايي سورمئي (القرة) بخوئي له شهودا خمينته پاراستي بوي و بمسيمتي» (٣٧)

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

﴿آمن الرسول بما أنزل إليه من ربه والمؤمنون كل آمن بالله وملائكته وكتبه ورسله لا تفرق بين أحد من رسله وقالوا سمعنا وأطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير لا يكلف الله نفساً إلا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا لا تؤاخذنا إن نسينا أو أخطأنا ربنا ولا لحمل علينا إصراً كما حملت على الذين من قبلنا ربنا ولا لحملنا ما لا طاقه لنا به وأعف عنا واغفر لنا وارحمنا أنت مولانا فانصرنا على القوم الكافرين﴾.

---

(٣٧) البخاري مع الفتح ٩٤/٩ ومسلم ٥٥٤/١.

۴- ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینده چونکه بؤت دمیښته (بهرالمت له شپږه) ^(۲۱)، واته: پښکار بوون یان قوتار بوون له هاروبه‌شی پمیدا کردن (وه سوود بمخشه بؤ یه کتا پهرستی).

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ * لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ * وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ * لَكُمْ دِينُكُمْ رَلِي دِينِ﴾

۵- (له کمر له سمر جینگاکت هه ستایت و گه رایت هه سمری. سمن جار به لوڼه چنکی کراس و جله کت جینگاکت بته کینه. وه (بسم الله) بکه چونکه تونازانی دواي خوڼ چي تی چوو له زینده مورو شتی زیان به خشن وه که پلکشایت بلی: «بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ لِأَنْ أَمَكْتُ نَفْسِي فَارْحَمْهَا. وَأَنْ أَرْسَلَهَا لِأَحْفَظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» ^(۲۲)

(۲۱) له (سروسی کوی نولل) هوه ماله لای پیښسهر (۲۲) له (سروسی: (شوی پیښسهری خوا شتی کم فیزیکه که چورمه سر جینگاکم بیلیم. سروسی له (سروسی... له (سروسی که) روه القمذي وابوالمود ولد مصحه اللالباني في صحيح السنن القمذي ۱۴۵/۳. وفي صحيح سنن أبي داود ۹۵۳/۳ - ۹۵۴ رالم (۵۰۵۵) وفيه: عن فروة بن نوفل عن أبيه وه زینمیکي له کله له (سنن أبي داود) له سروسی له (پاشان به کولای پیښانی بلور: چونکه بؤت دمیښته بهرالمت له شپږه). (۲۲) البخاري ۱۳۶/۱۱ ومسلم ۲۰۸۱/۴.

واته: بهناوی تو پروردگارم تمنیشتم داناو بهناوی تووه
 بهرزی بهکمتوه . نهگر نهطسی منت گرتوه بهزمیت پیندا
 بیتوه . وه نهگر ناردتوه لخوا بیپارینه بهوی کهبند
 صالحهکانتی پی بهپارینه.

۶- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَآلْتَ قَوْلَهَا، لَكَ مَمَالِهَا
 وَمَعَالِهَا. إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا . وَإِنْ أَمَتَهَا فَاغْفِرْهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْعَالِيَةَ» (۳۶)

واته: خواجه تو نهطسی منت بهدی بهناوهو تو بهمیرینی.
 مردن و ژیاپی بو تووه . نهگر ژیاوندت بیپارینهو نهگر مراندت
 لئی خوش بهه . خواجه دلاوی پارینهو لوش صالحیت
 لیدکم.

۷- پیغمبری خوا (ﷺ) نهگر بیویمستایه بخیریت نهستی
 راستی نهخته ژیر پوومستی و بهیغمروو: «اللَّهُمَّ إِنِّي عَدَاكَ
 يَوْمَ تَبْتُ عِبَادَكَ» (۳۷) واته: خواجه بهپارینهو لسمزاکت لهو
 پورده کهبندمکانت زیندو بهکیتوه.
 ۸- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا» (۳۸)

واته: به ناوی تووه خواجه بهمرم و بهژیم.
 ۹- «ثَابِتًا شَتَبْتُكَ تَنْ بِنِي كِه جَاكِر بِيْت بُو هِر بُو كِتَان
 لهزمتکارنه، نهگر چوونه سهر جینگا (۳۳) جار (سُحَانِ اللَّهِ) و

(۳۶) لخرجه مسلم ۲۰۸۳/۱ واحد بلطفه ۷۹/۲ .

(۳۷) ابوداود بلطفه ۳۱۱/۱ وانهر صحيح الترمذي ۱۴۲/۲ .

(۳۸) البخاري مع الفتح ۱۱۲/۱۱ ومسلم ۲۰۸۳/۴ .

(۳۳) جَارُ (الْحَمْدُ) وَ (۳۴) جَارُ (اللَّهُ أَكْبَرُ) بَكْرَةُ نَعْمَةٍ جَانِبُهُ بَقِيَّةُ
 دِيوَانِهِ لَهُ خَزَائِنُهُ تَكَارُفُ (۳۵)

۱۰- «اللَّهُمَّ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. رَبِّ رَحْمَةٍ وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ. فَالِقَ الْخَبْءِ وَالنَّوَى. وَمُنْزِلَ الثُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ. وَالْقُرْآنِ. اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَلْتَّ أَجِدُ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ. وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ. وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ. وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ. اَلْحَمْدُ لَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ» (۳۶)

ولله: خوابه... مرگاری حیات نامعانهکان و پسروردگاری
 عمرش گم... پسروردگاری و پسروردگاری هموار شتیک.
 لهقینتری توفی دانمیرلمو ناوکه و دایمیزنتری تهرات و نینجیل و
 قورقان، پستانگرم پیت لهخرابهی هموار شتیک که ناوچهوان و
 چارمنوس و نسیمی بدمست تویه. خوابه توی یکهمین و کس
 لهپیش تویه نییمر توی یایمین و کس لهخرای تویه نییه و توی
 بدمستلای و زال و دیارو ناشکرایت به زانست و کس
 لهسرو تویه نییمر توی پستانهانی بسمه هموار شتیک دا
 بهزانست و بهماگای بهشارلوهکان و جی نیاز نییه جگه له توی.
 سا لمرزایمان لهسمر هلهگرم بهنیازو دهرلهمندمان
 بکه له همرای.

(۳۹) پیغامبر خوا (ﷺ) کسی به نوحی عمل و فاطمی کسی قمری کلان
 دواي خزمهتکاران فی کرد که بزیان بگری/ البطار مع الفتح ۷۱/۷ و مسلم ۳۰۹۱/۴.
 (۴۰) مسلم ۴/۸۱۸.

۱۱- « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَّانَا وَآوَانَا. لَكُمْ مِنْ لَا كَالِي لَهُ وَلَا مُزَوِّي »^(۱۱)

ولته: سوپاس بۆ ئەر خواجهی که تیری کردین و تیرناوی کردین و پیوستی نهخستینه غیری خوی و کیفایهتی داین و جین نشینی کردین. زور کهس همه خوا به بهس نازانی. (به هاویش دانا بوی). وه مولگی نیشته جینی نییه.

۱۲- « اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ. وَأَنْ أَتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجْرَةً إِلَى مُسْلِمٍ »^(۱۲)

ولته: خواجه نهی زانای غیب و فاشکرا. نهی بیدیئمری لاسمانهکان و زوی. پسروردگار و پاشای همهو شتەکان. شایهتی دهم که هیچ پسرترونک نییه به حق جگه لعل. پنا دگرم پیت له خراپهی نهفسم. وه له خراپهی شعیطان و هاویش دنانی. وه لهووی که خراپهیک بهینم بهسر نهفسمدا یان بیالینم له موسلمانیکهوه.

۱۳- بِقَبْلِهِ مَبْرُورٌ (ک) نه دخموت ههتا سورمتی (السجدة) ﴿ أَلَمْ.. تَنْزِل.. ﴾ و ﴿ تَبَارَكَ الَّذِي يَدْعُو الْمَلَكُ.. ﴾ ی دعوئند.^(۱۳)

(۱۱) مسلم ۲۰۸۵/۴.

(۱۲) بیهود ۳۱۷/۴ و تهر صحیح الترمذی ۱۴۲/۳.

(۱۳) الترمذی و الترمذی و تهر صحیح الجامع ۲۵۵/۴. لیکن سورمتی (الاسراء) و (الزمر) نا. الصحیحه (۱۴۲/۳) و الترمذی: (۶۴۱).

۱۴- نه گهر جوړونه سهرجینګای نوستن دصست نویږی نوږی

پشورهر پاشار دسهرلای راسته پابګشی و پاشان بلی

«اللَّهُمَّ اسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ. وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ. وَوَجَّهْتُ
وَجْهِي إِلَيْكَ. وَاجْتَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ. رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ. لَا مَلْجَأَ
وَلَا مَنَاجَا مِثْلَكَ إِلَّا إِلَيْكَ. آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبَنِيكَ الَّذِي
أَرْسَلْتَ» (۱۴)

وانه خوايه نهغصم تهمليمی تو کردو کاروباری خوم دايه
دصستی تو. وه پرهم کړه له تو پشتم دصست به تو. به پی
خوشبوون حمز پی کړدن و به ترسان له تو. هیچ حشارګو
شونې پزګاریونیک نیی به مګر بولای تو. باوهرم هیناوه
به کتیبه کت که دالته زاندوله خواروه، وه به پیغه مېهره (۱۵)
که ناروغي پوهانته کړدوه.

---

(۱۴) نه گهر دصست بلنیتو بهریت دسهر فطرته دصستی. (وه پانګه شلنګه بیت که
دملیت). دبخاری مع الفتح ۱۱۲/۱۱ ومسلم ۲۰۸۱/۱.

تېبېس/ سوننمه نه گهر دصستی گران پو دصست نوږی بطوری پینې خواتن.
له عبدالله وه دصستی عومر پرسیاری له پیغمبر (ﷺ) کړه: څا پانګه له
نیمه له توانیت بهریت به لهش گرانې بهره؟ دصستی: «پانګه نه گهر دصست
نوږی ملګرت» دبخاری ۳۹۲/۱، وه دصستی پوهانته کړدوه
له عالیشانوه له گردنې پیغمبره (ﷺ) که خلی وای کړدوه ۳۹۲/۱.

وهرگه ډان له سهر جيگا له شهودا (له باريكهوه بو باريك)

له عايشه سره (په زای خوی گمړه دی فی بیت) دملمرویت:
پینغه مېری خوا (ﷺ) لیکم له شهودا وهرگه لیه ته سمر لایمکی
تری دملمروم: « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْقَزِيزُ الْفَقَّارُ » (۱۵)
واته: هیچ پرستارونک ذی به به حق جگه له (الله) ی تاکي سزا
نمري بس بهواو موشريکین. که په وهرگه گاري ناسمانه کان و
زموږو نمدی له نیوانیاندايمو دمسته لاتداری فی بوردمیه.

داچله کين له خهودا و خه و ئينه که وتن

« أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ. وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ
هَضَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ » (۱۶)

واته: په نا لیکم به ووشه تمولو مکانی خوی گمړه لمخشم
سزایو له خراپه ی بنده کاندیو له شیتي شعیطان کان و لمو کاتانه ی
که له ژياندا دینه لام بو کومړ لکردنم یان کاتن لاسر مرگ دام دینه
لام.

(۱۵) لخرجه الحاکم وصححه واللقه النعمی ۱۰/۱ وملتصاتی فی عمل الیوم والیلة

وابن السني وصححه الاالباني. وانظر صحيح الجامع ۲۱۲/۱.

(۱۶) ابو داود ۱۲/۱ وانظر صحيح الترمذي ۱۷۱/۲. وهو حديث حسن، حثلة

الالباني فی صحيح لبي داود برقم (۲۳۹۴) بللف متقارب.

له‌گه‌ر خه‌وونی راست و خوش انزلیلا

بیان خه‌وونی درووه ناخوش . الحسنة بت بیلنی

خه‌وونی خوش و چاک له لایه‌ن خواوه‌میر خه‌وونی ناخوش له
شیطانومه . ئه‌گه‌ر یه‌کێک له ئیوه خه‌وونی خوشی بیلنی با له
لای خوشه‌وێستی خوی نه‌بێن باسی نه‌کات ... فرمووه‌که ... (١٧)
وه کورتی ئه‌و شتانه‌ی که نه‌یکات له‌کاتی بیلنی خه‌وونی
ناخوش دا له‌مانه‌ن:

- ١- من جار تک له‌کات به‌ لای چه‌پی‌دا. (١٨)
- ٢- من جار پنا نه‌گه‌ڕێ به‌خوای گه‌وره له شیطان و له خراپی
ئهو‌ی که بینه‌وێستی. (١٩)
- ٣- له لای کهس باسی نه‌کات و نایه‌گیرته‌وه. (٢٠)
- ٤- له‌سه‌ر ئه‌و لایه وهره‌گه‌ڕێ که له‌سه‌ری بووه. (٢١)
- ٥- هه‌له‌سه‌ستی و نوێ نه‌کات ئه‌گه‌ر وێستی. (٢٢)

: مسلم ١٧٧٢/٤ و البخاری ٢٤/٧.

: مسلم ١٧٧٢/٤.

: مسلم ١٧٧٢/٤، ١٧٧٢.

: مسلم ١٧٧٢/٤. ئه‌مه‌ش له‌وانه‌یه حیكمه‌تمه‌کی ئه‌وه بێت تا حه‌سودی پێن

نه‌هێت. ...

: مسلم ١٧٧٢/٤.

: مسلم ١٧٧٢/٤.

ذیکری به یانیان و نیواران و کاتی خویندنیان

سری تذکره... ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَتَبَحُّوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ (الأحزاب: ۴۱، ۴۲)

واته: نهی نرانه‌ی ایمانتان هیناوه ذیکری خوا بکن و به
ذیکریکی زودو تسبیحاتی نر بکن و به پاک پایگون له
به یانیان و نیواران دا.^(۵۳)

(بکرة): له زمانی عمره‌ی دا به نیوان نوئی به یانی و خوره لاتن
دهوتی.^(۵۴)

(اصیل): الجوهری ده‌لئت: نر کاتیه له پاش نوئی عمره
تاومکو نوئی شیوان (مه‌غریب).^(۵۵)

وه خوی گمره ده‌لمرویت: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ (ق: ۳۹)

واته: تسبیحات و ستایشی خوی پرمردگارت بکه له پیش
خور کورتن و پیش تاوا بوئی دا.

(۵۳) مختصر تفسیر این کلمه ۱۰۶/۲.

(۵۴) بهوانه (مختار الصحاح) للرازي (ب له ن) و معروفه (غ د ا).

(۵۵) بهوانه (الصحاح) للجوهري (ا ص ل) معروفه (مختار الصحاح) للرازي

(ا ص ل). وانظر لسان العرب ۱۷/۱۱.

ابن القیم (په حقه‌تی خوای گم‌ده‌ی لی بیئت) ده‌فرمودیت نه‌مه‌ش
 په‌اللهی شو ماناییه که له فرموده‌مکاندا هاتوره که ده‌فرمودیت
 هرکس له بهیانیان و ښواراندا څاوا و څاوا بللی: مه‌بست به
 بهیانی و ښواره له فرموده‌مکاندا پیش مه‌لهاتنی خوږو پیش
 څاوا بوښه‌تی. وه نه‌مه کاتی ووتنی ښکره‌کاشی لوی بهیانی و
 دوی عسره. (۵۶)

عن انس يرفعه: «لَإِنْ أَقْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ صَلَاةِ
 الْغَدَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ أَرْبَعَةً مِنْ وَلَدِ
 إِسْمَاعِيلَ. وَلَإِنْ أَقْعَدَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ مِنْ صَلَاةِ الْغَصْرِ إِلَى أَنْ
 تَغْرُبَ الشَّمْسُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ أَرْبَعَةً» (۵۷)

واته: نه‌گم له‌گهل کومه‌لیک دا دانیشم که ښکری خوای گم‌ده
 بکه له‌نونی بهیانی‌یه‌وه تا خوږه‌لاتن لام خوږه‌لوه‌ی که
 چورکس له‌نوم‌کاشی ښسماعیل پیڼه‌مېر (عليه الصلاة والسلام)
 څازاد بکم، وده‌گم له‌گهل کومه‌لیک دانیشم که ښکری خوای
 گم‌ده بکه له‌نونی عسره‌وه تا خوږ څاوا ده‌بی لام خوږه‌لوه‌ی
 چور که‌س څازاد بکم.

(۵۶) الراجل للمصنف لابن القیم ص ۱۹۲.

(۵۷) ابو‌دود برقم (۳۶۶۷) وحسنه‌الالبانی. صحیح ابو‌دود ۶۹۸/۲.

ذیکره‌گانی به‌یانیان و نیواران

۱- « همر کەسینک بەیانیانێ ژێه (کُرسی) بخوونیت له جنۆکه ده‌پارێزنی هه‌تا ئیواره‌ی ئی ده‌بیتموه. وه همر کەس ئیواره‌ی بیخوونێ ده‌پارێزنی ئی‌یان ئا به‌یانی » (٥٨)

۲- له عبدالله ی کوی خویه‌بهره هه‌رموی: پینگه‌مبه‌ر (س) هه‌رموی: (قُل) واته: بَلێ، وتم: ئه‌ی پینگه‌مبه‌ری خوا چی بلیم؟ هه‌رموی: ﴿لَنْ مَوْاَّهَّ اَحَدٌ﴾ و ﴿الْفَلَقُ﴾ و ﴿النَّاسُ﴾ بخوونه ئیواران و به‌یانیان سێ جار به‌ستو له هه‌موو شتی که ده‌پارێزیت (٥٩)

۳- به‌یانیان بَلێ: « اصْبَحْ اَوَّاصِحَ الْمَلِكِ اللَّهُ (٦٠) ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رَبِّ اسْأَلْكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ. (٦١) وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ. رَبِّ أَعُوذُ بِكَ

---

(٥٨) أخرجه الحاكم ٥٦٢/١ وصححه الألباني في صحيح الترمذي والتهذيب ٢٧٢/١ ومزاه آل النسائي والطحاوي وقال: إسناده الطحاوي جيد. به‌وله لا يعمه (٣٢) بَلْ

(آله الكرسي)
(٥٩) أخرجه أبو داود ٣٢٢/٤ والترمذي ٥٦٧/٥ ونظر صحيح الترمذي ١٨٢/٣ وهو حديث حسن.

(٦٠) وه ئیواران بَلێ: « اسبنا واسئى لئلك ف.....».

(٦١) وه ئیواران بَلێ: رَبِّ اسْأَلْكَ مَوْاَّهَّ مَا لِي مِنْ الْيَلْبِ وَ مَوْاَّهَّ مَا بَعْدَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا لِي مِنْ الْيَلْبِ وَ شَرِّ مَا بَعْدَهَا.....».

من الكمل وسوء الكبر رب أعوذ بك من عذاب النار
وعذاب في القبر. (٦٢)

واته: بيمانييمان بيسردا هات و مولك بيماني بيسردا هات بۇ
خوای گموره، وه ستایش بۇ خوایس هیچ پیرستارونك نئییه
به هتق جگه له (الله) تمناهایس هاویبمشی نئییه. مولك و سوپاس بۇ
لهمو بيسر هموو شتیگدا به توانایه. پیروردگار دواوی خیری
لهمو خیری چاکه ی دوا ی لهمو یتق اللهکم و پينات پین لهمگرم
له خراپه ی لهمو لهمو دایس له دوا ی لهمو دایس.
پیروردگار پينات پین لهمگرم له لهمبلیو لهش قورسیو خراپه ی
تعمن پیری. پیروردگار پينات پین لهمگرم له سزایه له لاکری
دۆزهخ و سزایه له گۆردا توشم بییت.
« اَللّٰهُمَّ بِكَ اَصْحٰنا. وَبِكَ اَمْنٰنا. (٦٣) وَبِكَ نَحْيا وَبِكَ نموتُ
وَبِكَ النُّشور » (٦٤)

واته: خوایه به ناوی تۆوه بيمانييمان بيسردا هات و ئیوارهمان
بيسردا هاتوو به ناوی تۆوه لهمرم و لهمرم و زیندوو بوونوو بۇ
لا ی تۆیه.

(٦٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٦٣) وه ئیواران بلی: « اَللّٰهُمَّ بِكَ اَمْنٰنا وَبِكَ اَصْحٰنا وَبِكَ نَحْيا وَبِكَ نموتُ وَبِكَ

النُّشور » واته: خوایه به ناوی تۆوه ئیوارهمان بيسردا هات و به ناوی تۆوه

بیمانييمان بيسردا هات و به ناوی تۆوه لهمرم و لهمرم وه چارمنوس بۆلا ی تۆیه.

(٦٤) ترمذی ٤/ ٤٦٦ والهر صحيح الترمذی ٣/ ١٤٢.

والله: خواجه لاش و بیستن و بینیم پاریندلو بکه هیچ
پرسترانیک نییه بههقی جگه لمتق. خواجه پمات پین لکمرم له
بن باوهری و هرزریو پمات پین لکمرم له سزای گنر، هیچ
پرسترانیک نییه بههقی جگه له تق.

۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي. وَمَالِي. اللَّهُمَّ اسْرُرْ
عَوْرَتِي. وَأَمِّنْ رَوْعَاتِي. اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي.
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي. وَمِنْ فَرْجِي. وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ
تَحْتِي» بمیانیان و فیولرن. (۶۷)

والله: خواجه من دلوی لیخوش بوون و پاریندلویت فی لکمرم له
دنیاو دوا پوزدا. خواجه دلوی فی بووردن و پاریندلویت فی لکمرم
له دین و دنیاو کس و کارو مال و سرودتم دا. خواجه عمیم
دایوشس کرس و لکراوکیو و هرست بوون مهیلله. خواجه
بمپارنزه له بردهممهو له دواممهو له راستم و چهیم و
سرمدوم. وه پمات لکمرم به گمرمی تق که له ژیموه سزا بدریم و
پین بکرم.

---

(۶۷) رواد ابوخلد برقم (۵۰۷۴) و صفحه الکتابی فی صحیح ابو داود برقم (۴۳۳۹)
وابن ماجه و صفحه روافقه الحمی. و حمله الحافه فی (امالی الانکان) لاهر
صحیح ابن ماجه ۲/۲۳۳ و صحیح الکلم الطیب (ص ۲۴) رقم (۳۳) للعلامة الکتابی.

٨- اللّٰهُمَّ عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ. وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ. وَأَنْ أَتَرَفَ عَلَى نَفْسِيْ سَوْءًا أَوْ أَجْرَةً إِلَى نَفْسِيْ. **بمیانیان و فیولران** (٢٨)

والله: خواجه زانای نهیلوی و شکرای. بمیهیلنری ناسمانهکان و زموی پرمورنگارو پاشای همورو شتیک. شایهتی. بحمم که هیچ پمرستراویک ذییه به ححق جگه لهلق. پمنا لمرکم پیئت له خراپهی نعلسم و له شهر خراپهو هاوبهش دانانی شهیطان. وه لمرهی که نهلسم تووشی خراپهیک بکم یان بینالینم له موسلمانیکمرو.

٩- « بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ » **وهر السبع العليم** « **بمیانیان و فیولران سن جار** (٢٩)

واته: به ناری شو خواجهی لهگل ناری لمردا هیچ شتیک زیان ناگیمین نه له زموی و نه له ناسماندا شو خواجه بیسمرو زانیه.

(٢٨) الترمذي و ابوداود وانظر (صحيح الترمذي) ١٤٢/٢. وصحيح الفهرست الطبري (ص ٢٢، ٢٣) للعلامة الألباني.

(٢٩) معركسى بمیانیان سن جار و فیولران سن جار بیلتن هیچ زولنی پن ناگیمین/ لخرجه ابوداود رقم (٢٣٢/٤) وصحفة الألباني في صحيح أبي داود برقم (٤٢٤٤) والترمذي ٤٦٥/٥ وابن ماجه و احمد. انظر صحيح ابن ماجه ٣٢٢/٢ وصحيح الترمذي ١٤١/٣. وحسن إسناده العلامة ابن باز في تحفة الاخير (ص ٢٩).

۱۰- به میانیان یمن جار بلین: «رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً وَبِالْإِسْلَامِ دِيناً وَبِمُحَمَّدٍ (ﷺ) نَبِيّاً» (۷۰)

واژه: رازیم به (الله) که پروردگارم بینو و نیکسلاام دین و برنامم
بیت و موحه مدیش (ﷺ) پیغمبرو پینشموام بیت.

۱۱- «يا خيُّ يا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ. اَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسٍ طَرَفَةَ غَيْرٍ» به میانیان و نیواران. (۷۱)

واژه: نهی زیندروی پاکو هلسویندیری بوونمور، به بهزمیت
دلوی لریاکموتنت فی حکم. هلمور کارویارم چاک بکمو بق
چاولیک نانیک مه منوره دوستی نهفسی خوم.

(۷۰) هر کسین به میانیان میسر و زوئیه بلین ..... (فرمودمکه) ... من کفیل و
گوتی ندمن که دوستی بگرم تا ده پیسه بهمشکوره. (رویه المنذری فی
الترغیب ۳۲۹/۱) وقال: رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ. انظر سلسلة الصحيحة
مجلد (۶) رقم (۳۶۸۶) - و نه فرمودمیک لردا مائوره که هر کسینه
به میانیان و نیواران سن جار بیلین لروا ماله لسمر خوی گمورمکه خوی گموره
خوی به مالی دانوره که نه پغی نوییها پازی بگات / روه احمد ۳۲۷/۱
واللهماي وابن الحسن والبرادور والترمذي وحسنه ابن باز في تحفة
الاخيار/ص ۲۹ بهام خینی طبانی (ده حمتی خوی گموره ی نویین) کم
لنظمی به شمعیف دانوره / بهولنه ضعیف الجامع (۵۷۲۵) و (۵۷۲۱).

(۷۱) روه اللسانی والبرزو والحاكم وصححه ووافقه الذهبي ۴۴۰/۱ ورواه ابن الحسني
برقم (۱۸) وخُصَّةُ الأرنؤوط في الزاد ۳۷۵ / ۲ وصححه الألباني في صحيح
الترغيب والترهيب ۲۷۲ / ۱.

١٢- «أصبحنا على فطرة الإسلام^(٧٢) وعلى كلمة الإخلاص،
وعلى دين نبينا محمد^(ﷺ). وعلى لغة آينا إبراهيم خيفاً مُسلماً
وما كان من المشركين»^(٧٣)

واقه: بهمانيمان بهسهردا هات لاسر فيطره تي فيسلام و
ورشه دلمو زيو فيخلاص كه بريتي به (لا إله إلا الله)
وه ديني پيغمبرمان محمد^(ﷺ) لاسر ميللم تي باوكممان
تيراهيم پيغمبر (عليه الصلاة والسلام) كه لاي دابوو له به تالموه
بؤ هق و موملمان بووهو له هاوبش دانگران نمبووه.
١٣- «سبحان الله وبحمده» سهد چر^(٧٤)

واقه: تيرويو بؤ كم و كويو سوپاس و ستايش بؤ خوايه.

---

(٧٢) فينوران پلي: «أصبحنا على فطرة الإسلام.....»

(٧٣) رواه احمد ٤٠٧، ٤٠٦/٣ وايضاً ١٣٣/٥ وهدرمي ٢٦٢/٢ وابن الصني في عمل
اليسم والليله ص ١٢ رقم (٣٤). وانهر صحيح الجامع للصلو ٢٠٩/٤.
رقم (٤٦٧٤) للعلامة اللبناني. وخسلة ابن حجر في التلخيص الالفكار ٣٧٩/٢.

(٧٤) (هركسن بهمانيان) سهد) چارو فينوران) سهد) چار پيلن لمرن نكدا كمس
له رلوي دولوي چا پكرامره ليم پلشاموه تاپت مكر كمسيه وكه نسي ولين
يان نيكرى زياتري ولين). مسلم ٢٠٧١/٤.

۱۴- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْخَزَاوَرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۱) جار (۷۶)؛ يَنْ (۲) جار له كاتى
بِن تَوْلَانِي (۳) (۷۶).

والله: هیچ پرستار و نیکه به حق اچکه له (الله) تاکی
بِن هاویمشمر مولک و سوپاس هر بِن لعمرو بسمهر همعمو
شتیکدا به تولاویه.

۱۵- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدُ خَلْقِهِ. وَرِزْقُ نَفْسِهِ. وَزِينَةُ عَرْشِهِ.
وَمِدَادُ كَلِمَاتِهِ» (۴) (تَمَنَّا بِمِيَانِيَان سِن جَان) (۷۷).

(۷۵) (هرکسیکه (۱) جار برای نویسی بیانی بیلن لعمرو (۲) چاکسی بِن
لعمرو سِر و (۳) خراپسی لعمرو لاعمرو (۴) به بِن لعمرو (۵) وه بِن لعمرو
رنگارگری نوی کزله لعمرو کانی لعمرو (۶) علی الصلا و السلام (۷) چاکسی
نمکات. وه لعمرو لعمرو بیلن لعمرو (۸) وه لعمرو پاریز لعمرو بِن له شیطان لعمرو
رنگی لعمرو لعمرو (۹) لعمرو لعمرو لعمرو (۱۰) لعمرو (۱۱) لعمرو لعمرو لعمرو
والترهیب ۳۷۲/۱ و تحفه الاخیار لابن باز ص (۱۲) ورواه الفطیپ فی تاریخ
(۱۳) ۳۸۹/۱ و (۱۴) و قال العلامة الانبانی فی (مسلکة الصحیحة) رقم (۱۵): وهذا إسناد
صحیح رجاله ثقات رجال مسلم لعمرو لعمرو هذا وه لعمرو. ۱. ه.

(۷۶) (هرکسیکه بیانیان (۱) جار بیلن لعمرو لعمرو بِن لعمرو لعمرو لعمرو
بِن لعمرو لعمرو که بِن لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو (۲) علی الصلا
و السلام (۳) خراپسی لعمرو لعمرو لعمرو (۴) به بِن لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو
شیطان لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو
لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو لعمرو
والترهیب ۳۷۰/۱ و صحیح ابودود ۹۵۷/۲ و صحیح ابن ماجه ۳۳۱/۲ و زاد المعاد
۳۷۷/۲.

(۷۷) مسلم ۲۰۹۰/۴.

واته: پاکى و بنى كه و كوردى و گهواره يى سوپاس بؤخوای
 گهواره: به نه اندازه ي ژماره ي دروستكار و مكاني و پهزاي خوي و
 قورسايي و سهنگيني عمر شهگه ي و زور و دريژي و وشهگاني.

۱۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خُلِقَ» سنن جابر
 تهنها فيولان: (۷۸)

واته: په نا نه گرم به وشه تمار و مكاني خوي گهواره له خراپه ي
 دروست كرلو مكاني.

---

(۷۸) هر كه سنن فيولان سنن جابر بيلن تمار و شمره پيژمندان زياتي پي
 ناكيني/ اخرجه احمد ۲/ ۲۹۰. والنسائي في عمل اليوم والليلة برقم (۵۹۰) و ابن
 السني برقم (۶۸) وانظر صحيح الترمذي ۲/ ۲۸۷. وصحيح ابن ماجه ۲/ ۳۶۶
 و تحفة الخوارزمي (۱۵).

خواردن و خواردنهوه

پیش خواردن بلی (بسم الله) . واته: به ناوی خوا. به لام نمکمر
بیرت چوو لهوا هرکاتی بیرت کموتکره بلی: ...

واته: به ناوی خوای گهره له سمرتاو کۆتاییدا.

یان پیش خواردن بلی: ...

واته: خوایه بهرکەت بهرزه بهسمرماندا له مه‌دلو له‌م خواردنه
چاکترمان بدمرئ.

به لام نمکمر شیرت خواردنهوه له سمرماندا بلی: ((اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لَنَا
لِيَهْ وَزِدْنَا مِنْهُ))^(۸۱)

واته: خوایه بهرکەت بهرزه به سمرمان دا له مه‌دلو له‌ممان یۆ
زیاد بکه.

(وه به نهستی پرستت و له‌بهره‌می خۆت‌هوه بخۆ)^(۸۲)

(وه به‌سێ پهنج‌ه‌ی گهره‌و شایه‌تمان و ناو پرست بخۆ دوا‌یی
[پیش نه‌ست سه‌رین] هه‌رمێکیان بلی‌سه‌ره‌وه)^(۸۳)

(۸۰) الحرجه لیه‌ولود ۲/۲۴۷ والترمذی ۴/۲۸۸ وانظر صحیح الترمذی ۲/۱۶۷.

(۸۱) الترمذی ۵/۵۰۶ وانظر صحیح الترمذی ۲/۱۵۸. چونکه له شیر چاکتر نی‌یه.

(۸۲) القبطاری ۹/۴۵۸ ومسلم (۲۰۲۲).

(۸۳) مسلم (۲۰۲۲). چونکه پهنج‌ه‌بهری خوا [ ] پیش نه‌ست سه‌رین هه‌رمێ
پهنج‌ه‌کانی ده‌لێسا به‌ره.

وه (لا يهلك من بلغم مرمومو هرچی بیکت لحدست که وکله خوارمونه له پارو
 هلی بگرمومو پاکي بگرمومو پیخزو فری میعه بز شیطان).^(۸۱)
 وه (بسه پیخوره خواردن مومو خواردن نه مطهریت).^(۸۲)
 وه (به پاکشانیشمونه خواردن مه خلق).^(۸۳)
 وه که تهرلو پوریت و ئی بووریتوره بلن: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا
 وَزَوَّجَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ)).^(۸۴)

(۸۱) مسلم (۲۰۳۶).

(۸۲) مسلم (۲۰۳۶) - (۱۱۳). به نام شت خواردن بهدم پیخامو به پیخندونه
 نروستو هارملکان (هرچی خواص گهرمیان ئی بیت) گورمونه / روه الترمذی (۱۸۸۱)
 و قال: حديث حسن صحيح عن ابن مسعود رضي الله عنهما) هرچه پخته
 نروستو (خوران) همدئ ناوچه به جوانی نرزان.

(۸۳) چونکه پیخه سیر (۸) دهلموین: ((لَا أَكُلُ تَنَكُّبًا)) روه کلینی (۱۷۷/۹).
 نیمای خطابی دهلموین: معیست به (الکبی) لیره ده پروتی به له بلنوشان لیسر
 پارچه نیشک و شلی لیسر. وه مبعستی لیره به کورا لیسر لیسر پارچه قوماشانه
 دانانیش و مکو کسینه پیروئ نغد بخلات به لیسراحت، به لگو به شیومیمکی
 لیسر پلمی دانانیش و به پی پیوینست دهلمات. کسه ووهی (الخطابی) به.
 وه لیسری لیسر ناماره دهکن بهرمی که (الکبی): کسه کسینه که پکشاومو لیسر
 لیشلی گهرتوم و الله اعلم / بهروانه ریاض الصالحین (ص/۲۶۵).

(۸۴) هرکسن کسه بلن خوا له گورامهکانی لیره پیخی خلش دهن / لخرجه اصحاب
 السنن الأربع الا النسائي وانظر صحيح الترمذي ۱۰۹/۲. وصحيح سنن أبي داود
 ۳۶۰/۳ وهو حديث حسن.

به نام وه که لیبیلیمک لیسرودهی: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَنَّبَنَا سُيُومِينَ))
 لیسرودیمیمکی همدیله بهروانه تخریج الکلم الطیب لایحه (۱۸۸).

والله: سوپاس و ستایش بۆ ئەر خواجهی که نام خواردهی
 دامن و پتی و پندی دام به بن گوران و تولنای خوم.
 یان بلی: «

أحمد لله حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه غير [مکفی ولا] مؤذع ولا
 مُسفی غداً ربنا ... (۸۸)

والله: سوپاس و ستایش بۆ خوا، ستایشیکی زوری پاکی پیغز
 بن، خوی گوره بهمانه و زمان ئی نهینراوه و لا نهینراوه و
 کس نییه بن نیاز بن پی پیرونگارمان.

یان بلی: «أحمد لله الذي أطعم وسقى وسوغد وجعل
 له مخرجاً» (۸۹)

والله: سوپاس بۆ ئەر خواجهی که خواردهی دایند و تیرناوی
 کردین و دایندنی خواردهکی ئاسان کردیه له گهروودار
 دهرچهی بۆ داناوه.

یان بلی: «اللَّهُمَّ اطْعِمْ وَاسْقِ وَأَسْقِ وَأَحْيِ.
 فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَعْطَيْتَ» (۹۰)

والله: خواجه بۆ خوارده و خواردهت داوه مال و ههموو
 شتیکی تیرت بهخشیه و هیدایهت داوه (ماندووته.
 سا ستایش و سوپاس بۆ تۆیه لهسەر ئهرهی که بهخشیه.

---

(۸۸) البخاری ۲۱۸/۶ و الترمذی ۵۰۷/۵. و لی دایه: «أحمد لله الذي كفا
 وأروا هو سكتي ولا تكور» رواه البخاری (۵۴۵۹).

(۸۹) رواه ابو داود (۳۸۵۱) وصححه الألبانی انظر (صحيح سنن أبي داود ۷/۷۳۰).

(۹۰) رواه أحمد وصححه الألبانی: سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم (۱۷).

(وہ ٹمگر ناو یان شہرت خواردموہ بہ دانیشتموہ
بیخوڑموہ).^(۹۱)

وہ(عتاسی لیسر مملو قوی فی مکہ).^(۹۲) وہ (صنی عتاسہ
بدہ لہ نمرموہی جامکہ لہ کاتی خواردموہدا).^(۹۳)

وہ ٹمگر یمکیکہ ناوی دایتی یان ویستی ثاوت بداتی بلتی:
«اللَّهُمَّ اطْعِمْنِي بِإِسْقٍ مِنْ سَقَائِي».^(۹۴)

ولتہ: خولیہ خواردن بدہ بمر کسہی خواردنی دامن و لہو
کسہ تیر ناو بکہ کہ ناوی دامن.

وہ لہر کسہی کہ ناو لکیریت با خوی کولتا کس
بیخواتموہ).^(۹۵) وہ(ٹمگر حمزت لہ خواردنیہک نہبوو
مہیبی فی مگرمو یان بیخو یان ولزی لی بیتلہ).^(۹۶)

---

(۹۱) مسلم (۲۰۲۴) - (۱۱۳).

(۹۲) الترمذی (۱۸۸۹) وقال: حدیث حسن صحیح، والخرجه ابو نورو (۳۷۲۸) وابن
ماجہ (۳۴۲۸) واسنادہ صحیح عن ابن عباس (رضی اللہ عنہما).

(۹۳) البیہقی ۸۱/۱۰ ومسلم (۲۰۲۸).

(۹۴) مسلم ۱۳۶/۳.

(۹۵) الترمذی (۱۸۹۵) وقال: حدیث حسن صحیح. والخرجه مسلم (۱۸۱) فی حدیث
مطوّل.

(۹۶) چونکہ پینتسیر (۵) مرگیز مہیبی لہ خواردن ٹمگرموہ/ البیہقی ۴۷۷/۹
ومسلم (۲۰۶۴).

(لە کاتى ئاۋو شىر گىنپاندا لە لاي راستمەۋى خۇتەۋە دەست پىن
بىكە). (۹۷)

(ئادەمىزاد ھېچ ئەللىكى پىر نەكردەۋە لە ۋورگى خراپتر بىت،
ۋە چەند پاروۋىك بەسە بۇ مەۋلا كە پىشتى راگىر بىكات ئەگەر تا
با سىن يىكى گەدەى داپلىن بۇ خولردن و سىن يىكى بۇ
خولردنەۋە سىن يىكى بۇ ھەناسە). (۹۸)

(ۋە ئەگەر مېشكىك كەۋلە ئاۋ خولردنەۋەى يەككىكتانەرە با
ھەمۋى ئوقم بىكات و دەرى بەيىنىتەۋە تىادا. چۈنكە لە بالىكىدا
دەردو لە پالەكەى تىرىدا ئەرمەن ھەيە). (۹۹)

تېببىنى دەست ئوزۇگرتن پىش نان خولردن سۈننەتە بۇ كەسى
لەش گران. (۱۰۰)

---

(۹۷)البخاري ۵ / ۱۴۸ و ۱۰ / ۶۶ و مسلم (۲۰۲۹).

(۹۸)رواه الامام احمد والترمذي (۲۲۸۱) والنسائي وابن ماجه وقال الترمذي: حديث حسن، عند المتقدم بن سعد يكره (۹) انظر اربعين النووية.

(۹۹)مخرجه البخاري والعلهي وابن ماجه والخرن والزيادة للبخاري. انظر سلسلة الاحاديث الصحيحة رقم (۳۸).

(۱۰۰)رواه ابو داود ۲۲۲/۲۷۵/۱ و انظر سلسلة الاحاديث الصحيحة (۶۷۴/۱) رقم الحديث (۳۹۰).

نزا و پاراندووی میوان بو خاومن مال

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي ثَمَرِهِ وَارْقُتْهُ وَأَعِزَّهُ لِي وَأَرْحَمَهُ»^(۱۰۱)

والته: خواجه بزمکعت بخمره نمر پوزییمی داوانهترو لییان
خوش بمر بزمیت پییان دا بیتوم.

له کاتس بینینی نوبهردی میوددا

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي ثَمَرِهِ وَارْقُتْهُ وَأَعِزَّهُ لِي وَأَرْحَمَهُ»^(۱۰۲)

والته: خواجه بزمکعت بخیته ناو میودمانومو بزمکعت بخمره
شارمکمانومو بزمکعت بخمره نمری (ماع) مانومو (که چولر
مشت لکرت) بزمکعت بخمره ناو (مذولته مشتمانومو.

دامالین و داکه ندنی پوژاک و جل

(پیرمدی نیولن چاوی جنوکسو داوین (عمودتی) لاند میزاد
دیرمه که کاتس یهکیکیان پوژاکس دانا بلن (بسم الله).^(۱۰۳)

(۱۰۱) مسلم ۱۶۱۵/۳.

(۱۰۲) پره پاشان نمدات به بهوکترون مقال لمر خورنمداد/ مسلم ۱۰۰۰/۲.

(۱۰۳) بزمه الطبری فی الاوسط وصحفة الانبانی (صحيح الجامع ۲۰۳/۳).

چوونه سهر ناو

له پيش چوونه ژورموه بلن: [بسم الله] النبیة امی اعداء بت من
الحیث والحانت (۱۰۱)

واته: بنداوی خوا، خوايه پمناټ پڼ لمرم له شمیطانه نیرمو
مزیهکان.

وه که هاتیته دمرموه بلن: غمزتک (۱۰۲)

واته: خوايه لیم خوښ به - ماوه یکه یادی توم نهکرد-.

تنبیني: زلایان پیان وایه چاک وایه له پيش دا قاچی چپ
پيش بضریت بڼ چوونه ژورموه قاچی راستیش پيش بضریت بڼ
هاتنه دمرموه.

(۱۰۱) خرجة البخاري ۱/ ۱۵۰ ومسلم ۱/ ۲۸۲ (الحث) په سکونی سر (پام) لمرم به
شمس دمرمژندرتوره. وه زیاده (بسم الله) لمرم موویدمدا نویه بطور
لخرچوا سمید بن منصور، (الفتح الباری ۱/ ۲۴۱)
وه پیتیمبر (ﷺ) دمرمژندرت: (په رمدی نهوان چاوی جلاکمر داوی لایمیرانه
لمرم به که کاتی چووه سر ناو بلن (بسم الله) رواه الطبرانی فی الاوسط وصححه
الالبانی (صحيح الجامع ۲/ ۲۰۲)

(۱۰۲) ابو داود ۱/ ۳۰ (۳۰) والترمذي ۱/ ۱۲ (۷) وقال: حديث حسن غريب،
وابن ماجه ۱/ ۱۱۰ (۳۰۰). وصحفة الألباني في صحيح أبي داود برقم (۳۳).

جل و بهرگا له بهر کردن

له پیش دا لای راست لمبر بکه، ^(۱۰۶) وه بلن «أخذ الله من
کائی هذا ورجع من غير حول مني ولا قوة» ^(۱۰۷)
ولله: ستایش بقرآن خواهی که نام پوشاکهای پوشید و پنی
بهخشیم به بن هیچ گوین و توانای خود.

له بهر کردن و پوشینی جل و بهرگی نوئ

«اللهم لك اخذت انت كنوسه. أسألك من خير و خسر ما
صنع له. وأعوذ بك من شره و شر ما صنع له» ^(۱۰۸)
واته: خواهی ستایش بقرآن تو پوشیمت و پوشتمت کردم،
دلوی چاکمی نام پوشاکمت لی نمکم (که برقییه له مانوه له
ژیاندا) وه دلوی نام خیر چاکمیت لی نمکم که بوی نروست
کراوه (که برقییه له لادانی به لای نام کارمدا که پرماسندی
خوای گمردی تیایه)، وه پمات پنی نمگرم له خراپه یو نام
خراپه یی بوی نروست کراوه (که برقییه له لادانی به لای
نمده ی به حق بهزل زانین و فیزمده لمبری بکات).

(۱۰۶) ابو داود (۱۱۱) و مسند صحیح و المرحه الترمذی (۱۷۶) و مسند ابن حبان

(۱۰۷) وهو حديث صحيح. انظر زاد المعاد ۲/۲۸۷ و مسند الترمذی ۱/۵

(۱۰۸) (مترجمه) نمده بلن خوای گمرد له تاوانمکانی پوشوری خوش نمین/

المرحه لعل المسند لا للنسائي انظر إرواء الغلیل ۲/۱۷ هذا حديث حسن.

وانظر (صحیح ابی داود ۲/۷۶۰).

(۱۰۸) ابو داود ۱/۱۲ و انظر صحیح الترمذی ۲/۱۷۱. وهو حديث حسن. وانظر

مختصر شمائل الترمذی للکلبانی ص/۱۷.

نه گهر په كيك به رگي نوږي له بهر كړدېو

۱- پښې پلن: « ثَبَلِي وَتُخَلِّفُ اللَّهُ تَعَالَى » (۱۰۹)

واټه: ياخوا پيرنيتيت (نومنده لمش ساغ و تممن سرژ بېو
بيدرنيت) وه خواي گموره پښاكي تر بخاتوره شوږني.

۲- « اِلَيْسَ جَدِيْدًا. وَعَيْشٌ حَمِيْدًا. وَتُتْ شَهِيدًا » (۱۱۰)

واټه: ياخوا پښاكي تازه لمبر بگيت و به سوپاس كړاوي و
بريت و به شمعيدي سرينيتتوره و بمریت.

له پښ كړدني نه عل و پيلو

له پښدا لای راست له پښ بگر له كاتي دگنښدا لای چمپ
دليكنه. (۱۱۱)

(۱۰۹) خرجه لېوندلوه (۱۱/۴) رقم (۴۰۲۰) ولاظر صحيح لېي تلود ۷۶۰/۲ وسته
صحيح، كسه ووتی ماوطنكاشي پښمېره (الله به پكښيان لمرور
مرومها له وټي پښمېره (الله ماتوره به لغزې: (بلي و اخلي) پوايت
كړوه وه به (ولخلي) پواټه) مور يان سڼ چار پيلن/ وخرجه لېباري كتاب
الجهاد ۱۸۸ والباس ۲۲ ولايت ۱۷.

(۱۱۰) پښ ماچه ۱۱۷۸/۲ والبطوي ۱۱/۱۲ ولاظر صحيح لېي ماچه ۲۷۵/۲.
وهر صحيح.

(۱۱۱) لېبطوي ۳۶۳/۱۰ ومسلم (۲۰۹۷).

وه پنځمېسېرى خوا (څ) نېمې كړېدوه له لهپن كړنځي نه عمل
 به پټېدو. ^(۱۱۲) وه به يكه ټاكسوه مېړې به پټېدا.
 يان هرډووكي له پټ بكه يان هرډووكيان ډاېكته. ^(۱۱۳)

چوونه دهرهوه له مال

۱- ((سَمِ اللّٰهُ. نَوَكَلْتُ عَلَى اللّٰهِ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ)) ^(۱۱۴)

ولته: به ناوي خوا پشتم به خواي گموره بست و هيچ گډان و
 تولتايك نېپه مېگړ به خواي گموره.

(۱۱۲) لېونارد (۱۹۲۵) باسناد حَمْن من جابر ورجاله ثقات وهو حديث صحيح
 بشراعه من ابي هريرة وعبدالله بن عمر ولقي (رسي الله عليهم).

تېښتو

نېمامي (المنائي) دملسموخت: لهرموېكه پل پټ نېشاننن و لهرشاهه. چوېكه به
 ډانېشلقنوه له پټ كړنځي ناسان تړه. يوپه نېمامي (الطبري) به لهرپري لهر
 نېمېهكېيان ټاېبېت كړېدوه به لهپن كړنځي لهر پټېدوهي كه له پټ كړنځي به
 پټوه لهرمختمومو ماندووت دمكات وكون (ناسومه و خوا) (كه قېلاني هېه)
 لهر (لابقاب و سرهوه) وه خواي گمړمېش زلناره به حېكماني لهرسرخ و
 نېمېهكېيان لهرهوه سلسله الصحيحة للكباني (۳۵۰/۲).

(۱۱۳) البهاري ۱/۱۶۱، ۲۶۲/۱ ومسلم (۲۰۹۷).

(۱۱۴) (لېگر له مال هرچېت و لسه بلې لخوا پټې دمولوخت: هېډايت سرايت و
 كېلپايت كرايت و پارژنډايت، وه شېمېطاسي نې مور دهرېكسوه.
 وه شېمېطانېكي تر لطي: تل چ نېسته لا نېكت هېه بهسېر كېسيكه دا كه هېډايت
 سرايت و كېلپايت كرايت و پارژنډايت/ روه لېونارد ۱/ ۲۲۵ (۵۰۹۵) و
 القمذي رالم (۲۴۳۶) وصحفة الكباني نې صحيح الجامع برالم (۶۱۹) ولنظر
 صحيح القمذي ۱/۱۵۹.

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَصِلَ أَوْ أَضِلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أَزُلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ» (۱۱۵)

واژه: خواجه پیمات پینمگرم لهوی خنک گومرا بکم یان گومرا
بکرم. یان هله بکم یان معلّم لکمل بکری، یان ستم بکم یان
ستم لی بکری. یان نه لاسی بکم یان نه لاسیم لکمل دا بکری.

گه رانه وه بو مان

خوای گموره ده لمر مونت: ﴿لَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ
لِحَبَّةٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مَبْرُكَةً طَيِّبَةً﴾ (نور: ۶۱)
واژه: لکمر چوونه مالیکمره سلو له یه کتری و خوتان بکن
بمسلوئیکی خولیی پموندو به لمره پاک. (۱۱۶)
پینفهمبری خوا (ک) ده لمر مونت: «سنی که س هه موویان
مسوگمر زامنن له ژور چاونیری خوای گموره دان...» وه له لوانه:
«رَجُلٌ دَخَلَ بَيْتَهُ بِسَلَامٍ فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ» (۱۱۷)

---

(۱۱۵) لخرجه لعل السلن وانظر صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ وصحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.
(۱۱۶) تفسير القرآن العظيم ۳۷۰/۳ - ۳۷۱.
(۱۱۷) صحيح (صحيح سنن أبي داود ۴۷۲/۲) وه لمر مونهی صحیح دا هه لوره:
(لکمر پیاویک گمراهه مالیمو یادی خوای گموره کرد لکاتی چوونه لورمور
نان خورمندی. لمر شعیطان بهاولمکاتی دملیت: لیره نه چیکمر نه شیرو
خورمقان دیه) مسلم (ماره ۲۰۱۸).

واله: پیاوړه بگمبایتموه مالومو به سلفو کړدن زامنو په لایمن
خواره.

وه عایشه (همزای خوی فی بیت) دحکمرمونت: پیغمبري
خوا (ﷺ) دگمبایتموه مالومو به سیواک دمنستی پښ
نکړد - واله: یکم شت سیواکي نکړد - (۱۱۸)

له کاتې روښتن دا بهرډو مرگهوت

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي لِسَانِي نُورًا وَفِي سَعْيِي نُورًا
وَفِي بَصَرِي نُورًا وَمِنْ فَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا
وَعَنْ شِمَالِي نُورًا وَمِنْ أَمَامِي نُورًا وَمِنْ خَلْفِي نُورًا
وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا وَاعْظِمْ لِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي
نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا اللَّهُمَّ اعْظِمْ لِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي عَقْبِي نُورًا وَفِي
لَحْمِي نُورًا وَفِي دَمِي نُورًا وَفِي شَعْرِي نُورًا وَفِي بَشَرِي نُورًا» (۱۱۹)
«وَزِدْنِي نُورًا وَزِدْنِي نُورًا وَزِدْنِي نُورًا» (۱۲۰)

(۱۱۸) صحیح مسلم / کتاب الطهارة باب ۱۵، رقم (۵۴)

(۱۱۹) عمود دهم خلافة عائشة له البخاري ۱۱۶/۱، رقم ۶۳۱۶ ومسلم ۵۲۶/۱

۵۲۹، ۵۳۰، ۵۲۳

(۱۲۰) لخرجه البخاري في الادب المفرد برقم ۶۹۵ ص ۲۵۸ وصحیح إسناده الألباني

في صحيح الادب المفرد برقم ۵۲۶

«وَمَا لِي نُرَىٰ عَلَىٰ نُورٍ» (۱۲۱)

واژه: خواجه لعلم دا نور برپا بگهی، وه له زوبانم و بیستن و بینن و سهره و خوارموم و رامست و چه پم و پینشمو و پاشموم و لدمرو نمدا، وه نورم بۆ گهرم بکیت و نورم تیا گهرم بکیت و نورم بۆ بکیت و بمکیته نور. خواجه نورم پین ببه خشی و لدمارمدا نورم بدهیتن. وه له گوشت و خون و مور پینستمد. و نورم بۆ زیاد بکه - سن جار - و نور لسمم نورم پین ببه خشه.

یان به کردتی بلن:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْقِي نُورًا، وَمِنْ أُمَّامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ عَوْفِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا. اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا» (۱۲۲)

واژه: خواجه نور ببهیته دل و زوبان و بیستن و بینن و پاش و پینش و سهر و خوارموم. سا خواجه نورم پین ببه خشی.

(۱۲۱) ابن حجر مؤلفی لعلم (الفتح الباری) و ترمذی هال ابن ابی عاصم (کتاب

السماع). پروان (الفتح ۱۱/۱۱۸). وه لسمومیتن: له کوی جیوانی

پروانمکانوره بیست و پینج حال ماکوره.

(۱۲۲) رواه مسلم ۵۱/۶ و ابن خزیمه (۱۴۸).

چگونه ناو مرگهوت

« اَعُوذُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَبِسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ »^(۱۲۳) « بِسْمِ اللّٰهِ وَالصَّلَاةُ »^(۱۲۴) « وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ »^(۱۲۵) « اللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ »^(۱۲۶) **واته:** پمنا لمرگم به خوائی ممرزو به پووی بهرینزی و هسته لاتی همپووی بهر دهرامی له شعیطانی نهفرت لی کرایی له رحمتی بهرکراو. بهتاری خوائی گهرمو درود سلاو لهسر پیغه بهر خوا (ک) . خوابه بهرگاگانی رحمتی خوت لی بهرموه.

هاتنه دهرموه له مرگهوت

« بِسْمِ اللّٰهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ. اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ. اللّٰهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ »^(۱۲۷)

(۱۲۳) لمرگم که بهر شعیطان مملی: بهرینزی مسو دلاکه پانزاده
نیم / حدیث صحیح (لنهر صحیح من ابی داود ۹۲/۱) ولنهر صحیح الجامع
برقم ۵۰۹۱.

(۱۲۴) رواه ابن السنی برقم (۸۸) وخصلة الابناني.

(۱۲۵) ابوداود ۱۳۶/۱ ولنهر صحیح الجامع ۵۲۸/۱.

(۱۲۶) مسلم ۴۹۱/۱.

(۱۲۷) بهواته لمرگم بهرینزی پانزده گانی همپووی چوونه کور مرگهوت له پانزده
لاهم (۶۵) . وه زیاده: « اللّٰهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ » لابن ماجه
وهو صحیح . لنهر صحیح ابن ماجه ۱۲۹/۱.

واته: بمناوی خوا، درودو سگو لسمر پیغمبری خوا (۳۳)
 خوابه من داوای هزلی خزلت لی نمکم. خوابه بمپارنزه له
 شیطانی نمهرت لی کراو.
 تییسر بژ چوونه مزگوت قاچی راست پیش نمهریت. بهلام
 بژ هاتنه نمرمه قاچی چپ پیش نمهریت.

بینینی نه و کردوانه‌ی که له مزگه و تدا دروست نین
 نمکر کسینک له مزگوتدا چاپی بژ شتیکی وون بوو لسا پی‌ی
 بلن: « لا رذھا الله عنک »
 واته: خوا بۆت نمکر پیغته‌ره.

وه نمکر بینیت کپن و فرۆشتن نمکرا له مزگوتدا پی‌ی بلن:
 « لا اولح الله تجارتک » (۱۲۸)
 واته: خوای گه‌ره قازانج نه‌خاته ناو لسا بازگانی‌یه‌مه‌ره،
 چونکه مزگوت بۆ نمره نمکراوه.

ومدروست نه‌یه تف و بلفهم و چلم و شتی پیس پژی‌کرتنه ناو
 مزگوت چونکه تاوانس کطاره‌مه‌کشی پاکه کرسنه‌مه‌یتی (۱۲۹)

(۱۲۸) الترمذی (۱۳۲۱) وقال حميد حسن. والترمذی ۳۲۶/۱ وصحفة ابن خبان

(۱۲۹) والحاكم ۵۶/۲ ووافقه الترمذی من ابی هريرة (۵۷)

(۱۳۰) البخاری ۵۲۸/۱ ومسلم (۵۲۲).

وه نهی کراوه لهوهی که شیعی ناجائیزی لندا بووتریت. (۱۲۰)
 وه هروما نروست نییه دنگ بهرز کردنوه تاییدا. (۱۲۱) وه همر
 کسمیکه پیاز یان سیر یان کمرور (یان توور یان شتی بوون
 ناخوشی تری خوورد) با نزیکسی مرگوت نهکورتنوه. چونکه
 مهلائیکه مکهان لهزنت لهچیزن بهو شتی که مروتا لهزنتی
 پی دگا. (۱۲۲)

پیش دهست نوێژ

بلى: بسم الله (۱۲۳)

تێبینی: لهو وردو زیکرانهی خهلی عهول دهیلین له کاتی
 شۆڕنی ههر ئههلامیک له ئههلامهکانی دهست نوێژدا هیچ
 بهچینهیهکی نییهو له فهرمووددا نههاتوه. (۱۲۴) وه هیچ دوعاو
 نزایهکی تایبتهیش نییه به کاتی دهست نوێژ شتیهوه.

---

(۱۲۰) لهوارد (۱۰۷۹) واترمذی (۲۲۲) وقال حديث حسن. ولخرجه الفصلي

۴۸-۴۷/۲ وسنده حسن، عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده (هـ).

(۱۲۱) البقاري ۴۶۵/۷.

(۱۲۲) البقاري ۴۹۸/۹ ومسلم (۵۶۴).

(۱۲۳) لهوارد ۷۵/۱ رقم (۱۰۱) وابن ماجه ۱۴۰/۱ رقم (۳۹۹) ولهم عن أبي

هريرة. وفي سنده مجهولان: يعقوب بن سلمة واباء ولكن الحديث حسن

بمصرح طرايه... والله اعلم. وانظر لرواه الفليل ۲۲/۱. (صحيح الترمذی

۱۰۱/۱).

(۱۲۴) انظر الوابل الصيب من (۳۱۶) والألکار للزوي ۱۱۶/۱.

نژای دوازده دست نویز

١- شهادة ان لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأنشد : محمد

1950

واله: شایستی بهنم که هیچ پیرستارونک نییه به حق جگه
له ناکای بنه اوبه شه. وه شایستی بهنم که محمد (ﷺ)
بهنده و نیردر لوی خوابه.

٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَّقِينَ» (١٣٦)

واته: خويابه بېگنېږې له تېرېه کاران و بېگنېږې له خړپاک کړه و مکان.

٣- «سَعَلَكَ مِنْهُمْ وَحَيْدَكَ أَتَيْدَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَتَعْمُرُكَ

وَأَقْبَابُ الْبَيْتِ (١٣٧)

واله: پاکی و بے گمردی و سوپاس بۆ تۆبه خوايه، شايه تي
مدمم كه هيج پرستراؤفك نيه به هق جگه له تۆ، دلواي
له خوش بوونت له بكمم و بكمم بۆ لات.

(۱۲۰) ایمر کسینه دست نوزلی تورو بطلیق و نعه بلی هر عشق هر گاهی

بہشتی بل دھکرتیورہ لکھا میانورہ ڈارمزو پکات دھوتیہ ڈاوی / مسلم ۳۰۹/۱.

(١٣٦) الترمذي ٧٨/١ رقم (٥٥) والمهر صحيح الترمذي ١٨/١ وهو صحيح. نسخة

الألباني في سنن الترمذي رقم (٤٨).

(۱۲۷) امریکہ میں دھشت نوٹ بگرنے و پاشان لگنے بلے لہ پرمیگدا ہلے

محمود سريته، باستان مؤيد محمديت به مؤيد تافكييت تا يفتي الياسيت/ روله الحكيم

٥٦١/١ وهو صحيح وانظر القسائي في عمل اليوم والليلة ص ١٧٢ والنظر إهداء الفليل

١٢٥/١ و ٩٤/٢ و براءه الحاكم ٥٦١/١ انظر صحيح الترمذي والتهذيب (٢٢٠).

ودلام دانه وهی بانگ نیز

- ۱- بانگ ییژ مهرچی بیکو روت توژ نیلینتیره جگه له روتی: «إِن سِی الصَّلَاةُ حَرِّی حَرِّی» که معنی بلئی: لا حَرَّ لَیْسَ لَیْسَ إِلَّا بِاللَّهِ (۱۳۸)
- ۲- وه بلئی: «وَأَنَا أَتَمِّدُكَ لَا تَلْهَیْ بِسُوءِ عَمَلٍ» وَاَنْ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ رَحِمًا لِّعِبَادِهِ الرَّحِمَةِ وَبِالْإِسْلَامِ دِیَا (۱۳۹)
- لهمه دواى شایه تمنای بانگ ییژ هورتوت.

دواى بانگ

- ۱- دواى وهلام دانه وهی بانگ ییژ صفوات بده له صبر پیغمبر (ﷺ). (۱۴۰)
- ۲- پاشان بلئی «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّاعِرَةِ النَّاقَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ»

(۱۳۸) مهر کس خاوا له دلویمره بیلن مهپتک بهمختیره/ قهباری ۱۵۲/۱ و مسلم ۲۸۸/۱.

(۱۳۹) مهر کسین که گوژی له بانگ ییژ هورتوت بیلن خواى گهره له گوتامکانی خولش معنی/ مسلم ۲۹۰/۱.

(۱۴۰) ابن خزیمه ۲۲۰/۱.

(۱۴۱) مسلم ۲۸۸/۱. یز شیرازی صفوات بهوله لایمه (۸۶-۸۷).

آب حیات، دلس و الفصحة والعفة مقام دجل و نهر السدي
وعنه (۱۱۲)

واته: خواجه پسروردگاری نعم بانگسوازه تمولو نویره
دامسزاده. بیه خسته به پیغمبرمان محمد (ص) پلهی بمرزی
(الرسید) که شوینیکه لبممشت دایه بؤ کس نابین جگه
لبمندیک لبمدمکانی خوی گسره، وه پیغمبر (ص)
فرموده تی: نومیدم ولیه که نمر کسه من بم) وه (الشنبه) که
پلهیکی زیاده بهسر دروست کراوندا. وه بیبره نمر شوینه
سوپاس کرلوهی که به لئنت پن دلوه (که پلهی شطاعتی
گسرمیه له پوژی دواپی دا).

۳- بیافریموه بؤ خوت لنینوان بانگ و قامت دا. چونکه
پانلوهی نمر کاته پمت ناکرتیه وه. (۱۱۳)

(۱۱۷) همر کسینه نمر پانلوهیه بئن کاتن بانگ دهیجمن بمر شطاعتی
پیغمبر (ص) دمکرت البقاری / ۱۵۲/۱ وه زیاده: اینک لا لطف اعداد
للبیانی ۱/ ۱۹۰، وم (الاملا ابن بل) له (تحفة الاخیان ص ۳۸ لیستامکسی
بهحسن دلاره. بلام نمر زیاده ضمیمه مروه هاتوره له (الرواه ۱/ ۲۶۰
وه (الفتح) دا.

رواه البقاری ۵۱۷/۲۴۴/۸. وانظر صحیح ابونور (۸۸۹).

فەزلى بانگ وتن

۱- بانگ بىز لە پۇڭى دوايىدا لە ھەموو كەسنىڭ كەردن و مىلى بەرزو درىزگەرە. ^(۱۴۱)

۲- ۋە ھەموو شتىڭ لە موزلا و جنۆكەو شتى تر شايەتى بۇ دەمن لە پۇڭى دوايىدا. ^(۱۴۲)

۳- ۋە ھەر مۇسلماننىڭ (۱۲) سال بانگ بدات بە بن بەرانبەن
ئەوا بەمەشتى بۇ واجب دەبن و بە ھەموو بانگنىڭ لە پۇڭىدا (۶۰)
چاكە بە ھەموو قامەتنىڭ (۳۰) چاكەى دەست كىر دەبن. ^(۱۴۳)

(۱۴۱) مسلم ۳۸۷ ھن معاوية (ﷺ).

(۱۴۲) البخاري ۷۲/۲، ۷۳.

(۱۴۳) حديث حسن. لخرجه ابن ماجه (۷۲۸) والدارقطني والحاكم والبيهقي عن ابن عمر (رضي الله عنه)، انهم (تفريغ الانكاس) لابن حجر المسلماني جزء ۱/۱
وصفحة الانكاس في السلسلة الصحيحة ۱/۱۶.

ووتەى پېش نويز (امام) بۇ نويزكە ران

۱- پېش دەست پىكرىنى نويزو لە كىتاپى چاك كىردى
پىزىمكە ئىيان دا دىلىت: « سَوْرًا صَغُورَكُمْ فَإِنْ تَسْوِيَةَ الْعُشْرِ
مِنْ ثَمَامِ الصَّلَاةِ » (۱۴۷)

واتە: پىزىمكە ئىيان بۇكە بىخەن چۈنكە بە پاستى بۇكە و پىكىرى پىزى
لە تىراوى نويزمىيە.

---

(۱۴۷) لىپىخاى ۱۷۴/۲ ومىسىم (۱۳۳) مىن لىس. وە لىپىخاى لىپىخاى:
« فَإِنْ تَسْوِيَةَ الْعُشْرِ مِنْ ثَمَامِ الصَّلَاةِ » . واتە: پىزىمكە ئىيان بۇكە لە تىراوى
دەستىراوى نويزمىيە.

تەپسىلىي: پىزىمكە ئىيان بىم جۈمىيە: شان دەستىراوى بۇكە و پىزىمكە ئىيان بۇكە
دەستىراوى بۇكە، چۈنكە مەسلىھەت پىزىمكە ئىيان بۇكە (۱۳۳) ئاۋاىيان دىگەن. ئىپتىدائىي (مەسلىھەت)
الصحيح (۱۰۱/۱) والحدیث رواه ابو داود (۶۶۲) وابن حبان واحمد وسنة صحيح كما
قال الاكابر. وە پىزىمكە ئىيان بۇكە تىراوى بۇكە لىپىخاى بۇكە بۇكە.
وە مەسلىھەت پىزىمكە ئىيان بۇكە چۈنكە مەسلىھەت پىزىمكە ئىيان بۇكە بۇكە
مەسلىھەت لە تىراوى پىزىمكە ئىيان بۇكە.

- له نويز و دواي نويزدا -

سونه تي دهست پيكر دني نويز (الاستفتاح)

۱- «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثُّبُ الْأَيْضُ مِنَ الدَّكْسِ. اللَّهُمَّ اغْسِلْني مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَلْحِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ...» (۱۸)

واته: خويه نيوان من و گونا همكانم نور بخرموه ورك چون رژمهلات و رژذوات ليمك نور خستوله. خويه له گونا همكانم پاكم بكمروه همروه كو چون كراسي سپي له چلك پاك نميسته وه. خويه له گونا همكانم بمشوره وه به بغير باران و ترمه. ۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ. وَبَارِكْ اسْمُكَ. وَتَعَالَى جَدُّكَ. وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ» (۱۹)

واته: خويه پاكی و بين كمردی و ستايش بوتويه، وه ناوی تو پمغه و لمو بمرمكتي زده و هسته لات كمردو بلند و ميچ پرمستاونك نويه بهمق جگه له تو.

۳- «وَجْهَتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَائِفاً مُسْلِماً. وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

(۱۸) البخاري ۱۸۱/۱ و مسلم ۴۱۹/۱.

(۱۹) المرحه لصحاب لاسن الريمه و لظهر صحيح الترمذي ۷۷/۱. و صحيح ابن ماجه ۱۳۰/۱.

لا شريك لهُ وَبِذَلِكَ أَمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ. ظَلَمْتُ نَفْسِي. وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِلَهَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَخْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ. كَيْفَ وَمَغْفِرَتِكَ. وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدِكَ. وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ. أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ. تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ. اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» (١٥٠)

واته: به پاکوی دلسوزی پروم کردد نمر خواهی ناسمانهکان و زهوی به دینهناوهر من له ماوبهش دانهران نیم. بهراستی نوئو سربرین و زیان و مردن تهنا بو پرومردگاری جیهانیانه و بهوه فرمان پیگراوه و من له موسلمانانم. خوایه تو پادشایت هیچ پرستراویک نییه بههق جگه له تو، تو پرومردگاری و من بهندهی تو، ستمم لمنهضم کردوم دان نه نیم به گونا همدا ساخوایه لهه موو گونا همکان خوش به، بهراستی جگه له تو کس له گونا خوش نابو. وهرینمویم بکه بو چاکترین پروشت، کس رینمویم ناکات بو چاکترین پروشت و ناکار جگه له تو. وه کردموی خراپ ایندور بخرموه کس کردار خراپیم ایندور ناخاتم جگه له تو. خوایه (بیک) واته: وه لای دوی وه لام هیه بوته له گوی پرایلیت دلو (سعدیک) واته: شوین کوهتهی دوی

شونڭ كەلتەم بۇ دىنەكەت، چاڭە ھەممۇ بەنەستى تۇرە
خراپەش نادەمە پال تۇرە، مەن بەتقۇرە ھەم بۇلاي تۇ
دەكەنەمە. پاڭى و بىڭەردى و بىلەندى بۇ تۇرە. داۋاي لىخۇش
بۇرۇت لىنەكەم دەكەنەمە بۇلات.

۴- «اللَّهُمَّ رَبُّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ. فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ. عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. آتِنَا لِحُكْمِكَ يَا كَرِيمٌ
إِنَّا نَسْتَغِيثُ. إِيَّاكَ لَا تَسْلُبْهُمُ آلِهَتُهُمُ مِنَ الدِّينِ حَتَّى تَسْأَلَكَ
أَلَمُ يَخْلَقْنَهُ. إِلهِي إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَرَمِكَ أَنْ تُعْطِنِي مِنْ رَحْمَتِكَ
وَأَنْ تُبَارِكَنِي بِكَرَمِكَ» (۱۵۱)

۵- واتە: خۋايە، پەرۋەردىگارى جىبرائىل و مىكاائىل و ئىسرائىل.
بەدىيەنەرى ئاسمانەكان و زەمى. زىناي غەيب و ئاشكرا. تۇ
ھۆكەم دەكەت لىنەزوان بەندەكانت دا لىو شتەدا كەجىياۋزىن
تىيەدا. سەپەنەمە بەكەي بۇ لىو ھەقەي كەخەلكى تىيەدا
جىياۋزىن بەلەزنى خۇت واتە (دامەزداۋم بەكە لىسەرى). بەرەستى
تۇرەنەمە ھەركەسەكە بىلەن دەكەت بۇ سەپەنەكەي پەسەت.
۵- «الْحَمْدُ لِلَّهِ خَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا لِيهِ» (۱۵۲)

۶- واتە: سۈپاس و سەپاس بۇ خۋاي گەرە سۈپاسىڭى نۇزى
پاڭى پەنەزىن.

(۱۵۱) لىخۇرە سەم ۱/۵۲۱.

(۱۵۲) پەنەزىكە ھەم دۋايە ھەستى پەنەزى. پەنەزىكە (۱۵۲) لىخۇرە سەم ۱/۵۲۱.
مەلەكەت ھەلەپەن پەنەزى ۱/۵۲۱. كامىيان پەنەزى پەنەزىكە لىخۇرە سەم ۱/۵۲۱.

۶- «الله أكبرُ أكبرُ كبيراً. وَالْحَمْدُ لَهُ كَثِيراً. وَمُجِدَّانِ اللهُ بِكُفْرَةٍ وَاصِيلاً» (۱۵۲)

والله: خوا گمردیمر. نذر سوپاس و ستایش بُو خوا، وه پاکس و
بن گمردی بُو خوا له بیانیان و لیوانان دا.

۷- پیئغه مبهری خوا (ﷺ) نه گمرد ههلبسایمر شمر نوئی بگردیه
دهیفر سور: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ
فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قِيَمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. [وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ. وَوَعْدُكَ الْحَقُّ.
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ. وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ. وَالْجَنَّةُ حَقٌّ. وَالنَّارُ حَقٌّ. وَالْيَوْمُ
وَالْمُحَمَّدُ (ﷺ) حَقٌّ. وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ. وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ. وَبِكَ آمَنْتُ. وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ. وَبِكَ خَاصَمْتُ.
وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ. وَمَا أَخَّرْتُ. وَمَا أَسْرَرْتُ.

(۱۵۲) له ابن عسره (رحمى الله عنهما) لمرموى: (لكاتيكدا فينه نوئي مان
نكرد لكهه پيئغسبى خوا (ﷺ) لكوملكدا پياويك لمدى لمرمو...
پيئغسبى (ﷺ) لمرموى كينسو شاوار شاواي ووت؟ پياويك لكوملكدا
لمرموى: من بوم لمدى پيئغسبى خوا. پيئغسبى (ﷺ) لمرموى: سمر
سورما لمدى دمركاكاشي تاسمانى بُو كرفتموه. مسلم ۱/ ۴۲۰.

وَمَا اَعْلَيْتُ [اَنْتَ الْمَقْدُمُ. وَاَنْتَ الْمُوْخَرُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ] [اَنْتَ اِهِي
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ]]. (۱۵۱)

واته: خواجه ستایش بۇ تۇیه. تۇ نورى ئاسمانهكان و زهوى و
 ههموو ئهو شتانهى كهتيايدان، وه ستایش بۇ تۇیه تۇ
 ههلسوپننهرى ئاسمانهكان و زهوى و ههموو ئهو شتانهى
 كهتيايدان، ستایش بۇ تۇیه تۇ پهرورديگارى ئاسمانهكان و
 زهوى و ئهو شتانهى كهتيايدان. ستایش بۇ تۇیه مولكى
 ئاسمانهكان و زهوى و چى تىدليه هى تۇیه. ستایش بۇ تۇیه تۇ
 پادشاي ئاسمانهكان و زهوى. ستایش بۇ تۇیه. تۇ پەروار
 راستى و بهلىنهكهت راستى و وتكهت راستى گهشتن پىنت
 راستى بهمهشت راستى ناگرى دۇزهخ راستى پىنهمبران عليهم
 الصلاة والسلام راستى و محمد ﷺ راستى پۇژى دوايى راستى.
 خواجه ئهسلیمى تۇيووم و پىشتم بهتۇبىست و ئيمان بهتۇ
 هیناومو گهراموره بۇلای تۇو به پىشتیوانى تۇوه بهپهرچى
 دۇزمان بهدهمهروه وه حوكمى كىشهى خۇم و ئهو كسهى مل
 نادات بۇ هق دىنمهروه بۇلای تۇ. سا لهر گوناهانم خۇش به
 كهپىشم خستوم لهوانهش كه دوام خستوه و ئهوى بهپهنهانى
 لهنجام دارمو ئهوى ئاشكرام كردوه. تۇ پىشخهرى و تۇ
 دواخهرى و هپچ پهرسترونكه نىیه به هق جگه لهتۇ. تۇ
 پهرستراوى منى هپچ پهرسترونكه نىیه بههق جگه لهتۇ.

(۱۵۱) البهارى مع اللعج ۲/۲ و ۱۱۶/۱۱ و ۲۷۱/۱۲، ۴۲۲، ۴۶۵ و مسلم مختصراً
 بهروه ۵۲۲/۱.

نزای چه مینه و مکان (الركوع)

۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» سنی جار. (۱۵۵)

والله: پاکیزه و بزرگوار و کوردی و گهردی بزرگوار و پروردگاری عزیز.

۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ الْغَفُورُ لِي» (۱۵۶)

والله: پاکیزه و بزرگوار و کوردی و گهردی بزرگوار و پروردگاری عزیز و ستایش لایزال تو. سخاوته نیک خوش به.

۳- «سُبْحَ قُدُّوسَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» (۱۵۷)

والله: خواجه تسبیحات و پیغمبری بزرگوار و پروردگاری عزیز و پاکیزه و بزرگوار.

۴- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ. وَلَكَ أَمْتٌ. وَلَكَ أَسْمَةٌ. خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي. وَمَخْشِي. وَعَظْمِي. وَغَضَبِي. وَمَا اسْتَغْلُ بِه قَدَمِي» (۱۵۸)

والله: خواجه بزرگوار چه میمیره و ایمان به تو هفتاد و تسلی می تو
بوم و بیعت و بیعت و مؤمن و نیکوکار و دمار و هموار و هموار
لاشعیه که قاجار که ایمان گرتو و مل که چو تو بو.

(۱۵۵) أخرجه أهل السنن وأحمد. ولنظر صحيح الترمذي ۸۲/۱. وه زياده:
«و بِحَمْدِكَ» صححه برونه صفة صلاة النبي (ص) ۱۲۳/ طبعه
الثانية من الجديدة ۱۴۱۷هـ - ۱۹۹۶ م.

(۱۵۶) البخاري ۹۹/۱ ومسلم ۲۵۰/۱.

(۱۵۷) مسلم ۳۵۲/۱ وأبو داود ۲۴۰/۱.

(۱۵۸) مسلم ۵۲۴/۱ والأربعة إلا ابن ماجه.

و- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ» (۱۶۱)

واژه: پاکیزه بن عمیدی بقره توبه فی غار منی لغوی که در حدیث
بن مسعود و کسری و معنی.

نزای هه ستانهوه له چه مینه وه کان

۱- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» (۱۶۲)

واژه: خدای گمراه ستایشی لغوی که در حدیث بیست که ستایشی
کردن سوپاس و پیژانینی بقره توبه.

۲- «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ» (۱۶۳) حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا لِيهِ» (۱۶۴)

واژه: پروردگارمان ستایش بقره توبه. ستایشی که نوری پاک
یعنی.

---

(۱۶۱) که در توبه ۲۲۰/۱ و انسانی واحد و اسناد حسن.

(۱۶۲) که در توبه مع الفتح ۲۸۲/۳.

(۱۶۳) و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

که در حدیث که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳ و معنی جار ملکی: (رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) که در توبه ۲۸۲/۳.

٦- « اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ كُلَّهُ. دِقَّةً وَجِلَّةً. وَآوَّلَهُ وَآخِرَهُ،
وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ » (١٧٠)

واژه: خواجه لعمومو گوناگونانم خوش ببه: بچوک و گمردی.
مهره تاو کوتایو ناشکرو پنهانی.

٧- « اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ. وَبِمُعَالَاتِكَ مِنْ
غَفْوَتِكَ. وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ. لَا اَحْصِيْ نَاءَ عَلَيْكَ. اَنْتَ كَمَا اَنْتَ
عَلَى نَفْسِكَ » (١٧١)

واژه: خواجه: پمنا نمگرم به پرمزای تو له تو پمبونت. وه پمنا
نمگرم به ای جوردمیت له سزادانت، وه پمنا نمگرم پیت. ناتوانم
ستایشی تو بزمیم، تو بهو جوردهی که خوت ستایشی خوت
کردوه.

نزای دانیشتنی نیوان دوو کورنوشه که

١- « رَبِّ اغْفِرْ لِيْ. رَبِّ اغْفِرْ لِيْ » (١٧٢)
واژه: پمرومردگار لیم خوش به. پمرومردگار لیم خوش به.

(١٧٠) مسلم ٣٥٠/١.

(١٧١) مسلم ٥٣٢/١.

(١٧٢) ابومرود ٣٣١/١ ورم (٨٧٤) والنسائی ١٩٩/٢ وابن ماجه (٨٩٧) وصحفة

الاکهائی فی ابراء لافیل برام (٣٣٥) وانظر صحيح ابن ماجه ١٤٨/١.

۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي. وَارْحَمْنِي. وَاهْدِنِي. وَاجْعَلْنِي. وَعَالِي. وَارزُقْنِي. وَارْقُنِي.» (۱۷۳)

واته: خواجه نیم خوش بیهو دمحم پنی بکهو پنیغمایم بکهو
نوقسانیم لعلو بکهو پاریندلوو لعل ساعم بکهو پندیم بیهو پلم
بهروز بکهووه.

نزای کوپنوشی قورنای خویندن (سُجُودُ الْقَلَاوَةِ)

۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ. وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ
{فَبَارِكْ اللَّهُ أَحْسَنُ الْحَالِقِينَ}» (۱۷۴)

واته: پرورم کوپنوشی بر دبق لعلخواهی بهدی هیناره ویستن و
بینینی بؤ داپشتووه به گوپین و توانای خوی. پاکبو بن کم و
کورتیو گهورمیی بؤ لعل(الله)ی که چاکرتینی بهدی هینارانه.

۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ اجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْرًا.
وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذَخْرًا. وَلَقِّهَا مِنِّي كَمَا تَقْبَلُهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ.» (۱۷۵)

واته: خواجه بهموی لعل کوپنوشموه لهلای خوت پاداشتم بؤ
بنوسس بهمویمه گوناوم لعلر لابیو له لای خوت پاداشتمکیم
بؤ هملگره. وه نیم وهریگره همرهک چؤن له بهندهی خوت(داود)
پینهمیبرت وهرگرت(علیه الصلاة والسلام).

(۱۷۳) لخرجه اسماعیل ابن النعمانی ولفظ صحیح القزطی ۹۰/۱ و صحیح ابن
ماجه ۱۵۸/۱

(۱۷۴) القزطی ۱۷۴/۲ و احمد ۳۰/۱ و الحاکم و صححه ولفظ القزطی ۲۲۰/۱
و الزیاده له.

(۱۷۵) القزطی ۱۷۳/۲ و الحاکم و صححه ولفظ القزطی ۲۱۹/۱.

ته حیات (التَّهْدِ)

«التَّحَاتُ اللهُ وَالصَّلَاةُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» (۱۷۷)

واکه: (مولود مانومو گمرومی) و (دودو پارنومو لا انومو) و
روشای پاکو چاک هر بؤ خواجه. سلوو رحممت و برمکتی
خوات لسمروین لسی پتقمبیری خوا (ﷺ) سلوو لسمروینمرو
لسمرو مه موو بندنه چاکهکانی خوی گمروه. شایمتی لدمم که
هیچ پرمستراونکه نییه بمعنی جگه له (الله) وه شایمتی لدمم که
محمد (ﷺ) بندنمو نیردراوی خواجه.

صلوات دان له سهر پیغمبر (ﷺ) له دواي ته حیات

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ. وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ خَيْرُ مَجِدِّ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ. وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ خَيْرُ مَجِدِّ» (۱۷۸)

(۱۷۶) کلمه لعلی لمرودیمکی پتقمبیره (ﷺ) به نام لروی و ملاتی پتقمبیری
خوا (ﷺ) ها و ملکان (پروای خویان لا بیت) نعیان لمرود: (... السلام علی
النبی ورحمة الله وبرکاته) برواه البشاری. فتح الباری (۳۹۹/۶) رقم
الحدیث (۳۹۹) وانظر صلاة صلاة النبي (ﷺ) ص ۱۶۲.
(۱۷۷) البقاری مع التلخیص ۱۲/۱ و مسلم ۲۰۱/۱.
(۱۷۸) البقاری مع التلخیص ۱۰۸/۶.

ولتہ: خویہ درود پر حصہ بہرہ ہمسر محمد (ﷺ) خانوادہ کس و کاری محمد (ﷺ) ہر وہ درود پڑھ ہمسر نبیہم و کس و کاری نبیہم دا (علہ الصلاۃ والسلام) ہر راستی تو سو پاس کرلو خاوم شکو ہریت۔ خویہ ہر پھو پیو پیو بہرہ ہمسر محمد (ﷺ) کس و کاری محمد (ﷺ) ہر وہ ہر پیو پیو پڑندو ہمسر نبیہم و کس و کاریہ دا (علہ الصلاۃ والسلام) بہ راستی تو سو پاس کرلو خاوم شکو ہریت۔

۲- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ. كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ. كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ خَمِيدٌ مُجِيدٌ» (۱۷۹)

واټه: خولپه نړود بده لاسر محمد (ﷺ) ځيڙان و نوموگاني هروك نړود داوه لاسر كهس وكاري ئيبراهيم (عليه السلام). ومهرمكت بېړډه بلسر محمد (ﷺ) ځيڙان و نوموگاني دا. هروك پڙاندوته بلسر كهس وكاري ئيبراهيم (عليه السلام). بهراستي تو سوياس كرلوو بهرنييت.

نژاد پاش ته حیاتی کوتاییو

پیش ساودانہ وہ

١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ وَالْمَمَاتِ. وَمِنْ شُرُطَةِ الْمَلِكِ الدُّجَالِ» (١٨٠)

(١٧٩) لمبخاري مع الفلاح ١٠٧/٦ و مسلم ٣٠٦/١ واللفظ له.
(١٨٠) لمبخاري ١٠٣/٢ ومسلم ٤١٣/١ واللفظ لمسلم.

واته: خوايه پمات پڼ لگرم له سزای گڼوړو پمات سزای نوزده و
 ناشوېه ژيان و مردن و خراپه ناشوېه چا و سپړوې هق
 داپقشمر (المسح الذجال).

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ. وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ.
 وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. وَمِنْ ضَرْبَةِ الْمَسِيحِ الذَّجَالِ» (۱۸۱)
 ۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
 الْمَسِيحِ الذَّجَالِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَقْرَمِ» (۱۸۲)

واته: خوايه پمات پڼ لگرم له سزای گڼوړو پمات پڼ لگرم له
 ناشوېه مسيحي دجال و پمات پڼ لگرم له ناشوېه ژيان و
 مردن. خوايه پمات پڼ لگرم له گوناو قهرزاري.
 ۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا. وَلَا يَغْفِرُ الْغُفُورُ
 إِلَّا أَنْتَ. فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي. إِنَّكَ أَنْتَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» (۱۸۳)

واته: خوليه من ستمم له نفسی خوږ کردووه ستمميکی زڼو
 کس له گوناو تاوان خوږ تابي جگه له زاتي تو. ساخوايه ليم
 خوږ بيه به لن خوږبووني خوږ و په حم پڼ بگه، به پاستي
 خوږ لن بوورلو به خوشنډيت.

(۱۸۱) لخرجه مسلم ۴۱۲/۱ رقم ۵۸۸/۱۲۸ و غيره من في مريوة (ﷺ).

(۱۸۲) البخاري ۲۰۲/۱ ومسلم ۴۱۲/۱.

(۱۸۳) البخاري ۱۶۸/۸ ومسلم ۲۰۷۸/۱.

۵- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا
أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْغَفُورُ الْوَهَّابُ
الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» (۱۸۵)

واله: خواجه لوی گوتهانم خوش به که پیشم خستوم پاشم
خستوم پنهانم کردوم ناشکرام کردوم زیاده‌فروم
تنداکردوم. وه لعمومور لوانه‌ی که تو زلناتری پی‌ئی لعمن.
بهرستی تو پیش‌خبری پاداشت و سزای تو پاشخبری، هیچ
پرستراونک نی‌یه به‌حق جگه لعتو.

۶- «اللَّهُمَّ اغْنِنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحَسْبِ عِبَادَتِكَ» (۱۸۵)

واله: خودایه کومکیم بکمو یارم‌تیم بده لسم‌ر یا کربنت و
سویاس کردنت و چاک پرس‌تنت.

۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ. وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ أَنْ أَرُدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْقَمْرِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا
وَعَذَابِ الْقَبْرِ» (۱۸۶)

واله: خواجه پم‌نات پین‌لگرم له به‌خیلی و پم‌نات پین‌لگرم

(۱۸۵) مسلم ۵۳۱/۱.

(۱۸۵) لیدنود ۸۶/۲ و لاسانی ۵۲/۳ و صفحه‌الالهائی فی صحیح لیدنود ۲۸۱/۱.

تنبیهی: لعم زکرمه لیرم‌دا یان له مرای سغودانم‌وی دوزخ‌دا لعتو. به‌ولک
پم‌لوتی (۱۶) ۲ پم‌ه (۳۴).

(۱۸۶) البخاری مع الفتح ۲۵/۶.

للمرسلون. وههناك بينكم لعمري كمنكموهم كمنكميكمي
 كمنكميكمي وههناك بينكم لعمري كمنكموهم كمنكميكمي
 لعمري كمنكموهم كمنكميكمي وههناك بينكم لعمري كمنكموهم كمنكميكمي
 وههناك بينكم لعمري كمنكموهم كمنكميكمي.

۸- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ» (۱۸۷)

واته: خواجه دلواي بههشتت لئى دمنكمو وههناك بينكم لعمري كمنكموهم كمنكميكمي
 ناگري دوزخ.

۹- «اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيِي مَاعْلَمَتِ
 الْحَيَاةِ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ. وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا
 وَالْغَضَبِ. وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ. وَأَسْأَلُكَ نِعَمًا لَا تَقْضُ.
 وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَقْطَعُ. وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ. وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ
 الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ. وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ
 فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ وَلَا فَتْنَةٍ مُضِلَّةٍ. اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ
 وَاجْعَلْنَا هُدًى مُهْتَدِينَ» (۱۸۸)

واته: خواجه به زانيلت بههيب و نهيدى و ناديارمگان و
 بهتولناي خوت بهسر دروست كراواتندا بهرئله تا كمنكميكمي

(۱۸۷) وانظر صحيح ابن ماجه ۳۲۸/۷.

(۱۸۸) السنن ۵۵/۴، ولعمد ۳۶۴/۴ وصححه الألبانى في صحيح السنن ۲۸۱/۱.

خۇت ئەزانىت ژيان چاڭە بۇم بىمىزگە ھەر كات مردن چاڭە
 بوو بۇم. خوايە داواي ترسانت لىن ئەكمەم لىمۇ بە پىنھانى و
 ئاشكراو داواي ووشەي ھەق وېموات لىن ئەكمەم لىمكاتى پازى بوون و
 توپەيمىدا. وداواي مامناوندىت لىن ئەكمەم لىمەولەمەندى و
 ھىزارىم دا. وداواي نىعمەتلىكت لىن ئەكمەم كىمەپرىتەم و
 خۇشەمىخت و بىنايى چاۋىكە كە نە پىچىرى و لىمەر چاۋ
 وونىمىخت، وە داواي پازى بوخت لىن ئەكمەم لىمداي قىزاۋ پىيارت
 پىسەرم دا. وە داواي ژيانىكى خۇش و قىلىكت لىن ئەكمەم لىمداي
 مردن. وە داواي چىلى تى پوانىمىخت لىن ئەكمەم بۇ پەوى پىچىخت و
 تامەزىۋى بىنىمىخت بىمىن ئاۋمەتەتەيىمكى زىمان
 كىمەن و ئاشوبىمەكى گومراكمە. خوايە بىمان پازىنەرمە بەجوانى
 ئىمان و بىمانكە بىمىمەندى كىمەننى پىنمەندى كىرلوان.

۱۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ
 يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. أَنْ تَقْبَلَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.» (۱۸۹)

والله: خوايە من داۋات لىن ئەكمەم ئەي خوايە بىمەي كىمۇ تەك و
 تەنياۋ جىنى نىيازى، ئەي خوايەي ئەكمەست لىن بوومە نە ئەكمەس
 بوويت و كەس لە ھاروۋىنەم ھاۋاتى تۇنىيە. داۋات لى ئەكمەم
 لە گوناھەكانم خۇش بىت بىمەستى تۇ لىبوردەم بە خىشەندەيت.

(۱۸۹) ھەمىزىمىر (كۆپىنچە كەسىمى لىمەمە كە ئەمە لىن بىت: خوا لىنى خۇش
 بوو. سىن جار/ ھەرچە ئىسلاھى بىلگە ۲/۲۷ و لىمەد ۴/۳۲۸ و سىخە ئالبانى
 لى سىخە ئىسلاھى ۱/۲۸۰.)

۱۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ. الْمَنَانُ. يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ. يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ» (۱۹۰)

واته: خواجه من لیت دپارنعموه بهر دی کستایش بولویه هیچ پرمستراویک ذییه بهمعق جگه له تو، تمنای بین هاوملی تو خاوهن و شایستهی فزونی و منعت کردنی. نهی دافینری ناسعانهکان و زهری نهی خاوهنی شکوفه پزنی. نهی زیندوی مشهورگنیهو هلسورینتری یوونمور من داوای بهمعشتت لی نهکم و پمنات پین نهگرم له ناگر.

۱۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. الْوَاحِدُ. الصَّمَدُ. الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» (۱۹۱)

واته: خواجه من له پارنعموه لیت بهر دی که من شایستهی نعمت که تو (الله) یت هیچ پرمستراویک ذییه بهمعق جگه له تو، تاکی جینی نیازی کست لی نهیمو له کسایش نبویت و کس هاوشیمو هاوتای تو ذییه.

(۱۹۰) رواه لعل القلن ونظر صلیح ابن ماجه ۳۲۹/۲.

(۱۹۱) ابوداود ۶۲/۲ والترمذی ۵۱۵/۵ وابن ماجه ۱۳۶۷/۲ ولحمده ۳۶۰/۵ ونظر

صلیح ابن ماجه ۳۲۹/۲ وصلیح الترمذی ۱۶۲/۲.

۱۳- «اللَّهُمَّ حَسْبِيَ جَاهًا يَسْرًا» (۱۹۳)

والله: خواجه (له رؤیای نواییدا) به لسن پرسیننرمیهکی
کسان. (۱۹۳) گن پرسیننرمیه کهمل بکه.

۱۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا غِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ
أَعْمَلْ [بَعْدُ]». (۱۹۴)

خواجه: من پهنات پن نهگرم له خراپه ی نهوی که نهنجام
داومو کردومه له تاوان و خراپه. وه له خراپه ی نهوی که
نهگرمووه هینشتا نهنجام نهداوه له چاکه.

۱۵- وه نهتوانن بیارننرمیه لهم نیوانهدا تا سقوی نوین
نهتوانن به هر پارانهرمیه که خوی پنی باش بینت. (۱۹۵)
زانایانی سهلف نهگرموون به لام باشترا وایه چی (وارد) یوو
لهم کالهدا نهوه بخوینن بهتایبته له نویره نهزمکاندا.

---

(۱۹۲) رواه احمد والحاكم وصححه و والله الخبزي (صلاة النبي للاماني).

(۱۹۳) فی پرسیننرمیه کسان نهرمیه که موتا نهگرمی کردنهرمکانی لهگله نهگرمی.
بملکو پهلان بدین و بهس.

(۱۹۴) حديث صحيح (صحيح سنن النصابي ۱۱۲۲/۳).

(۱۹۵) القهاري (۳۲۰/۲) رقم (۸۲۵) و مسلم (۳۰۱/۱) رقم (۴۰۲) بله: «لَمْ يَغْتَرِ مِنْ
السَّائِلِ مَا هَذَا» والله: پهلان کام نهرومایه نهوی هملی ببینن نهتواننختاری
بکلت و پنی بیارننرمیه.

ویردی دواى سلاودانه وى نويز^(۱۱۷)

۱- سن جار بلى « استغفر الله » دينجا بلى: « اللهم انت السلام
وَمِنْكَ السَّلامُ. هَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ »^(۱۱۸)

واته: خوا گمروميه، دواى لى خوشيون له خوا حکم... خوايه
تو سه لامي و شاستي و سه لامه تيش له تووميه. پاكي و بن عيبي بى
تويه لى خاومنى شك و پيز.

۲- « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ. وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
مَنْعْتَ. وَلَا تَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ »^(۱۱۹)

واته: هيچ پرستاروڼك دى يه بههق جگه له (الله) تاكي
بن هاو يي يه، مولك و ستايش بى لى هو بهسر هموو شتيك دا
به توانايه. خوايو پيگير دى يه بى لى هو شتيك تو
نحيه خشي به پيگير دى يه بى لى شتيك تو ديگريتموو هيچ
خاومن پايسو نحيته لايتك نهسته لاتهكي سوودی دى يه بوى
له پلوى دوايى دا له سزاي تو.

---

(۱۱۷) سمرقا له سر دى پيغمبر ما (ﷺ) ويرانه بهمنكي بهر خوندراوه
بى لى خشي فيري بن پاشان بهمنكي نزم و هرکس بى لى
خوندونى، بهر لى لى به کړس و بهمنكي بهر خوندونى/
بهوانه (الفتح الهادي).

(۱۱۷) مسلم ۴۱۱/۱.

(۱۱۸) البخاري ۲۵۵/۱ و مسلم ۴۱۱

۳- « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ. لَهُ اتَّغَمْتُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الشَّاءُ الْحَسَنُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ » (۱۹۹)

والله: هیچ پرستارتوئی که نیی به معنی جگه له(الله) تا که و بن ها و بهش. مولک و ستایش بوی که و به سر به سر شتیک دا به توانایه. هیچ گفدان و هیزیک نیی به معنی به خواوه. هیچ پرستارتوئی که نیی به معنی جگه له(الله) و معنی له که س تا پرستین. نیصهت و لهزل و ستایشی چاک بوی که و. هیچ پرستارتوئی که نیی به معنی جگه له(الله). به دلستوی دینداری بوی که بهین له که چی بین با و هان بینان ناخوش بین.

۴- « سُبحَانَ اللَّهِ » ۳۳ جار « الْحَمْدُ لِلَّهِ » ۳۳ جار « اللَّهُ أَكْبَرُ » ۳۳ جار « ثینجا بلن: » « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » (۲۰۰)

(۱۹۹) مسلم ۱/۴۱۵.

(۲۰۰) (مهرکسیه که بلنست له وای معنوی نوژیکی لهز لهرا خوی که و له گوناگونی خوش بهین له که چی به وندی که می لهرا بیست) مسلم ۱/۴۱۸. تنبیهی: له له وندی تری لهم زیکرته به بین وادی « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ... » بهم جزیره هالوه:

- ۱- یکی (۱۰) جار بهیلست/ البقاری. فتح الباری مجلد (۱۱) رقم (۶۳۲۹).
- ۲- یکی (۱۱) جار بهیلست/ مسلم رقم (۵۹۵-۱۴۳).
- ۳- یکی (۲۵) جار بهیلست و لهکل زیاده (۲۵) جار وانی: « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » ۱۰ / صحیح النسائی (۱۲۷۹).
- ۴- « سُبحَانَ اللَّهِ » (۳۳) جار و « الْحَمْدُ لِلَّهِ » (۳۳) جار و « اللَّهُ أَكْبَرُ » (۳۴) جار که مهرکسی که بلنست ناومید نایست. / روه النسائی (صحیح سنن النسائی) رقم (۱۲۷۸) و لترمیدی (۳۶۴) و مسلم (۱۳۴۸) انظر سلسلة الصحیحة رقم (۱۰۲).

۸- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً وَرِزْقاً طَيِّباً وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً»

له دواى سئو دانمونه له نوږځى بياى. (۲۰۴)

واټه: خوايه داواى زانستينكى به كلكت ئى محكم (كه كړهوى
لمگل دا بڼت) لمگل پوځى يكمى پاك و حلال و كړهوى يكمى
ومرگه او.

نه گهر له نوږځا بوويت و بانگيان كړدیت

پياو دعيت بڼت: (سبحان الله) وه دافروته چه په لى بدات.
(واټه: به بمرى دمسلى راستى بكنشنى به پشلى دمسلى چه پيدا
تا بزلن كه نوږځ دكات). (۲۰۵)

نه گهر دوو دليت بو دروست بوو

له نوږځه كته يان قورنان خوښندنه كته دا

له عثمانى كوى عاصمه (خواى ئى پازى بڼت) لرموى:
ووت: كه پيغمبرى خوا شيطان دپته نيزان من و نوږځكم و
قورنان خوښندنه كم و ليم تيك ددات. پيغمبرى خوا (۲۰۶)

(۲۰۴) ابن ماجه و غيره و لفظ صحيح ابن ماجه ۱۵۲/۱ و مجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

(۲۰۵) القاري ۱۳۹/۲-۱۴۰ و ۶۱/۲ و ۸۶، ۷۰ و مسلم (۴۲۱).

تبتي: لكه له نوږځا بوويت و سوريان كره له توانى به نيشارملى دمسلى
راست و دلام دبعثتو به بولوى پشلى دمسلى كمنه بهرمو سوره بهرمو
بگهتو/ لفظ المسئلة الاحاديث الصحيحه (۳۱۰/۱) رقم الحديث (۱۸۵).

لمرموی: «لعمره شعیطانی که پسری سورتی. خه تزه ب
یان (خینزه ب)، هر کاتیکه هستت پیکرد په نا بگره به خوا
لوی (اعوذ بالله من سخط الرجیم) وه سن تف بکه به لای
چه پت دا» (۲۰۶)

پارانه وهی قنوتی ویت

۱- «اللهم اهدني فيس هديت وعافني فيمن عافيت. وتولي فيمن
توليت. وبارك لي فيما أعطيت. وقني شر ما قضيت. فانك تقضي ولا
يقضى عليك. إنه لا يذل من واليت. [ولا يعز من عاديت]. تباركت
ربنا وتعاليت» (۲۰۷)

(۲۰۶) وه تیایدا هالوره که لمرموی: قسم کرد خوی گسره لوی دور
خستمره/مسل ۱۷۲۹/۱.

(۲۰۷) لخرجه اصحاب السنن الاربعة واحمد والدارمي والحاكم والبيهقي وانظر
ابوداود رقم (۱۱۲۵) والترمذي برقم (۱۶۱) وصححه الاكبادي في الإرواء (۱۲۹).
وعاين المعكوفين للبيهقي وانظر صحيح الترمذي ۱۱۱/۱ وصحيح ابن ماجه
۱۹۸/۱ ورواه الظليل للأكبادي ۱۷۲/۲.

تیبیل (۱): شوئی ثم دوعایه پښ چمینه (رکوع) به پښهوانی قنوتی کاتی
سلفه (الخاله) وه که له دوی چمینه (رکوع) ده که له
پښهوانی (الله) لهالوره که هستی بهر کر دبیتمره له قنوتی ویتدا.
بهام له هالوره کانه (همزای خواهان لی بیت) هالوره هرو شوینزه
دورسته. وه صفوات دلیش له دوعایه له سلفه (رکوع) ورده بوه.

تیبیل (۲): هیچی تیدا نیهی لهگه قنوتکه بخاله دوی چمینه (رکوع) زیاده
دوعایش لهعت له کافران پکات و صفوات بدات لمرم پښهوانی (الله)
وه بهایتمره بز مسلمانان له نیوهی دوعای مانگی پمیزاند/ انظر لایم
رمضان للأكبادي ص ۲۲ رواه ابن خزيمة في صحيحه ۱۰۵۵/۲. قال الأثرؤوط
رجاله ثلاث.

۱- واتە: خۇايە پۈتۈمۈم بىكە لەگەل ئەوانەدا كە پۈتۈمۈم كىرىۋىن.
 ۲- ۋە پارىزداۋو لەش ساغىم بىكە لەگەل پارىزداۋاندا. ۋە پۈشتم بىگرە
 لەگەل پۈشتىگىرى لىن كراۋاندا. ۋە لەۋەى ئەيىبە خۇشيت پىم
 بىرەكەتى تىن بىخەۋ لە خراپەى لەۋەى بىرپارت لەسەرى دلوۋ
 بىمپارىزە. بىمپاستى تۇ بىرپار ئەدەيت ۋە كەس بىرپار نادات
 بىسەرلدا. ۋە لەۋەى تۈپىشتى بىگرىت ھەرگىز زەبىۋىن ئابىن ۋە
 لەۋەى تۇ دورۇمنايەتى بىكەى ھەرگىز بەمىزەت ۋە بەدەستە لات
 ئابىن. پاكى ۋە بىن گەردى ۋە بىرۋى بلىندى بۇ تۈپە پىرۋەردىگارمان.

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ. وَبِعَافَايِكَ مِنْ غَضَبِكَ.
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ. لَا أَحْصِي لَنَاءَ عَلَيْكَ. أَلَسْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَيَّ
 نَفْسًا» (۲۰۸)

۱- ۋاتە: خۇايە پىنا ئەگىرم بىمپىزى تۇ لەخەشم ۋە تۈپە بوۋىت. ۋە
 پىنا ئەگىرم بىلىن بوۋىدەيت لەسزادانت ۋە پىنا ئەگىرم پىت.
 ستايشىم بۇت ژمارە ئاكەم. تۇ بىو جۈرەى كە خۇت ۋە سىف ۋە
 ستايشى خۇت كىرىۋە.

۲- «اللَّهُمَّ إِنَّا نَعْبُدُكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ.
 نُرْجُو رَحْمَتَكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ. إِنَّ عِلْمَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ. وَنُحْسِي عِلْمَكَ الْخَيْرَ. وَلَا نَكْفُرُكَ. وَنُحْسِي
 بَكَ. وَنُخَضِّعُ لَكَ. وَنُخَلِّعُ مَنْ يَكْفُرُكَ» (۲۰۹)

(۱) تەرجىمە: ئەسحابى السەئىد ۱۹۸/۱ ۋە ۱۷۵/۲. انظر صحيح الترمذي ۱۸۰/۲. وصحيح
 ابن ماجه ۱۹۸/۱ ۋە ۱۷۵/۲.
 (۲) تەرجىمە: ئەلئىھىيى فى السەئىد ۱۹۸/۲ ۋە ۱۷۵/۲. وقال الشيخ
 الألبانى (رحمته الله) في إرواء الغليل: وهذا إسناد صحيح ۱۷۵/۲. وهو موقوف على
 مصر (تەرجىمە: ئەلئىھىيى تەپەتتە بە (۱۵) پەقەت كۇتايى مانكى پەمىزان.

والله: خواجه تۆ دەپەرستىن و بۇ تۆ نويزلەمكەين و كوپنوش
 دەپەين. وە بۇلای تۆ ھەلپە دەمكەين و خىزايى دەمكەين و ئومىدى
 بەزمىي تۆ دەمكەين و لەسزلكەت دەترسىن. بەراستى سزاكەت بىن
 باومەران نەگىرەتەمە. خواجه پشت بەتۇ دەپەستىن و دلواى لىن
 خۇشبوونەت لىن دەمكەين و ستايشى چاكى تۆ دەمكەين و بىن باومە
 ئابىن پىنت و باومەت پىن دىنەين و مل كەچىن بۇت و ئوردە پەرىز
 دەمەستىن لەر كەسەى كە بىن باومە پىنت و خۇمانى لىن
 دادەمالىن.

ويدى دواى سلاودانەوى نويزى وىتر

پىنەمبەرى خوا (ﷺ) لەنويزى وىتردا سورتى ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ
 الْأَعْلَى﴾ و ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و ﴿لَنْ نُؤَاتِكَ أَحَدًا﴾ ي
 دەخوئندە كەستوى دەدايەمە دەپەرمەو: «سَبِّحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ»
 سىن جار، وە لەسىن ھەم جاردا دەنگى ھەلدەپەين و دەنگى
 لىزىلەمكەردەو پىنى و دەپەرمەو: «رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» (۳۱۰)
 والە: پاكى و گەرمەيى بۇ خواى پادشاى پاك و پىرەز لە ھەمەو
 ئاتەواوى يەك. پەروەردگارى مەلائيكەتەكان و رەق.

---

(۳۱۰) رواه النسائي ۲/ ۲۱۴ والدارقطني وغيرهما وما بين المعكوفين زيادة دار
 القطني ۲/ ۲۱ واستلاده صحيح. انظر زاد المعاد بتحقيق شعيب الأرنؤوط
 ومبدل القهر الأرنؤوط ۱/ ۳۲۷.

نويزه سوننه ته کان

۴

۱- پيش نبومړې چوار پکات و له پاشي يې مړه چوار^(۲۱۱) يان له پيشي يې مړه دوو.^(۲۱۲)

۲- چوار پکات پيش نويزې عيسو^(۲۱۳) يان دوو پکات.^(۲۱۴)

۳- دوو پکات پاش مه غريب و^(۲۱۵) کړو پکات له پيشي يې مړه.^(۲۱۶)

۴- دوو پکات پاش عيشا^(۲۱۷) وه دوو پکات له پيشي يې مړه.^(۲۱۸)

(۲۱۱) عمر کس پانزگار يان پکات لسم فلکوي نوزده حرم دمکرت لمره ي که نوي بهيت/ ابو دود ۵۵/۲ و الترمذي ۲۹۲/۲. وقال: حديث حسن غريب. والسناني ۳۶۵/۲ وابن ماجه ۳۶۷/۱ وهو حديث صحيح.

(۲۱۲) البخاري (رقم ۶۰۱ - البقا) و مسلم ۵۷۳/۱.

(۲۱۳) په حمتي خوا لمر کسه بيت له پيش نويزې عيسو/ چوار پکات دمکات/ ابو دود ۵۲/۲ و الترمذي ۲۹۵/۲ وقال: غريب حسن. وهو حديث حسن. انظر صحيح الترمذي (۲۵۴).

(۲۱۴) البخاري (رقم ۶۰۱ - البقا) و مسلم ۵۷۳/۱. وه په لای عيشه له زلکيانوه دواي نويزې عيسو دوو پکات سوننه عيه. انظر مسلم مجلد (۱) رقم (۸۳۵).

(۲۱۵) پيشه پسر (نور لمره ي) لمر دوو پکات له مالومتان بېکن/ ابن ماجه ۳۶۸/۱ وهو حديث حسن.

(۲۱۶) البخاري (رقم ۵۹۹ - البقا) و مسلم ۵۷۳/۱.

(۲۱۷) مسلم ۵۰۱/۱.

(۲۱۸) البخاري (رقم ۶۰۱ - البقا) و مسلم ۵۷۳/۱.

- ۵- نوو پکات پښ بيمالی. (۳۱۹) سولنه له يکم پکاتدا
 سورمتي (الکابرون) و له نوومدا (الإعلاص) بخوندرنت. (۳۲۰)
 ۶- نوږي چښت هتگاو (الضحي): (۲ - ۴ - ۶ - ۸) پکاته.
 باش وايه که به نوو بیکيت و کاتمکي له خوږيزو بونووه
 به نندازي پمک و (چاکتر وايه که پوڅ گرم نديت بکړت) تا
 کاتي لاداني خوږ له ناوړاستي ناسمان. (۳۲۱)
 ۷- شسو نوږي: لاینه نږمکي (۱۳) پکاته به نوو پکاتي
 سولنه له مجرموه. به پکاتيکي تا ک کولایي ږن دیت. (۳۲۲)
 ۸- نوږي ویر: (۱-۳-۵) تا (۱۳) پکاته. (۳۲۳) وه نوو پکاتیش
 له دواوه. (۳۲۴)

- (۳۱۹) پښېسر (ﷺ) هېچ نوږي سولنه له نندازي له پوڅ پوڅکاري ندمکرو
 پرمخوام ندمورو لسمري/ البقاري ۴۵/۲ ومسلم ۵۰۱/۱. وه پښېسر (ﷺ)
 ندموروي: ثم نوو پکاته چاکتر له دنياو چي تيدايه/ رواه مسلم. صحيح
 للتريب والتعريب (۳۰۹/۱).
 (۳۲۰) مسلم ۵۰۲/۱.
 تېږېښ: سولنه لوي انجام دني نوږي سولنه له پښ بيمالي لسمري لای راست
 پابکښت وه پښېسر (ﷺ) کړنوړمتي/ رواه البقاري (۳۵/۲) هن
 هاشميرکي لله علها).
 (۳۲۱) البقاري ۲۲۶/۴ ومسلم ۴۹۹/۱.
 (۳۲۲) مسلم ۵۰۹/۱. به لام نوږي تروړي (۱۱) پکاته/ اخرجه الشيطان و غيرهما
 وانظر صحيح ابی داود (۱۲۱۲).
 (۳۲۳) ابوداود ۱۲۲/۲ والمسلمي ۲۲۸/۳ وابن ماجه ۳۷۶/۱ وغيرهم وهو حديث
 صحيح.
 (۳۲۴) ابن خزيمة (ﷺ) (صحيحه) و لداوي وغيرهما وهو مطروح في الصحيحه. ورواه
 مسلم من لفظه (ﷺ) (انظر قيام رمضان للابن قتيبه (۳۳) وانظر كشف الستر
 من ركنين بعد الوقي لابن القيم (رحمه الله)).

- ۹- سلوی مرگوت (حجة المسعود): دور پکاته کاتی چوونه مرگوت
پیش دانیشتن نمنجام نمیرفت. (۳۳۶)
- ۱۰- نوژی دواي چاکه کرمن (الإسحارة): دور پکاته. (۳۳۷)
- ۱۱- دور پکات له نیوان هموو باتک و قامتیله دا. (۳۳۷)
- ۱۲- نوژی نعت نوژی: دواي نعت نوژی شتن. دور پکاته. (۳۳۸)
- ۱۳- سونللی دواي نوژی جومعه: چوار پکات له مرگوت. (۳۳۹) یان
دور پکات له مالعه. (۳۴۰)

- (۳۳۵) البخاري ۵۳۷/۱ و مسلم ۵۹۵/۱ و فوهما.
- (۳۳۶) البخاري ۱۶۲/۷ وه برهانه ۴ پته (۱۰۶ - ۱۰۷) لم تاملکلهدا.
- (۳۳۷) البخاري (رقم ۶۰۱ - القفا) و مسلم ۵۷۳/۱.
- (۳۳۸) مير کسيه نعت نوژی چاه بشوات وياشان دور پکات نوژی پکات و لکيل
خويدا مشغول نعيث تاپيدا خوي گيره له گونامي لعمو پیشي خويش
نعتين / البخاري ۳۶۶/۱ و مسلم ۲۰۴/۱.
- (۳۳۹) مسلم (۸۸۱) وفوه عن ابي هريره (ع).
- (۳۴۰) مسلم (۸۸۲) عن ابن عمر.
- تنبیه: نوژی سونلله په واتیبه مولکلهکان (۱۲) پکاتن. پیلسمیر (ع) نطرموت:
- « مير کسيه پهراحوام بیت لسمر دولته پکات نوژی سونلله له پلایا خوي
گيره مالنکی له باخشیدا بؤ نوبت نکات: چوار پکات پیش لوبونو دور
پکات له لوباره و دور پکات پاش نطرمیر و دور پکات دواي ميشار دور پکات
پیش نوژی بهالی » رواه الترمذي والنسائي وابن ماجه عن عائشة (رحم الله
عنها) واد صبح الحديث الانبائي في صحيح الجامع (ص ۲۷۸/۵).

هه نندی نوێژی تر

نوێژی تهویه (نه گهر گوناھیکی کرد)

« مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنَ الطَّهَّورَ ثُمَّ يَقْرَأُ قَبْلَتِي رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (لَا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ) » (۳۳۱)

واته: هیچ بendeیهك نهیه كه گوناھيك بركات چاك بعت نوێژ ههنگرئ، پاشان ههلسن و دوو پركات نوێژ بركات. پاشان داوای لێ خوێش بوون لهخوا بركات. ئیلا خوای گهره لێی خوێش ههبن.

نوێژی دوو جهژنه كه (په مه زان و قوربان)

ئه م دوو نوێژه واجبه (۳۳۲) وه دوو پركاته بهیئ یانگو قامت و بهیئ الصلاه جامعە) بركات. له پركاتی یهكهم دا پێش خوێندنی سورمته (الفاحشه) حوت تهكبریات بركات. وه له پركاتی دووم دا پێنج تهكبریات بركات. وه ذیكرنكی نیاری كراو نههاتوه كه لهنیوان تهكبریهكاندا بووترئ. (۳۳۳) وه له داوای نوێژ و تارنك

(۳۳۱) ابو داود ۸۶/۲ و الترمذی ۲۵۷/۲ وصححه لابیانی فی صحیح لیبی داود ۲۸۲/۱. وانظر صحیح الجامع ۱۷۲/۵.

(۳۳۲) لعمه رواتی ابن تیمیه و لیبی حنیفانو شمیری لسان و تلمیسی خالصو یهكێكه له دوو رواته لعمه بهیئ شیماسی لعمه بندا/ بهواته مجموع القناری ۱۶۱/۳۳. (۳۳۳) بلام چهسپاره له ابن مسعودهوه (رهزای خوای لیبی بیت) كه سههارت به نوێژی جهن لعمه و بهیئ (لیبی لعمه كین خند الو خز و خز و كناه علی الله) روات البیهقی ۲۹۱/۳ بسلد جهن. واته: لهنیوان دوو تهكبریهدا سوپاس و ستایشی خوای گهره بركات.

نویژه بارانه (صلاة الإستسقاء)

سنة لله لكائي باران نمبارين دا بکريت و هم نویره له
 نمرودی شار له نجام ندریت و نورگاتس له داوی دا ایمام
 ووتارنک له خوینیتسه. که تیایدا باسی یادی خواو هلنان نکات
 بؤ گوئی رایلی کرنی خوی گمره سرزمنتت کرنی یاخی
 بوون باس نکات. وه ایمام و نوانه کی که له گلیدان زور داوای
 لن خوشبوون له خوی گمره نکات و نپارنسه بؤ لاچوونی
 هم نمبارینی بارانه، لهو دعا یانهش که نمیکن بهوانه لاپره
 (۱۴۵-۱۴۶) له نامیلک یسدا. وه ایمام پؤشاکه کی
 هلمکینیتسه به هلمکپاره یی لهبری نکات. (۳۳۷)

نویژی نیازو داوای چاکه کردن له خوی گهوره

(صلاة الإستخارة)

جابهی کوپی عبدالله (رهزای خوی لن بیت) نهمرویت:
 پیغمبری خوا (ﷺ) داوای چاکه کردن (الإستخارة) ی

---

(۳۳۷) بهوانه (الأئمة الرضیة) لاپره (۹۱-۹۵).

تنبیهی: وه پیغمبر (ﷺ) نوهی نویره بارانی له خوی گمره کرد پختی
 نسلکائی بهزکرمه بهرمو ناسمان/ رواه مسلم (۸۹۶) هن انس (رضه).

فیروزمکردین که له هه‌موو کارێکدا ئەنجامی بدهین، هه‌موو چۆن
 سوورمتیکی قورئانی فیروزمکردین و ده‌یفه‌رموو: ئەگەر کەسی‌که له
 دنیوه‌ ویستی کارێک بکات. با دوو پکات نوێژ بکات جگه
 له‌هرێمکان، پاشان با بپارێتوه‌و بێت:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقِيرُكَ بِقُدْرَتِكَ. وَأَسْأَلُكَ مِنْ
 فَضْلِكَ الْعَظِيمِ. لِأَنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ. وَأَنْتَ عَلَّامُ
 الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - ناوی پێ‌ویستی‌یه‌که‌ی
 ده‌مێنێ - خێرێ لی‌ یی دینی و معاشی و عاقبه‌ امری. یان له‌رمووی -
 عاجله‌ و آجله‌ - فاقدره‌ لی‌ و یسره‌ لی‌ تُم بارک لی‌ به‌. وَإِنْ كُنْتَ
 تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةُ أَمْرِي، یان
 له‌رمووی - عاجله‌ و آجله‌ - فاصرفه‌ عَنِّي وَاصْرِفْهُ عَنِّي وَالْقُدْرَ لِي
 الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ تُم اَرْضِي بِهِ» (٢٣٨)

واته‌: خوايه‌ من به‌ زانستی خۆت داوای خێر و چاکه‌تی لێ
 ده‌کهم و داوای توانات لێ ده‌کهم به‌توانای خۆت. وه‌ له‌ سه‌زلی
 که‌س و نه‌ت داوات لێ ده‌کهم. به‌راستی تۆ ده‌توانی و من ناتوانم و تۆ
 زانی و من نازانم و تۆ زانی نه‌یت و غیبه‌ که‌انی. خوايه‌ ئەگەر
 ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ چاکه‌و خێری تیا به‌ بۆ دین و ژيان و بزێوی و
 کۆتایی ته‌مه‌ن، یان ئێستاه‌ و کۆتایم، له‌وا خوايه‌ به‌نسیبم بکه‌یت و
 دانه‌نی بکه‌یت له‌سه‌رم و به‌ره‌که‌تی تێ بجه‌ بۆم. وه‌ ئەگەر ئەم

کاره خراپه بی دین و بی زوی و کز تایی ته منم. یان فیستاو
 کز تایم. لئوا خوایه لیم نوور بخرموو منیش لئو نوور بخرموو
 خمیرو چاکم بمنصیب بکه له هرسوینیکو پاشان دهر و نم
 پازی بکه پی.

وه پمشیمان نابیتوه لئو کسهی دلوای چاکو خیر (استغارة) له
 خوای گهره بکات و پاونز به بهواداران بکات و له کارمکی
 بچسپن. خوای گهره دهفرموی: ﴿وَقَاوِرْهُمْ لِي الْأَمْرِ لَمَّا
 عَزَمْتُ لَقَرْ كُلَّ عَلَى اللَّهِ﴾. (ن عمران: ۱۵۹)

واله: مشورت به مسلمانان بکه له مسلمانانو لگهر لیسر
 کارمکت چسپایت لئوا پشت به خوا ببسته تیایدا. (۳۹)

نویزی (صلاة التسبیح)

لهم نوفره چوار پکاته و شینومکی که مینه جیا وازی ناومکی
 هیه له گهل نوین مکانی تردا، لویش بسم شینومیه لهنجام
 ده درنت:-

دوای تکبیری نوین دلبستن سوره تی ﴿الْفَاتِحَةُ﴾ سوره تیکی تر
 ده خوینیت و پاشان هر به پیوه (۱۵) جار ددایتی (سبحان الله
 والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر) پاشان ده چمیتوه (۱۰)

(۲۳۹) مختصر التفسیر ابن کثیر ۲/۲۳۲ برواه الجواب الکافی ان الزیم مر ۱۲۲.

جاریش له چمینیتمو دا هیلیتیت. ئینجا راست دەبیتمو له
 چمینیتمو (۱۰) جار ئەم نزیایە هیلیتیتمو. پاشان کوپنوش
 لەبیت و (۱۰) جار هیلیتیتمو، پاشان سەریەز ئەمکیتمو له
 کوپنوش و (۱۰) جار هیلیتیتمو. پاشان کوپنوشی دووم
 لەبیت و (۱۰) جار هیلیتیتمو. پاشان سەرت له کوپنوش بەرز
 ئەمکیتمو پێش هەستەنەو بۆ پکاتی دووم (۱۰) جار
 هیلیتیتمو، بە هەمان شێوە پکاتەکانی تریش هەر ئارەفا ئەنجام
 دەدریت. واتە له هەر پکاتیکدا (۷۵) جار ئەو زیکرە دووبارە
 ئەمکیتمو، ئەگەر توانیت پۆژی جارێک ئەنجامی بدە. ئەگەر نا
 هەتە جارێک. ئەگەر نەت توانی مانگی جارێک ئەگەر نا سالی
 جارێک. ئەگەر توانات ئەبۆلە تەمەنت دا جارێک
 (۲۱۰)
 ئەنجامی بدە.

تەبیینی: ئەم نوێژە تایبەت نزییە بەمانگی پیرۆزی پەرمەزان و
 شەوی لەدرومەو. وە ئەمەل وایە بە تەنها ئەنجام بدریت
 ئەک بە جەماعەت.

---

(۲۱۰) اگرچه نبودد و این ماهه و این خرمه فی صحیحه. هەرچەندە ئەم نوێژە
 زانیان چۆن لە بارەى صحیحى و ضعیفی ئەم نوێژەىم. بەلام بە
 چەسپاری ئەم نوێژەى لەسەر کارى پێ ئەمکیت. وە زۆرێک زانیانی مەتەن
 پێگەڵ پێیان لەسەری. / بۆلە (صحیح جامع الصغیر و زیاتر) (ص ۳۱۰)
 وە (ایام رمضان).

سوننه ته گانی: رۆژی ههینی (الجمعة)

- ١- زوو هاتن بۆ مزگەوت. ^(٢٤١)
- ٢- خۆشتن (که سوننه تیکی مولهکەمبەر هەندێ له زانیان پێیان وایه واجبه) وه خو بۆن خۆشی کردن و سەرچەر کردن به زمیت. ^(٢٤٢)
- ٣- پۆشینی پۆشاکێ نوێ. ^(٢٤٣)
- ٤- نزیک بوونەر له ئیمام. ^(٢٤٤)
- ٥- خوێندنی سورەت (الکھف). ^(٢٤٥)
- ٦- زۆر صلوات دان له پێغه مبهری خوێند (تیایدا). ^(٢٤٦)

(٢٤١) البخاری ٣٦٦/٢ ومسلم ٥٨٢/٢.

(٢٤٢) البخاری ٣٧٠/٢.

(٢٤٣) رواد احمد والخیخان عن ابي سعيد (رضه) اشترى له الصلوة للمید سابق

٢٩٨/١. وه بیهاتر (المسئله الصحیحة) (١٣٧٩).

(٢٤٤) ابوداود ٦٦٣/١ واحمد في المسند ١١/٥ والحاكم في المستدرک ٢٨٩/١

وصحفة روافقه الذمعی.

(٢٤٥) ههركه سن رۆژی ههینی سورەت (الکھف) بهوێتی نوێی بۆ دانەگەڕێن به

ئەلەزەزی ئۆوان هەزارو چوینەگە / مستدرک الحاكم ٣٦٨/٢ وقال: هذا حديث

صحيح الاسناد ولم يفرجاه. وقال الذمعي: (نعيم - اي: ابن حماد - نو مذاكر)

وقال الألباني (صحيح) (صلى الله عليه وسلم) ٢٤٠/٥ (ج ١٧٤٦).

(٢٤٦) رواد ابوداود (١٥٤٧) واسناده صحيح وصحفة ابن حبان (٥٥٠) والحاكم

٢٧٨/١ ووافقه الذمعي عن اوس بن اوس.

به شی شی شی شی:

هه‌ندی کاتی گرنگ و یتویستی

نزاهت یاران و دلتنگی و خفگی

١- «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمِّكَ. تَاصِيْتُ بِيَدِكَ. مَاضٍ فِي حُكْمِكَ. عَدَلٌ فِي قَضَائِكَ. أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِعَتْ بِهِ نَفْسٌ أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلِمَتْهُ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْذِنَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي. وَتُورِثَ صَدْرِي. وَتُجَلِّدَ خَزَنِي. وَتُذَاهِبَ هَمِّي» (٢٤٧)

واڻه: خواجه من بهمنم کړې بهمنم کړې گڼم زه و کړم گڼم.
نسيب و ناوچران و چاره نوسم بهمنم تړم و حوکم و بېزارت
بسمم را بوردوه. بېزار دلت بسمم دا داد پرمورانميه. دوات لن
دکم بسمم ناوڼه که همتي خولت پڼ ناوناه. يان لکتېبکات دا
ناردولته خاوره. يان فيري پمکيه له دروست کراوگانه کړدوه.
يان له علمي غميدا

(۲۱۷) مرگین هیچ کسیکه نوبه که تروشی داخلش و خطه‌تیه بعینت و بلینت... فرموده که .... فیلا خوی گسره نم و خطه‌تیه که لایعات و شون‌تیه که بی معالافه به نرو لئوگرلوه و دل‌خوشیو گامرالی. و بیان: لای پینسبری خوا تا یا لهری لکمین؟ فرمودی: بلای پینسقه مرگسینه نمیرمونت لهری بکات / احمد ۳۹۱/۱ و صخه لایالی. لهر سله لاجلالت الصحیحه (۳۳۶/۱) رقم (۱۹۹) ولکلم الطیب (ص ۷۸).

۲- « لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ » (۲۰۰)

ولته: هیچ پرستارونک نییه بهمهق جگه له تو، خولیه پاکى و
بن گهردی بۆ توڤیه، پرستى من له ستم کارانم و ستمم له خۆم
کردوه.

۳- « اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا » (۲۰۱)

ولته: (الله) (الله) پروردگارم هیچ هاوبهشیکی بۆ دانانیم.

۴- « يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ » (۲۰۲)

ولته: ئەى خۆای زیندوو ئەى ههلسوڤنهرى بوونهومر هاناو
هاوار بۆلای رحمهتێ تو لهبهم.

۵- « اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُوْ فَلَا تُكَلِّنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةً غَيْرَ وَأَصْلِحْ
لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ » (۲۰۳)

(۲۰۰) بسم نۆزى پاڤانهرى پونس پۆنسمبر (عليه الصلاة والسلام) پوركه له سگى

حوتكهه كردى، هیچ موسلمانێكه نیه كه بیلێن لهلام وهلام بهسرتێره/

الترمذي ۲۹/۵ والحاكم وصححه ولفه الخفي ۵۰۰/۱ وانظر صحيح

الترمذي ۱۶۸/۳ .

(۲۰۱) خرجه ابوداود ۸۷/۲ وانظر صحيح ابن ماجه ۲۳۵/۲ .

(۲۰۲) رواه الترمذي (۲۵۲۲) و قال: حديث قريب عن انس (رضي الله عنهما) قال لهما: حديث

صحيح الاسناد، انظر الانكار للروى. قال عبدالحق الانوار في تنوير

كتاب الدعاء المستجاب من السنة و الكتاب) ل احمد عبد الجواد ص ۷۷: قال

وهو حديث حسن.

(۲۰۳) ابوداود ۳۳۱/۴ واحمد ۴۲/۵ وحسنه الابناني في صحيح ابوداود ۹۵۹/۳ .

واته: خورايه ئومىندى رحمتتە ئىكەن بۇ ئىندازەي
چاۋاتروكانىڭ مەندەرە ئىستى ئىلىمىم ۋە مەمۇر كارۋىيەم چاك بىكە.
ھىچ پىرسىترونىڭ ئىيە بىھىق جىگە لە تى.

لەكاتى بەردىنگارىۋونەۋدى دوزىن وخواۋەن

دوستەلات دا

۱- «اللَّهُمَّ إِنَّا نَحْمَدُكَ وَنُحِبُّكَ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ» (۲۰۱)

واته: خورايه خۇت بىچۇ بەگىيانداۋ پىتەئىگىرەم بىتۇ لە شىپو
خراپىكانىيان.

۲- «اللَّهُمَّ أَنْتَ غَضَبِي وَأَنْتَ سَعْيِي بِكَ أَجُولُ وَبِكَ أَصُولُ
وَبِكَ أَقَاتُلُ» (۲۰۲)

واته: خورايه تىۋ كۆمەك و تىۋ پىشتىيوان و سىرلىخىمى.
بىتۇۋە ئەجولۇم و بىتۇۋە مەلىمەت ئىبىم و بىتۇۋە ئەجەنكىم و
كوشتار ئىكەم.

۳- «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ» (۲۰۳)

واته: خورامان بىسە و چاكترون پىشتىيوانە.

(۲۰۱) ئېۋلۇد ۸۹/۲ ۋەنىقە ئىكەم ۋەئەللى ئىمىي ۱۴۲/۲.

(۲۰۲) ئېۋلۇد ۶۲/۲ ۋەئەللى ۷۲/۵ ۋەئەللى ۱۸۲/۳.

(۲۰۳) ئېۋلۇد ۱۷۲/۵.

نزاو پارانه وهی که سیک که له سته می

خاومن دهسته لاتیك بترسی

۱- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّعِ. وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ. وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلْقِكَ. أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَنْقُضِي. عَزَّ جَارُكَ. وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ. وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.» (۲۰۷)

واژه: خولیه پەروردگاری جهوت ئاسمانهکان و پەروردگاری
عەرشی مەزن. پشتیوانم به له دژی فلانی کوهی فلان و پارت و
کۆمهلمکی له دروست کرلو مکتانت. لهوهی کیمیککیان زال بین
بسمرددا یان دهستم لئ بیلنموه. بهمیژه پشتیوانیت بو
خه لکی و هه رکس پمات پئ بگرت شکرمنده و ستایشت
پهژنو دیارمو هیچ پهرستاونک نیه به ههق جگه له تۆ.

۲- «اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا. اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ. أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ. الْمَلِكِ السَّمَوَاتِ السَّعِ أَنْ يَقْضِيَ عَلَيَّ الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ. مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ وَجُودِهِ وَأَبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ. مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ. اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ. جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ. وَثَبَّاتُكَ ائْتِكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.» (صحن جان). (۲۰۸)

(۲۰۷) البخاری فی الاصاب المفرد برقم ۷۰۷ وصحفة الاباني فی صحيح الاصاب المفرد
برقم ۵۱۵.

(۲۰۸) البخاری فی الاصاب المفرد برقم ۷۰۸ وصحفة الاباني فی صحيح الاصاب المفرد
برقم ۵۱۶.

واته: خوا گومره. خوا لهه موو لروست کراره کانی
 هسته لاتدارترو شکومندتره، خوا هسته لاتدارترو له هه موو
 نره ی که لئی دترسمو صلی لئ نمکه موره. پهنا دمگرم یو
 خوییه که پرستراوی تر نیه بههقی جگه لهو، راگی کیری
 حسرت ناسمانه کان لانه کسون بهسر زهوی دا به لیزنی خوی.
 له خراپه ی فلانی بهندت و سهریازو شوین کورتو کومه له کانی
 له جزل کسو مرؤا. خوی بهشتیوانم به له خراپه یان. ستایش
 پهنزو دیارو شو کسه ی پهنا ت بو دینن شکومندمو ناوت
 بهرنو پهنزو هیچ پرستراونک نیه بههقی جگه له تو.

نزاو پارانه وه له دوزمن

«اللَّهُمَّ مُزِلَ الْكِتَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ. اهْزِمِ الْأَحْزَابَ. اللَّهُمَّ
 اهْزِمْنَهُمْ وَزَلِّلْنَاهُمْ» (۲۰۹)

واته: خوی به دایم زینتری قوردان. هیسابت خیریه. حیزبو
 کومه له بن باومرکان بشکینه. خوی شکستیان پی بهینو جن
 پنیان لهق بکو راجمائیان تن بخه.

نه گهر له کومه نیک ترسایت

«اللَّهُمَّ أَكْفِيهِمْ بِمَا شِئْتَ» (۲۱۰)

(۲۰۹) مسلم ۱۳۶۲/۳.

(۲۱۰) نسه یوتی مقله کس (امصاب الامرد) • که له بن باومرکانی کرد / مسلم

۲۳۰۰/۶.

واته: خواجه بهر شتيك تڙ ويستت لڙيمهتي لڙاويان بهرو
 كڙايي يان پڻ بيته.

نه گهر بينيت مسلمانان شكان له جه نځيك دا

«اللهم اعتزِ إلِك بما صنع هؤلاء _ يعني اصحابه _ وابرا إلِك
 بما صنع هؤلاء _ يعني المشركين _» (٢٦١)

واته: خواجه خه جالمهتي دهر بهرېم و بهمانه لږنمېره پوټ لهرې
 لهرې كړمېله كړيان _ واته هاوېله كاني _ له شكمنې لوش بوون
 و پشت ملكرېدن. وه خږېمېرې محكم لهرې لهرې كړمېله پښې
 همسكان _ واته هاوېمېش پمېد لكران _ له لږايمهتي كړدن و
 لږنېمېت دانې موسلمانان.

له بدو دمه رڼگي شه شينېدا

بلى: «الله أكبر. فُزْتُ وزبُ الكُفَّةِ» (٢٦٢)

واته: خوا گهرمېه. به پهرېمېرې كاري كهمېه برېدمېره.

(٢٦١) كسه وركې لمنسې كېږي لږنمېره (رمزي خواي لږن) كه له رڼگي
 لږنمېدا كه پېلي موسلمانان لږنمېږن و ملېږن. وه له لږايمېدا چېنگار شهيد
 بوو، پېليان همسكان لږنمېره زاسې پېږه بوو، كسې لږنمېږي مېره چېكه له
 خږنځيكي لږنمېږي به لږنمېږي كدا كسې مېره كه به پښمېږه بوو/
 البخاري ١٦٦/١٧ و مسلم (١٩٠٣)

(٢٦٢) كسه وركې حرمېږي كېږي ملېږي خالي لمنسې كېږي ماتيكه كه له
 كاني شهيد بوونېدا له (بشر المرناسه) لږنمېږي/ پېږنمېږي/ پېږنمېږي
 لږنمېږي (٢٦٧). رواه البخاري و مسلم به لام له پېږنمېږي مسلم دا (الله أكبر)
 تڼدا لږيجه. من انس (الله أكبر) لږنمېږي لږنمېږي (١٩٢).

له کاتی په یدا بوونی گومان له نیمان دا

- ۱- پمتا دمگرځ به خواي گوره. (۲۶۲)
- ۲- کولايي لهو شته دیني که گوماني همیه تیايدا. (۲۶۴)
- ۳- بلي: «أَنْتَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ» (۲۶۵) واته: ليمانم هینا به خواو پیغمبرمکانی (عليهم السلام).
- ۴- لهم فايته مخوونیتموه: ﴿مَنْ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾. (۲۶۶)
- واته: خوا لاس خوايمیه که يکه مين و لوايمين و زاله بمرسر هموو شتيك دا بمرانستيو پنهانه بمرسر همووشتيك دا به زانستيو به هموو شتيك لاگادارمور زانايه. (۲۶۷)

---

(۲۶۲) البخاري مع الفتح ۲۳۶/۱ و مسلم ۱۲۰/۱.

(۲۶۴) البخاري مع الفتح ۳۳۶/۱ و مسلم ۱۲۰/۱.

(۲۶۵) مسلم ۱۱۹/۱-۱۲۰.

(۲۶۶) سورة الحديد: الآية (۳) . ابو داود ۳۳۹/۴ وحسنه الاتهاني في صحيح ابوداود ۹۶۲/۳.

(۲۶۷) مختصر تفسير ابن كثير ۴/۴۸۰.

نزاو پارانه و دی قه رزاری

۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» (۲۶۸)

والله: خولیه به حلالی خوژ تیرم بکمر بین نیازم بکه له حرمت
تا مه جیوری نهم و به فضل خوژ دمولممنو بین نیازم بکه له
غمیری خوژ.

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ السَّهْمِ وَالْخَزَنِ وَالْفَجْرِ وَالْكَسَلِ،
وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ» (۲۶۹)

والله: خولیه په سات پښ لمرم لمدل له نگیو خه لمت. وه له
بین حسه لاتیو له مبللی. وه له به خیلی و ترمنوکی. وه له پشت
چهمانوه به موی لورسی لمرزای یومو له دپانی پیاوالی
له سلام و شکست مینانیا.

نه گهر کاریکت له سه رگران بوو

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا. وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا» (۲۷۰)

(۲۶۸) مریکس کسه بلې و به له نغزی شالی (صییق لمرزاییت، لخوای کمره
لنموی پز لسان لمرکات/ الترمذی ۵/۶۰ (۳۵۶۳) و حسنه الانباری
صحیح الجامع (۳۶۲۵) و نظر صحیح الترمذی ۲/۱۸۰.

(۳۶۹) البقاری ۷/۱۵۸.

(۲۷۰) رواه ابن حبان فی صحیحه برقم (۲۴۲۷) (موارد) و ابن السنی برقم (۳۵۱) و
الحافظ: هذا حديث صحيح. وصفه عبد القادر الانباری فی تخریج الانکار
للنوی ص (۱۰۶).

واته: خواجه هیچ کارنکی ناسان نییه مگر نهوی تو خاصانت
کردوه. وه تو نه مگر ویستت لی بن زبری و په قی و گرانی زهوی
ناسان دهکیت.

نه و نزایه‌ی که شه‌یطان و دوو دلییه‌کانی راوددن

- ۱- په‌نا گرتن به‌خوای گموره‌ لئی. (۲۷۱)
- ۲- بانگ دان. (۲۷۲)
- ۳- ذیکره‌ شهرعی‌یه‌کان و خویندنه‌وه‌ی قورئان. (۲۷۳)

---

(۲۷۱) لېو داود ۲۰۶/۱ و الترمذی وانظر صحيح الترمذی ۷۷/۱ وانظر سورة
المؤمنون آية (۹۸ - ۹۹).

(۲۷۲) مسلم ۲۹۱/۱ والبخاری ۱۰۱/۱.

(۲۷۳) (ماله‌کانتان ممکن به‌گۆپستان. به‌راستی شه‌یطان له‌و ماله‌ پادکات که
سوره‌تی (الفرا) ی تیندا محفوظدن) مسلم ۵۲۹/۱. وه له‌و نزایانه‌ی که
شه‌یطان راوددن: لیکری به‌یانیان و دین‌لاران و خمران و هسلان له‌خو
ذیکری چوونه‌مال و هاله‌ نه‌روه‌ لئی و ذیکری چوونه‌ مزگوت و هاله‌
نه‌روه‌ لئی و شه‌یری نه‌مانه‌ له‌ ذیکره‌ شهرعی‌یه‌کان و هکو خویندنی (آیه
الکرس) له‌پیش خواتندلو خویندنی دوو تایه‌تی کوتایی سوره‌تی (الفرا).
و معمرکه‌سیه‌ (معد) جار بلن (لا اله الا الله و الله لا شریک له‌. له‌ ائک و له‌ الحمد
و حق علی کل شی و قدر) له‌و ده‌بته‌ قلعان بۆی له‌ شه‌یطان به‌ریزایی له‌ رۆژه.
و معمره‌ها بانگ دان شه‌یطان راوددن.

نَدُو نَزَايَه‌ی بُو دهرکردنی قِیلِ شَه‌یِطَان و

داروده‌سته‌کَه‌ی دِبووتری

«أَعُوذُ بِكُنُيَمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ الَّتِي لَا يُحَارِزُهَا نَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. وَنَرٌّ وَفَرٌّ. وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ. وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ فِيهَا. وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ. وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا. وَمِنْ شَرِّ فَتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ. وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقاً يَطْرُقُ بِحَسْبِ يَارَ خَمْنِ» (۲۷۱)

واته: په‌نا له‌گرم به‌ ووشه‌ ته‌واو‌مکانی خ‌وای گه‌وره‌ که‌ چاکه‌کارو خ‌راپه‌کار تا‌تولنن بی‌بیزینن، له‌خ‌راپه‌ی له‌وه‌ی له‌روست ک‌راوه‌ دینت و ده‌چن. و‌له‌ خ‌راپه‌ی له‌وه‌ی له‌ ئاسعانه‌وه‌ دانه‌به‌زی و خ‌راپه‌ی له‌وه‌ی سه‌رمکه‌وی ب‌وی. وه‌ له‌ خ‌راپه‌ی له‌وه‌ی که‌ له‌ زه‌وی‌دا ده‌واو ده‌چینه‌ نا‌وی له‌وه‌ی له‌یوه‌ی ده‌ردیت. وه‌ له‌ خ‌راپه‌ی ئاشووبه‌ی شه‌رو ر‌ؤژ. وه‌ له‌ خ‌راپه‌ی هه‌موو له‌ن‌ده‌رنکی قاپی که‌ به‌شه‌و له‌ ده‌رگا بدات مه‌گه‌ر لی‌ده‌رنکه‌ که‌ به‌خیر له‌ن‌ بدات نه‌ی خ‌وای به‌به‌زمیی.

---

(۲۷۱) احمد ۱۱۹/۳ یا‌س‌ط‌ار ص‌حیح واه‌ن‌ السنی به‌رام (۱۳۷) و‌من‌خ‌ است‌اده‌ الار‌نا‌ؤوط فی تفریجه‌ لل‌ط‌ه‌اریه‌ ص‌ (۱۳۲) و‌ان‌هر م‌ج‌ع الز‌ول‌د ۱۲۷/۱۰.

نه گهر کارینکت ویست و سه ری نه گرت و وا دهر نه چوو

۱- (بهودلاری بهمینز چاکتره و خوشمویست تره به لای خوای گمرومه له بهودلاری لاواز له ههمو چاکمیه کدا. سوور به لاسر لهر شته ی کملکت پین نمگیه من و پشت به خوا بیستس دوستوسان و لاواز مبه. وه نه گهر شتینکت تووش هات مبلن: نه گهر لاواو ناوام بگردایه لهر لاواو ده بوو. بملکو بلن: «قَدَرُ اللَّهِ رَمَا شَاءَ فَعَلَ» . واته: بهیاری خوای گمرومه لهر شته ی ویستی بوو کردی و له نجامی دا. چونکه ووشه ی (نه گس) دهر گای کاری شعیطان له کاته وه. (۲۷۰)

له کاتی پژمین (العطس) دا

۱- دهست یان کراسه کت بخه ره سمر دهست و دهنگت نرم بکمر مه. (۲۷۶)

۲- نه گهر به مکنه له ئیوه پژی با بلن: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» (۲۷۷) یان «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ» (۲۷۸)

---

(۲۷۵) مسلم ۲۰۵۲/۸.

(۲۷۶) ابودود (۵۰۲۹) و ترمذی (۲۷۶۶) و قال: حدیث حسن صحیح، و سنده حسن

من ابی هریره (رضه).

(۲۷۷) البخاری ۱۲۵/۷.

(۲۷۸) صحیح (صحیح سنن ابی دود ۹۴۹/۳).

واته: سرپاس و ستایش بؤ خدای گدوره لیسره هه موو خانیك.
 وه یا براكه ی یان هارده كه ی پنی بلی: ((یَرْحَمُكَ اللهُ)) . واته: خوا
 به سوت پر بخت. وه نگر وتی: ((یَرْحَمُكَ اللهُ)) . نعم پنی بلی:
 ((یَهْدِيْكُمْ اللهُ وَیُصْلِحُ بِاَلْكُمْ)) . (٢٧٩)

واته: خوا پردهما یقان بکات و خالتان بؤ چاك بکات
 ٢٧٩- ((نگر كه سیک له نیوه پر می و سوپاسی خدای کردو
 بیستاقان | مەروتان | وه لای بدونه وه به: ((یَرْحَمُكَ اللهُ)) به لام
 نگر سوپاسی خدای نه کرد وه لای مەدەنێ. (٢٨٠)

تێبینی : مەنا سەن جار وه لای كە سیک بدەر وه كه پر می
 به: ((یَرْحَمُكَ اللهُ)) . نگر زیاد له سەن جار پر می وه لای مەدەر وه
 چۆن: دیاره نه خۆشەر وه لامەتی به تی. (٢٨١)

نه گەر بن باوهرنك پر می و (الحمد لله) ی کرد
 بن: بلی: ((یَهْدِيْكُمْ اللهُ وَیُصْلِحُ بِاَلْكُمْ)) . (٢٨٢)

له کاتی باویشك دان (التائب) دا

١٠٠- باویشك له شەیمانەر به . نگر باویشك هات تا ده توانی
 به شیر وه چۆن شەیمان لمر کاته دا پیت پنی ده کەنیت. (٢٨٢)

(٢٧٩) بشاری ١٢٥/٧

(٢٨٠) سەن ١٢٩٦.٤

(٢٨١) بؤ مرز می نه به به لکه سه حهکامانیه و به وانهر الاذکار لایمه (٢٦٧-٢٦٨)

(٢٨٢) بشاری ٨٢/٥ و احمد ٤٠٠/٤ و ابودود ٢٠٨/٤ و انشر صحیح الترمذی ٣٥١/٧.

(٢٨٢) بشاری ٥٠١/١٠ مزا هی میری (٥)

۲- «**نگار باور** شکست را دوست بخیره سحر دمت چونکه
شهبان دمجینه ناری» (TAL)

نزاو پارانه‌وی ژن هینه‌رو بکړې هوی

گواستنه‌وه

(ډګر يمينه له ښوې ژنې هيناو خيژانې پيدا كړد. يان
خزمه‌كارنكي كړې^(٢٨٨) با تاوچولنې بگړئو بلئ: «اللهم إني
أسألك خيرا وخيرا ما جنتها علي. وأعوذ بك من شرها وشر ما
جنتها علي.»

ولته: خوايه من دلوای چاكي ډمرو ډو چاگييت ئي ډمكم كه
خستوته سمرېو پمات پڼ ډمگرم له خراپه‌گي ډو ډو خراپه‌يې
كه خستولته سمرې. وه ډمگرم خوشترنكي كړې با ډمست بگړئ
به پښي سمرېمو هرومكو ډمه بلئ.^(٢٨٩)

نزاو پارانه‌وی پښ چوونه لای خيژان و (جيماع كړدن)

« بِسْمِ اللَّهِ. اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ. وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَارَزَقْنَا ». ^(٢٩٠)

---

(٢٨٨) وه ډمگرم ډوژمبيلي كړې همان كار ډمكات و ډمست ډمگړئ بهسر
ډوژمبيله‌گرمو ډملي... .

(٢٨٩) لېوډو ٢/٢٨٨، واین ماچه ١/٦١٧ وناظر صحیح ابن ماجه ١/٣٢٤. وهو
حسن.

(٢٩٠) ډمگرم ډمه بلئو مددلیان هوو ډمرا شهيطان مریکیز ډوژولنې ډملي پڼ
بگيمني/ ډمباري ١/١٤٦ و مسلم ٢/١٠٢٨.

واته: به ناوی خوا. خوابه شیطانمان فی نور بخرموره
شیطان لور مژدهش نور بخرموره که پیمان نهمه خشی.

نه و نزاو پارانه وهی که مندالی پین په نا دهری

ابن عباس (پرمای خویان فی بیت) فرموده است: پیغمبری
خوا (ﷺ) حصن و حوسینی پمان جدا بعه: « اَعِذْكُمْ بِكَلِمَاتِ
اللَّهِ الثَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ. وَمِنْ كُلِّ غِيَرٍ لَامَةٍ » (۲۹۱)

واته: پمانان لدم به روشه لورامکانی خوی گموره، له
مهور شیطان و گیالهمرو زیندمورنکی زیانبه خشی خاوم
ژمور. وه له همور چاونکی لورمگرو پیم. (یان - مِنْ كُلِّ غِيَرٍ
لَامَةٍ - واته: له همور لورن نه خوشی بیه که مژده لیمگری له
شیتایو کم عقلی) (۲۹۲)

وه لیمفرمود: لعه لیبراهیم پیغمبر (عليه الصلاة والسلام)
لیسماعیل و یسحالی کوپی پین پمان جدا. (۲۹۳)

نه گهر مندالتان بوو

۱- هوزبانته (العقبة) ی بو بکه. لوروش سمرپوینی نور موره بو
نیرو یه که مری بو مندالی مینته. (۲۹۴)

(۲۹۱) البخاری ۱/۱۱۹.

(۲۹۲) التلح ۶/۳۷۳.

(۲۹۳) البخاری (۲۳۷۱).

(۲۹۴) المرجع القمزي ۱/۹۶ رقم (۱۰۱۳) وقال: حديث حسن صحيح، وهو حديث صحيح.

۲- همه له پوڅی حورتم دا بحکرت و مثالیکه ناو بحورت به
 ناوینکی جوانی شرعی. ^(۲۹۰) دگر نهکرا لهکوانی له (۱۴) یان
 (۲۹۱) دا بکړی. ^(۲۹۱)

۳- وه گۆش (کحیک) بحکرت، شریش به خورماییکه لدمی
 خوت دا شلی بکړه و مو بیده همه لاشوری و دعای خیری
 بکړه. ^(۲۹۷)

۴- وه سمری دملاشری و به له ندازه ی کیشمکه ی زمو
 دبه خشیتموه به سمر هژاران دا. ^(۲۹۸)

(۲۹۰) الخرجه ابو یوسف ۳/۲۶۰ رقم (۲۸۸) والترمذي ۱۰۱/۱ رقم (۱۵۲۲) ولسلي
 ۷/۱۶۶ رقم (۴۲۲۰) وابن ماجه و ترمذي. وهو حديث صحيح. وانظر ابن
 ماجه (۲۱۶۵).

(۲۹۱) مولف علی مافقه. انظر (صحيح الجامع الصغير).
 (۲۹۷) صحيح (صحيح مسنن أبي داود ۳/۶۶۱). وهو حديث صحيح. ومعه
 دلموسون: (مثالیکمان پور برام بولای پیغمبر (کلی شریش ناری نا
 لیجایم و خورماییکه له دمی خلی دا شل کړه و مو دمی مثالیکه
 پښ شوی کړو پاپایسره پوڅی به بهرکعت و دایسره پښم... روه
 البخاري (۱۱۹۸) ومسلم من حديث أبي موسى الأشعري/ انظر تحفة الزكويين
 ص ۱۸۲.

تنبیه: مبارکت به فرسوری بهانگ دن بگورنی مثالیکه بهانگی نوڅ له حورتم
 پوڅی د شلی لملیانی دلموسون: فرسوری بهانگی شریفه پورته سلسته
 الاحادیث القطیفة والموضوعة ۱/۴۹۴. مکتبه المعارف - القاهره پلام همدی
 له زانایان کار هم فرسوریه بکړه له رانه: فیما فی القروی (پورته الانکلی وه
 فین القیم له لکام المولود) دا وه القروی له (حجة الله البالغة)، وه مندی زانای
 تر پوڅی وایه که له پښی چاکوه ودر بوره که کړسورانه... والله اعلم.
 (۲۹۸) الخرجه احمد ۶/۳۹۰ والبيهقي (۱/السنن الكبرى) ۹/۲۰۴. وهو
 حديث حسن.

فەزلى سەردانى كردنى نە خوش

پېغمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمۇت: «إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَتَى فِي خِرَالَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجُوسَ. فَإِذَا جَلَسَ غُفِرَتْهُ الرَّحْمَةُ. فَإِنْ كَانَ غُدْرَةً مَتَى عَلَيْهِ سِتْرُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمَيَّ. وَإِنْ كَانَ فِئَاءً مَتَى عَلَيْهِ سِتْرُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ...» (۲۹۹)

واتە: ئەگەر پیاوۆك سەردانى برا مۇسلمانەكەى بکات و ئەخۇشىەكەى بىسەر بکاتەرە ئەرا بىئاو باخىكى مېوۋى بەمەشت دا دەروات ەتتا دالەنیشىن. وەکاتى دالەنیشت بەزمىي خۇايبى دای دەپۇشیت و دای دەگرتەرە. وەئەگەر بىمانى بىت ەتتا ەزار مەلایکەت بۇى دەپارتەرە ەتتا ئىۋارەى لى ئەبیتەرە. وەئەگەر ئىۋارە بىت ەتتا ەزار مەلایکەت بۇى دەپارتەرە ەتتا بىمانى لى ئەبیتەرە.

نزاو پارانەۋە بۇ نە خوش لە کاتى سەردانى کردنىدا

۱- پېغمبەرى خوا (ﷺ) ئەگەر بچوايە بۇ سەردانى نە خوشىك پىنى دەفەرمۇ: «لَا بَأْسَ ظَهَرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ...» (۳۰۰) واتە ھىچ ئىيە پاك ئەبیتەرە لە گوناھ بە رىستى خۇاى گەرە.

(۲۹۹) رواه الترمذي وابن ماجه وصححه وصححه ابن ماجه ۲۸۸/۱ وصححه

الترمذي ۲۸۶/۱ وصححه لهما أحمد شاكر.

(۳۰۰) البخاري مع الفتح ۱۱۸/۱۰.

۲- (میچ به ندمیه کی موسلمان نییه که سمر دانی نه مخل شیکه بکات که نه جهلی نه ماتین و حوت چار پلی) «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ» کیلا چاک نمیتسه. (۳۰۱)

واته: دلوا نمکم له خوی مزنی پرمردگاری مرضی مزنی که شیفات بدات.

۳ «اللَّهُمَّ اشْفِ غَدَاكَ يَنْكَأ لَكَ غَدَاً. أَوْ يَمْشِي لَكَ إِلَى خَنْزِقٍ» (۳۰۲)

واته: خوییه شیقای به ندمکمت بده تا دولمت بؤ بؤ بدات (بموی زقرمان ای بریدارو کورداو بخت). یان لمبر تو بیجیت به دوی جهنازمیه کداو شوینی بکوی.

۴ «بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ. وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ اللَّهُ يَشْفِيكَ. بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ» (۳۰۳)

واته: به ناوی خواوه نوعات بؤ نمکم له هموو شتی که نه زمیت نمدات و له خراپهی هموو نفسی که یان چاوی همسوود بهرک که حسودیت پن نجات خوا شیفات بدات، به ناوی خواوه نوعات بؤ نمکم.

(۳۰۱) لخرجه الترمذی و ابو داود و انظر صحيح الترمذی ۲/۲۱۰. و صحيح للجامع ۱۸۰/۵.

تنبیهی: بپاره نمیش به مرجیکه خوی گسره نام نوماپهی بی قبول بکات. (۳۰۲) صحيح سنن أبي داود (۶۰۰/۳). و بی روایه «لو نمشی لك لی صلا» رواه ابو داود (۲۱۰۷) و الحاکم ۲۴۱/۱. و قال: صحيح على شرط مسلم، و حسنه الألبانی فی صحيح للجامع برقم (۱۱۶). (۳۰۳) مسلم (۱۷۱۸/۴) عن أبي سعيد (ع).

۵- «اللَّهُمَّ رَبُّ النَّاسِ اِذْهَبِ الْبَاسَ وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا» (۲۰۱)

والله: خوابه پرموردگاری خملکی، لثم نازره لایرمو شیطای بده
خوت شیطا نهری نوردانی، هیچ شیطایک نییه جگه له شیطای
تو، شیطایک که هیچ نه خوشی بیک جن ناهیلن.

نزاو پارانه وهی نه و نه خوشدی

دهستی له ژبان شتوووه و بیزار بووه

۱- «اللَّهُمَّ اغْنِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَارْحَمْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى» (۲۰۲)

والله: خوابه لیم خوش بمر پرمحم پی بکمر بگهینه به
هاوپی بانی پله بمرز. (۲۰۲)

۲- له عاتیقهوه (پرمزای خوای ن بیزت) لرموویمتی: پیغمبر
(ﷺ) له کاتی سمرممرگی دا هردور دهستی دهخسته ناو تاوموو
نیمسیرین بمرهمو چاویدار دهیلمرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنْ لِلْمَوْتِ
لُنُكْرَاتٍ» (۲۰۳)

والله: هیچ پرمستراوئک نییه بمرهمق جگه له (الله) به راستی مردن
ژان و ناپهحتی خوئی همیه.

(۲۰۴) القهاری مع الفتح (۲۰۶/۱۰) و مسلم (۱۷۳۱/۴).

(۲۰۵) القهاری ۱۰/۷ و مسلم ۱۸۹۳/۴.

(۲۰۶) که بروتین له پیغمبرعلیه السلام و راستگزیان و شهمیدان و
پیارچاکان بهوانه سمرمتی (السلام: ۶۹). وه بهوانه (قصص الانبیاء) ی بهن
کله (۲۱۰).

(۲۰۷) القهاری مع الفتح ۱۴۴/۸ وه له لرموویمتی (النسوک) دا.

۳- « لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » (۳۰۸)

والله: هیچ پرستارونك نئیه بهمحق جگه لئالله و خوا گمورمه.
هیچ پرستارونك نئیه بهمحق جگه لئالله و تالله. هیچ
پرستارونك نئیه بهمحق جگه لئالله و تالله و بن هاویمشه. هیچ
پرستارونك نئیه بهمحق جگه لئالله و مولک و ستایش بۆللموه.
هیچ پرستارونك نئیه بهمحق جگه لئالله و گۆزبان و توانا نئیه
مگمور بهوموه.

نزاو پارانهوهی نه خوش بۆ خوی

(نمستت بخمره سمر لئو شویننهی نازاری میه له لعشت دلو
سئ جار بلی: « بسم الله » وه حصوت جار بلی: « أعوذ بالله وقدرته
من شر ما أجذ وأحاذر » (۳۰۹)

والله: پمنا لئگرم به خوای گمورمو قورموت و توانای له خراپهی
لئو نازارهی هستی پئ لئگرم و سلی ئی لئگموره.

---

(۳۰۸) ممرکسیه نامه کۆتا رۆلای بیژن لاشمی لئگرمی مؤرخ دایخوات / لئهرجه
القمذی و ابن ماجه و صفحه الابانی. وانظر صحيح الترمذی ۱۵۲/۲.
و صحيح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

(۳۰۹) مسلم ۱۷۲۸/۴.

چاره‌سەری برینداری و زام

(پێغه‌مبەری خوا ﷺ) ئەگەر مەزۆلێك ناساغ بووایە و نازاری
هەبووایە یان برینداری یان زامی پێوێه بووایە پەنجەیی شاولێ
دەکرد و دەپەلموو - وە سولفیان (کە پاروییەکە) پەنجەیی
شایەتەمانی دەدا لە زەوی - پاشان بەرزێ دەکرد و دەپەلموو:

«بِسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرَبْقَةٍ نَقْضًا يُشْفِي سَقْبُنَا بِأَذْنِ رَبِّنَا» (٣١٠)

واتە: بەناوی خوا، گۆل و خۆلی زەوی یەكەمان بەلێکی
هەندێكمانوێه دەپێتە شیلای بۆ نەخۆش و ناساغ‌كەمان بە نێزنی
پەرورەنگارمان.

(وێ مانای لەرموودەكە وادەكە یەنێ کە هەندێ لە لێکی خۆی
دەکرد بە پەنجەیی شایەتەمانیوێه، پاشان دەپێستە سەر گۆمەك
هەندێکی لێ مەلەمەگرت و دەپێتە بەشوقنی برینداری یەكە. یان
ناساغی یەكەدا و شەم و وێه و نۆزیەیی لەم حالەتی پێداهێنانەدا
دەپەلموو.) (٣١١)

(٣١٠) البخاری مع الفتح ٢٠٦/١٠. و مسلم ١٧٢٤/٤. برقم (٢١٩٤)

(٣١١) انظر: شرح القنوي على صحيح مسلم ١٨٤/١٤. وفتح الباري ٢٠٨/١٠

وێه پێوانە پێوانەئەرمەییکی مەزۆلی ئەم لەرموودەییە لە (زاد المَعَاد) ١٨٦/٤ ١٨٧

چاره سه ری پیوه دراوی مارو دوو پیشک (اللسعة واللدغة)

- ۱- سورمتی ﴿ الفالحة ﴾ بخوونی لکهل کۆکردنموی تپی
دعت و تف کرمنه سمر شوینی پیوه دراوی بیکه. (۳۱۲)
- ۲- به ناوو خوئی شوینی پیوه دراوی بیکه مسیح بکه لکهل
خویندنی سورمتی ﴿ لیل یا أبها الکافرون ﴾ و ﴿ الفلق ﴾ و
﴿ التاس ﴾ (۳۱۳)

چاره سه ری (تا)

- قال(ﷺ): « الحمى من فيح جهنم فأبردوها بالماء » (۳۱۴)
- ولله: (۵) له هالارو له پریشکی نۆزه خمویه لکمر تووشتان
هات به ئار ساردی بکهنمه.

(۳۱۲) قبخاری مع الفلاح ۲۰۸/۱۰.

(۳۱۳) الطبرانی في المعجم الصغير ۸۳۰/۲ ، وانهر مجمع الزوائد ۱۱۱/۵ وضمن
اسلام.

۳۱۱- قبخاری مع الفلاح ۱۷۶/۱۰ ومسلم ۱۷۳۳/۸.

ته لقین دادانی که سینک که له سه ره مهرگ دا بیت

« مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ » (۳۱۵)

واته: مهر که سینک کوئا روتی له دوتیاد (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیت محبت بهمشتره.

نه گهر تووشی موسیبه تیک بوو (که سینکی مرد)

خوای گهره ده لهر مونت ﴿... وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِلَىٰ إِلَهِهِ رَاجِعُونَ * أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحَّةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ *﴾ (مبقره: ۱۰۰-۱۰۷)

واته: ... وه مرته بده به نارامگران نه وانهی کاتی تووشی موسیبه تیک ده بن ده لئین ئیمه مولکی خواین و مهر بوای نه ده ده گهر فیننهره، نه وانه ستایش و سنا و رحمت و نه مینیان بو همیه له سزا له لایمن خوای پهرو مرد گاریانه وه و نه وانهش به راستی هیدایهت لروائین. (۳۱۶)

(۳۱۵) ابودود ۱۹۰/۲ وانظر مصحح الجامع ۴۲۲/۵. وفي رواية: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ مِنْ الْعِلْمِ...» رَوَاهُ ابودود (۲۱۱۶) والمصاحم ۳۵۱/۱، وَحَشَّوْهُ الْاَلْبَانِي فِي ابْوَاء الْغُلِيلِ بِرَوَاهِ (۱۸۷). رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِلَفْظِهِ: «لَقَدْ أُنْزِلَ نَوَاحِيْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» مُسْلِمٌ ۳۱۹/۶ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَفِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ. وَابْنُ حِبَانَ (۷۱۹) مَوْلَاهُ بِلَفْظِهِ: «لَقَدْ أُنْزِلَ نَوَاحِيْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَمَّا مَنَ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ يَوْمَ مِثْرَةَ» وَإِنْ أَصَابَتْ قَبْلَ ذَلِكَ مَا أَصَابَهُ» انظر احكام الجفان: ۱۰. واته: تملقني مهر کهسانه تان بکمن که لهره مهر گران به وتی لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تا بیلین چونکه مهر که سینک کوئا ووشه لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بیت محبت بهمشتره مهر روتنه بی نه گهرچی پتیشلهره تووشی نهو بهن که تووشی نه بن له سزا.

(۳۱۶) تفسير القرآن العظيم ۱/ ۱۸۴.

۱- « (إِنَّا لَهُ وَإِلَيْهِ رَاجِعُونَ) اللَّهُمَّ اجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا » (۲۱۷)

ولته: نيمه مولی خواين و بؤ لای لمر لمگم پينمه. خوايه پاداشتم بدميتمه لمر موسيبيتمه مداو کسيگي باشترم بؤ بخرموه جينگي.

۲- يان يلى: « اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ. وَأَعْفِنِي مِنْهُ عُقْبَةُ خَسَّةٍ » (۲۱۸)
ولته: خوايه له من و له لمر يش (مردومک) خوش بيمو کسيگي چاکم بؤ بخرموه شوئي.

له کاتي داخستني چاوي مردويهك دا

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقُلَانٍ (تاومکي دملني) وَاذْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمُهْدِيْنَ. وَأَخْلَفْهُ فِي عُقْبِهِ فِي الْغَابِرِينَ. وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ » (۲۱۹)

واته: خوليه له قلانمکس خوش بيمو پلهي بمرزیکرموه له تاو پينموي کړواندلو له پاش لمر کسيگي دلسموز جي بهيله بؤ کس وکاري و بيکمره جي نشيني. وه له نيمو لمر يش خوش بيه لهي پمر مردگاري جيهانيان و کورمکي بؤ کړوان بکو بؤي پوشتن و نوردار بکه.

(۲۱۷) هيچ موسلمانک نويه که موسيبيگي تاوي خوش بيم و وه لمره خوي گمره لمراني پزگرموه بلن (شا ل ..... (لمرمومک...) ديلا خوي گمره کسيگي چاکتي له پاش لمر بؤ دملاته شوئي / مسلم ۶۳۲/۲
(۲۱۸) مسلم ۲۲۲/۲
(۲۱۹) مسلم ۶۳۱/۲

ناوات نه خواستنی مردن

(همچ کسینک له ښوۀ ناواتی مردن نه خوښی) به هڅی
 نارحمته پیکوه که تووشی هاتوه). ^(۲۲۰) ښکمر هر محبوبو بیلی
 یا بلی: «اللهم احیی ما کانت الحیاة خیراً لی. وتوفی إذا کانت
 الوفاة خیراً لی». ^(۲۲۱)

واټه: خولپه بهرنی هټا ښر کاتهی ژبان چاکه بڼم و بمیرنه
 ښکمر مردن خیری تیدا بوو بڼم.

نویژي مردوو

نویژي مردو لمرزی کیلایمیه (واته ښکمر چمند کسینک
 ښنجامی بدن لمرس موسلمانان لاندچن و به نه کړدن هه موو
 موسلمانان ښر ناوچمیه گونا هبار دین) وه ښم نویزه کوپنوش و
 چه مینوهی تیدا ښیمیه. پاسټرون شینوهی چوار
 تمکیر (الله اکبر)، وه پینچ تمکیر ټا نل تمکیر کړدن هاتوه.

^(۲۲۰) بروست لویه موسلمان ناواتی مردن بخوښی. لمرسوهی چاکرین کس
 ښرکسینه که تمکلی دین پیت وکړه لری چاکي نلر پیت. وه ټا گونا ښم
 بکالو مو پشیمان بیټه لوی. هه مو ښا لمرس سغلیو نارحمته مردن و
 ژبانی لار کړ. به ښم ښکمر موسلمان له دین و ښمانی ترسی هه مو کښانی پښ
 بکات لمکلی نقدیوښی فیلکس ټا ښوړپدا، ښر ښو کاته بروسته ناواتی مردن
 بخوښت ټا ژبانی کښانی پښ پیت به ښم ښی سهامت پیت.
^(۲۲۱) الهیاری ۱۰۸۰/۷/۱۰ ومسلم (۲۶۸۰).

وه لهصل ومهايه تمنها له تمكيري يهكمي نوڤڤ دابهستندا
 دهست بهرز بگرفتوره.

پوو به (قېيله) لهومستيت و مردورهكه لهبرهم خۇيدا دالهنو
 لهكر مردورهكه پياو پوو له لاي ساري يهوهو لهكر ناهرت پوو
 له لاي ناومراستيدا لهومستينو لهكيري دابهستن لهكاو دهست
 بهرز لهكاتورهو پاشان دهست لهكرنو سورملي ﴿الفابحة﴾
 سورمليكي تر لهخوننيت بهين دوعاي دهست پيكرودن
 (الإطجاح)، وه تمكيري دووم لهكات و صفوات دهكات
 لهسر پيغه مبسر ﴿﴾ (٢٢٢).

وه له لوي تمكيري سني يم و چوارم و... هتد لهپارفتوره يو
 مردورهكه بهي پارلنهورى كه لهستا پنى لهگمين. وه به لهنگي
 نزم لهم نوڤڤه لهكرت لهكر لهيام پوو، مهكر لهبر لهكرلني
 خلكهكه لهنگ بهرز بكاتورهو سغويش دهكاتوره هر به لهنگي
 نزم به جورنك لهمنها لوي خوي بيبيستن و به يهك سغويش
 لهتولنيت سغوبداتوره (واته به يهك لادا)، به لام له سن كاتدا لهم
 نوڤڤه لروست نويه مهكر لهبر ناچاري: (كاتن خور هلدئ) تا
 بهرز لهبيتوره به لهلوي) وه (كاتنك خور لهچيته ناومراستى

---

(٢٢٢) پخوانه لاهيره (٨٦-٨٧) لهم نامليكهيدا. وه نذر جوري صفوات مهير
 بهمهركاميان بيت سوسه.

تاسمان □ لاندات) وه (کاتیک خور سر نبات بۇ تارا بوون □ تارا
 بصیئت). (۳۳) وه هتا نوژنگران لیسری نلرین چاکتره، لیس
 لیسروردانی که باسی همه نباتات:

پیغمبر (ﷺ) بطریق: ((هر مردی که گریه که له موسلمانان
 لیسری نوژنگران و زارمیان بگانه ساد کس و تگای بۇ بکن له
 خوا، خوی گموره پارانمو تگایان و مردگریت)) (۳۴)

وه بطریق: ((هر پیادگی موسلمان بمریت و لیسر
 چمنز مکی چل پیادی یکتا پرست بوستن که هاو ملیان هیچ بۇ
 خوا دانماتین، نیلا خوی گموره تگایان و مردگریت)) (۳۵)
 وه بطریق: ((هر کسی که سن پیز له خملکی لیسری
 نوژنگرات، بهمشتی بۇ واجب بصیئت)) (۳۶)

---

(۳۳) بولان نرینهی که بهیلهکاتریدیه له (الحکام الجنان فی الایمان)
 (بصیئت خوی بیئت).

(۳۴) صحیح مسلم بشرح النووي - کتاب الجنان - ۲۱/۷ رقم (۹۱۷) و جامع
 الصلوة للقرطبی ۲/۲۶۸ رقم (۱۰۳۹) وه له لیسروردانی تارا بطریق...
 لیسر خوی گموره لری خور دین.

(۳۵) شرح صحیح مسلم ۲۱/۷-۲۲ رقم (۹۵۸) و صحیح ابن ماجه (۹۵۹).
 (۳۶) رواه ابوداود (۳۱۶۶) و الترمذی (۱۰۲۸) و لال: حدیث حسن. وخرجه ابن
 ماجه (۱۶۹۰) و مسلم احمد ۷۹/۱ و صححه الحاکم فی المستدرک ۳۶۲/۱ و الترمذی.
 الترمذی.

يارانه وه بۆ مردوو له نوێژی مردوودا

١- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي. وَارْحَمْنِي. وَعَافِهِ. وَاعْفُ عَنْهُ. وَآكِرِمْ لِرُؤْسِهِ. وَرَسْعَ مُدْخَلِهِ. وَاعْلُهُ بِالماءِ وَالتَّلحِجِ وَالْبِرْدِ. وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ. وَأَهْدِلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ. وَأَهْلَأْ خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ. وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ. وَادْخُلْهُ الْجَنَّةَ. وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]» (٢٧٧)

ۋاھ: خۋايە لىنى خۇش بىيە ۋە ھىمى پىن بىكىۋى پارىزمو لىنى
 بىيۈرۈمە لىشۋىنگىمىكى خۇش ۋە بىر ئىزدا داپلىنى ۋە شۋىنگىمىكى بۇ
 فرولون بىكىۋى بىلماۋى باران ۋە بىغۇرۇ تىرەزە بىيىشۇرۇمە لە گوناھ پاكى
 بىكىرۈمە ھىرۈك چۇن پۇشاكى سىپى پاك نىمىيىتىرە لە چىلە. ۋە
 مالىكى بۇ بىگۇرە بەخانىمىكى خۇش تىرۈ كەس ۋە كارىكى بىدىرى
 لە كەس ۋە كارىمىكى چاكتىرۈ خىزانىكى بىدىرى لەخىزانىمىكى
 باشتىرۈ بىيىشۈرە بىيىشۈرۈمە پىمىنى بىدە لە سزى گۇرۇ سزى
 تىلگىرى ئۆزەخ.

٢- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَاتِنَا وَمَيَاتِنَا وَشَاهِدِنَا وَعِلَّانِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا. وَذَكِّرْنَا وَأَنْتَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مَتَا فَاحِجِدْ عَلَى الْإِسْلَامِ. وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مَتَا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ. اللَّهُمَّ لَا تُخْزِنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ» (٣٣٨)

(۳۲۲) لعمریٰ کہی مالکی لشجعی بیضا (ع) لعمریٰ: ... تاوانم لعمریٰ کہ
 تو مرده من ہم لعمریٰ پانیانو مہی کہ پین لعمریٰ (ع) لعمریٰ پانیانو /
 مسلم ۶۶۲/۲.

(٢٢٨) ابن ماجه ١٨٠/١ واحمد ٣٦٨/٢ والقرطبي ٢٥١/١.

واته: خوايه خوُش ببه له زیندوو مروودمان و له قامانو
 تاقامانمان و بچووک و گسردمان و نیرو منمان. خوايه
 هرکسیگمانت ژياند لیسر لیسلام بیژننه هرکسیگمانت
 مراند لیسر لیسلام بیمرژنه. خوايه له پاداشتی ئهم موسیبهته
 بن به شمان مکیو لیدوای ئهم کسه سراسی شیوارو
 گومرمان مکه.

۳- «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانًا فِي ذِمَّتِكَ. وَحَلَّ جِوَارِكَ. لَقِيَ مِنْ لِقَةِ
 الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ. وَأَلَتْ أَهْلَ الرَّقَاءِ وَالْحَقُّ. لَا غَيْرَ لَهُ وَارْحَمَهُ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» (۳۲۹)

واته: خوايه فلانی کوی فلان له ژیر پارێزگاری تۆدایه له ژیر
 چاودێریو نهسته لاتی تۆدایه. له ئاشوبه ی گۆڕ سزای ناگر
 بپارێزه. وه تۆ خامنی وهماو رهواییت. ساخوايه لێی خوُش
 ببهو بهزیمیت پێیدا بیتمه بهرستی تۆ لێ بووردهو بهبزمییو
 میهرمانیت.

۴- «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ امْتِكَ اِحْتَاَجُ اِلَى رَحْمَتِكَ. وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ
 عَذَابِهِ. إِنْ كَانَ غَنِيًّا فَرِّدْ فِي حَسَنَاتِهِ. وَإِنْ كَانَ مُبْنًى
 فَتَجَاوَزْ عَنْهُ» (۳۳۰)

(۳۲۹) لهرجه ابن ماجه. انظر صحيح ابن ماجه ۲۵۹/۱ ورواه ابوداود ۲۱۱/۲.

(۳۳۰) لهرجه الحاكم وصححه ووافقه الذهبي ۳۵۹/۱ وانظر احكام الجنائز

للإمامي من ۱۲۵.

واته: خوا خاومنی لئو شتمیه که نهیباتومو خاومنی لئو شتم
که نهیبه خشم، وه هومو شتمیه له لای لئو بهکات و به
نهیبه لئو دیاری گرو، سا نارام بگرو پازی به بهم
تاقی بگرو موسیبه به نیازی پاداشت له خوی گرو.

خواردن ناردن به دیاری بۆ کهس و کاری مردوو که

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «إِصْنَعُوا لِآلِ جَعْفَرٍ
طَعَامًا، فَإِنَّهُ قَدْ آتَاهُمْ أَمْرٌ شَقَلَهُمْ» (۳۳۱)

عبدالله ی کوپی جعفر لئو مو: پیغه مبری خوا (ﷺ)
لئو مو: خوارنیه دروست بکن بۆ کهس و کرای جعفر
چونکه شتیکیان بهس هاتوو که به راستی سرقالی کردون.
همیش له کاتیکدا لئو مو که جعفری کوپی لئو
طالب (خوی لئو پازی بێت) له جهنگی (مژ) دا شهید بو.

نه گهر مردوو خسته گۆره که ی

بَلَى: «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ» (۳۳۲)

واته: به ناوی خوی گرو. وه لئو پێموو سوننهتی
پیغه مبری خوا (ﷺ).

(۳۳۱) أخرجه أبو داود ۴۹۷/۳ وابن ماجه ۵۱۴/۱ وللمذبي ۲۲۳/۲ وقال: حديث حسن صحيح. وهو كما قال.

(۳۳۲) أبو داود ۳۱۴/۲ بنحو صحيح. وأحمد بإسناد: «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ» ومسنده صحيح. واته: بمناوی خواو لئو سیر میلهتی پیغه مبری خوا (ﷺ). والله (صحيح الترمذي) ۳۰۶/۱.

پارانه‌وه دواى ناشتنى مردوو

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ» (۲۳۶)

واته: خوايه لى خۆش به، خوايه چسپارو دامه‌زوى بگه.

له‌کاتى سه‌ردانى گورستان دا

«السلام عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ. وَإِنِ شَاءَ اللَّهُ بَكُمْ لَاجِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُعْظِمِينَ مِنْهَا وَالْمُسْتَخْرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَكُمْ الْعَالِيَةَ» (۲۳۷)

واته: سلووتان ئى بىت خاومنى خانمکان له ئیمانداران و موسلمانان نيمش به ويستى خوى گه‌ره ده‌گین پیتان. خوا به‌زمى به پيشکسوتوه‌کانمان و دواکه‌وله‌کانماندا بێتوه. له خوى گه‌ره ده‌پارنيموه نيمو نيمش به‌پارنيم.

تېپىنى: دواى ئى خۆشبوون کردن بۆ کسىكه لىسر بى باومرئى مرئيت دروست نيه، ومپنله‌مبى خوا (ﷺ) لىرمانى کراره که هر کاتى به لای گه‌رى بى به‌ولمکدا پەت بوين مرئى دۆزمخى بى به‌مين (بى مرجهى دلنیاين له‌وى به بى به‌وايى مرئوه)

(۲۳۶) پينله‌مبى (ﷺ) که له‌وى به‌وى له ناستنى مرئو لىسرى پامه‌زى ده‌کاتى ده‌مبى مرئو: «دواى لى خۆشبوون و دامه‌زوى بگه‌ن بۆ پراکمان. چواکه به‌رستى ئېستا پرمه‌رى لى ده‌گرفت» - به‌داود ۲/۲۱۵ و قاماکم و صفحه و والله اعلم ۲۷۰/۱.

(۲۳۷) مسلم ۲/۶۷۱. و لىن ماچه و الله له ۱/۱۹۱ من پره‌ت (ﷺ) وه لىزان درو که‌رمانکه لى لىرمرئوه‌ميه که عاقله (دواى خوى ئى بى) ده‌گه‌ن پره‌ت.

هه ندی کاتی تری جیاواز

له کاتی هه لکردنی (بسا) دا

۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا» (۲۳۸)

واته: خوايه داوای چاکو و خیرمه کیت لښمکم و پښتات
پښمکم له خراپه کي.

۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا. وَخَيْرَ مَا فِيهَا. وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا. وَشَرِّ مَا فِيهَا. وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ» (۲۳۹)

واته: خوايه من داوای خیرو چاکه کیت لښمکم و
لهو چاکه کي که تیايتی و لهو چاکه کي بقی نیردراوه. وه پښتات
پښمکم له خراپه کي و لهو خراپه کي که تیايتی و لهو
خراپه کي بقی نیردراوه.

۳- جوړن به - با - معدن. نمکمر قایمی کردو خراپه کتان
لښ چاوهروان نمکمر بلین: «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ
وَخَيْرِ مَا فِيهَا. وَخَيْرَ مَا أُمِرَتْ بِهِ. وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ وَشَرِّ
مَا فِيهَا. وَشَرِّ مَا أُمِرَتْ بِهِ» (۲۴۰)

---

(۲۳۸) شرحه لېونلوه ۲۳۶/۴ ولېن ماچه ۱۷۲۸/۲ وانلر صمېح لېن ماچه ۲۹۵/۲.

(۲۳۹) مسلم ۶۱۶/۲ والبطاري ۷۶/۴.

(۲۴۰) مواء الکرمذي (۷۲۵۲) قال: حديث حسن صحيح ورجاله ثقات من أبي بن

كعب (هـ)

واله: خواجه فیضه دلاوی چاکھی لهم بایعت لئیمکین و دلاوی
 لهم چاکمیت لئیمکین که تیایمقی و فرمائی پئیکراوه.
 وه پمناات پئیمکین له خراپه ی لهم بایم لهم خراپه ی که
 تیایمقی و خراپه ی لهمی فرمائی پئیکراو که بیکات.

پارانه وهی کاتی هه وره گر مه (الرعد)

عبدالله ی کوپی الزهر (رهزای خولیان لئیمیت) لهمگر گوئی له
 هه وره گر مه بویه وازی له لاسکردن دهمینا و له لاسمرو:
 «مُحَمَّدٌ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ» (۲۱۱)
 واله: پاکی و بین کردی بۆهم خولیه ی هه وره گر مه ته سیبجات و
 ستایشی همکات. وه فریشتهمکانیش له ترسی لهم ته سیبجاتی
 همکات.

له پارانه وه کانی داوا ی باران بارین کردن

(الاستسقاء)

۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُبِينًا مَرِيئًا مَرِيئًا نَالِجًا غَوَّ ضَارٌّ عَاجِلًا
 غَيْرَ آجِلٍ» (۲۱۲)

واله: خواجه بارانمان بۆ بیارینه بارانیکی به لئیمه ی فاسانی
 سمونکری گژوکیاو به سوودی بئ زیان. بسم زووانو دوا ی
 مهخه بۆمان.

(۲۱۱) له موطن ۹۹۲/۲ وقال الألبانی: صحيح الإسناد موافقاً.
 (۲۱۲) له مولود ۲۰۳/۱ وصححه الألبانی في صحيح له مولود ۲۱۶/۱.

۲- .. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا .. (۲۱۳)

واته: خواجه بارانمان بُو ببارینه و فریامان بکرمه.....

۳- .. اللَّهُمَّ اسْقِ عَادَكَ وَنِيَّانَكَ وَاسْقِرْ رَحْمَكَ وَأَحْيِ
بِلْدَكَ الْيَتِ .. (۲۱۴)

واته: خواجه بهندمکانت تیر ناوبکه. مهروما گیانله بارانیس.
وه بهزمیی خوت بلو بکرمومو شاره مرهومو مکت زیندوو
بکرموه.

له کاتی باران باریندا

.. اللَّهُمَّ صَيِّدًا نَافِعًا .. (۲۱۵)

واته: خواجه بارانیکی به لیزمهی به سوود بیت.

ذیکری دواى بارینی باران

.. مُطَرِّنا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ .. (۲۱۶)

واته: بارانمان بُو بارى به فضل و سوؤو په حمهتی خواى
کرموه.

---

(۲۱۳) هېڅاري ۲۲۴/۱ ومسلم ۶۱۲/۲.

(۲۱۴) ابولود ۳۰۵/۱ وَحَسَنَةُ الْاَلْبَانِي فِي صَحِيح أَبِي دَاوُدَ ۲۱۸/۱.

(۲۱۵) هېڅاري مع الفتح ۵۱۸/۲. وه به (اللهم صييدا نافعيا) هاتووه. لخرجه ابو داود

(۵۰۹۹) وصححه الالباني في صحيح سنن أبي داود

(۲۱۶) هېڅاري ۲۰۵/۱ ومسلم ۸۲/۱.

لهو پارانه وانهی که بو خوش کردنه و می

باران دهوتری (الاستصحاء)

«اللَّهُمَّ خَوَالِنَا وَلَا غَلْبَا. اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالْطَّرَابِ. وَتَطَوَّنِ الْأُودِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ» (۳۱۷)

واته: خواجه له چوار دهرمان بیبارینه له سهرمان مهیارینه،
خواجه بیبه بو سهرگرده کورته شاخ و ناو شیوو دولهکان و
شوفنی پووانی دله درمختهکان.

له کاتی ته ماشاگردنی مانگ (القمر) دا

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الْفَاسِقِ إِذَا وَقَبَ» (۳۱۸)

واته: پمنا دگره به خوی گموره له خراپی نهم تاریکی بهی
شمو که دادیت.

له کاتی بینینی هه یق (مانگی یهك شهوه) (الهلال) دا

«اللَّهُ أَكْرَمُ. اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلِيًّا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ. وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ.
وَالْتَوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى رَبَّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ» (۳۱۹)

(۳۱۷) البهاری ۱/ ۲۷۱ و مسلم ۲/ ۶۹۱.

(۳۱۸) أخرجه الترمذي (۲۰۲/۹) نسخة والحاكم في المستدرک من حديث عائشة. قال
الترمذي: حديث حسن صحيح، انظر مختصر المصدر ابن كثير ۲/ ۶۹۵ وقال
الحاكم: صحيح الإسناد وأخرجه من حديثه أيضا الذهبي انظر (نسخة
الذکرین) ص ۱۷۷ وهو حديث حسن. وصحفة الألباني. انظر السلسلة
الأحاديث الصحيحة (۱/ ۶۱۷).

(۳۱۹) الترمذي ۵-۴/ ۵۰۰ والدارمي بلفظه ۱/ ۲۳۶ انظر صحيح الترمذي ۲/ ۱۵۷.

واته: خوا گهرمیه. خواجه نهم مانگه بییهنتهرمه به سرماندا به
داشتی و ناسایش و نیمان و به کامران و نیسلامه تییهو به
تفریق و یارمستی دانت بۆ نهم شته ی پهروردگار تو پنت
خوشتر پنی پازیت. (نهی مانگ) پهروردگاری نهمو
توش (اشیه).

به پۆروو بوون

- ۱- «پارشینوبکن چونکه له پارشینودا بهرکەت هیه» (۲۰۰)
- ۲- نهمر به پۆروو بوویت و جونیان پنی دایت (یان شهریان
پنی فرۆشتی) بلن: «انی حاتم انی حاتم» (۲۰۱)
- واته: من به پۆرووم. من به پۆرووم.
- ۳- «پنیغه مبهی (کۆ) نهمر چهند نهمکه خورمایمکی نهم و
پینگیشتوو (رطب) بهربانگ نهمر نهمه پینش نهمه ی نوێز بکات.
نهمر نهموایه به خورمای روشک (نمرات) نهمر نهموایه به چهند
مشتیک له ناور» (۲۰۲)

له کاتی بهربانگ کردنه ودا

«ذهب الظنما وابطلت العروق. وتبت الاجر ان شاء الله» (۲۰۳)

(۲۰۰) البخاری ۱۲۰/۴ و مسلم (۱۰۹۵) من لیس (۵۰).

(۲۰۱) البخاری مع الفتح ۱۰۳/۴ و مسلم ۸۰۶/۲.

(۲۰۲) حسن صحیح (صحیح سنن لیبی دلود ۱۴۸/۲).

(۲۰۳) لخرجه لیبودلود ۲۰۶/۲ و لخرجه. وانظر صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

واته: تینوویتهی پژیشت ودهمارکان پمونیسهو
یاداشتهکه شمان چه سپاوهو مسزگهره به ویستی خوای گهره.

نزاو پاپانه وه نه گهر له لای نه هل و خیزانی
مالنك به ریانگت كرده وه

«الظفر عندكم الصائمون. وأكل طعامكم الأبرار. وصلّت عليكم
اللائكة» (Tol)

ۋاھ: ياخۇا پۇڭئوھوانان لە لاتان بېرىۋانگ بىكەنومو خۇلتاس و
بېنگوناھان لە خۇلدىنتان بخۇن و مەلالىكەت پۇتان بىارىنئوھ.

نزاو پارانه‌وی پۆژووموان نه‌گهر
خواردنسان هه‌ناو نه‌يشکاند

« إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فليُجِبْ. فَإِنْ كَادَ صَانِعاً فَلْيُصَلِّ. وَإِنْ كَانَ مُعْطِراً فَلْيُطْعِمِ. » (٢٥٥)

(۲۵۶) سخن لہی داود ۳۶۷/۲. وابن ماجہ ۵۵۶/۱. والنسائی فی عمل اليوم واللیلة
برقم (۲۹۶-۲۹۸) وہ دہلوی کا والد کہ پینلنبر (ک) نامی لہوی لہی کا والد
ہو گیا لہی لہی خیزانی مالیکہ کردہ/ وصحت الکتابی فی صحیح لہی داود
۷۳۰/۲.

٧٠٥١/٧ مسلم (٢٥٥)

تېمىسى: دروسلە ئىچىدە پەقۇدۇي سۈننىتى گەرتىپتۇر ۋە دەھشەت كراپۇ خۇلۇقىنىڭ گە
پەقۇدۇمىگە بىلگىنىلىت ۋە خۇنى لىمىدا سىرىشكە /مىسىم ۱۹۵۰-۱۹۵۱
ۋالتمىزى ۋە ۋە ۋانظىر اپۇۋە الفلىل(۹۶۵).

واته: نهگەر یه کینک له ئیوه بانگ کرا بۆ دعووتیک با بچیت.
 نهگەر به پۆڤو بوو ئهوا با بپارێتموه بۆیان به بهرمکەت و نهگەر
 به پۆڤو نهبوو بابخوات.

نزاو پارانهوهی شهوی قهدر (لیلة القدر)

«اللَّيْلَةُ الْاِثْنُ عَشْرُ [كَرِيم] نَحْنُ الْعَرَفُ فَاغْنِ عَلَيَّ» (٣٥٦)

واته: خوايه تو ئی-بووردمو به خهشندهیت و ئی-بووردنت
 پێ-خۆشه. ساخوایه ئیم خۆش بهر ئیم بهوره.

نهگەر نیازی قوربانی کردنت هه‌بوو

«اِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ فَاِذَا اِحْدَکُمْ اَنْ يَّصْحَى وَلَا يَسْلُ مِنْ شَعْرَةٍ
 وَلَا مِنْ بَشْرَةٍ شَيْئًا» (٣٥٧)

واته: نهگەر (ده) پۆڤی یه کهمی مانگی (ذی الحجة) هات و
 دهستی پێ-کریو یه کینک له ئیوه وستی و ابوو که قوربانی بکات
 با هیچ دهست نه‌دات له موو نیفۆکی و ئنی نهکاتمهوه.

---

(٣٥٦) صحیح (صحیح ابن ماجه ٢/٢٢٨) بیون لفظ (کریم) و القرمذی
 (صحیح القرمذی) (٢٧٨٩) بهذا اللفظ و صفحه الانبانی.
 (٣٥٧) مسلم (١٩٧٧) و ابوداود (٢٧٩١) و النسائی (٢١١/٧ و ٢١٢) و الترمذی
 من ام سلمة (رضی الله عنها).

له کاتی سه ربړین و قوربانیډا

« بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي » (۳۵۸)
 ولته: به ناوی خواړ خوا گسړمیه. خوایه له قورمیسو بو تزیه.
 خوایه لیم و مرگرمو لیم قبول بکه.

ته کبیر کردن بو جه ژنه گان

کاتی تمکبیر کردن له جه ژنی پرممزالدا له کاتی نمرچوونومیه
 بو نوږت تا نوږت تمواو دحین و له جه ژنی قوربانیښدا له بمرمبیانی
 پښی عمره مومیه تا کو تایی پښی (آهَامُ التَّشْرِیْل) (۳۵۹)
بسم شیواترانه:

- ۱- « اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ.
 وَاللَّهُ الْحَمْدُ » (۳۶۰)
- ۲- « اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ. وَاللَّهُ الْحَمْدُ. اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَجَلُ.
 اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَذَا نَا » (۳۶۱)

---

(۳۵۸) مسلم ۱۰۵۷/۲ والبیهقی ۲۸۷/۹ وماين للمعقولين للبيهقي ۲۸۷/۹ ورواه
 والجملة الأخيرة سألها بالمعنى من رواية مسلم.
 (۳۵۹) انظر سلسلة الأحاديث الصحيحة (۱۷۰) ومجموع الفتاوى ۲۲۰/۲۱ والظاهر
 سئل السلام ۷۲-۷۱/۲.
 (۳۶۰) رواه ابن أبي شيبة ۱۶۸/۲ بإسناد صحيح موقوفاً على ابن مسعود (رضه).
 وصحفة لآلبياني في الإرواء ۱۲۵/۳.
 (۳۶۱) رواه البيهقي ۳۱۵/۳ ومسنده صحيح موقوفاً على ابن عباس
 (رضي الله عنهما).

واته: خوا گهرمیه، خوا گهرمیه، خوا گهرمیه ستایش بو
 خواجه. خوا گهرمیهو خامنی شکو پژه. خوا گهرمیه لهسه
 نهوی پینمایس کردین.
 ۳- «الله أكبر. الله أكبر. الله أكبر کبراً» (۳۶۲)

تنبیهی: تکبیر کردن له جهنن دا له هموو کاتهکانیدا
 (که دیاری گراوه) سوخته‌تو تایبعت نییه به دوی نوزده
 نه‌زده‌کانه‌مو بهس. وه دروسته که دنگی هله‌پئی.

جهننه پیروزه کردن

«تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكَ» (۳۶۳)

واته: خوا له خیمه له توشی قبول بکات.

پژوهه سوخته‌ته‌کان

۱- شمش پژ له مانگی شموال (شمشه‌لان): پیغمبری خوا (ﷺ)
 محطرمونت: ((هر که سینه مانگی په‌مزان بگرفت و به دوی‌دا شمش
 پژ له مانگی شموال بگرفت وکو پژووی سالکه وایه)) (۳۶۴)

(۳۶۲) لخرجه عبدالرزاق ومن طريقه البيهقي (المسنن الكبرى) ۲/۲۱۶ پسندمصح
 (۳۶۲) قال احمد: اسناد حديث أبي امامة جيد. وانظر (المعجم الضعيف) ۲/۲۲۰ وقال
 السيوطي في (الهاوي) ۱/۸۱: اسناد حسن. وقال ابن حجر: ورواه في
 (المعالمات) بإسناد حسن عن جابر بن زهير عن ابي عبد الله (عليه السلام) / (فتح
 الباري) ۲/۴۴۶.

(۲۶۴) مسلم ۸۲۲/۲ وغيره.

۸- پښتووی عمرقه: « پښتووی پښی عمرقه خوی گموره
 دهیکاته مایهی سپړنمورهی گوناھی سالیکی پښتووی وه
 سالیکی درایی: » (۲۷۱)

۹- پښتووی عاشورا اته (۱۰) ی مانگی مه حرم: «... وه
 پښتووی پښی عاشورا خوی گموره گوناھی سالیکی پښتووی
 پښ نه سپړنموره » (۲۷۲)

له کاتی تووره بووندا

پلن: « أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ » (۲۷۳)

واته: پمانا دمگرم به خوی گموره له شهبطانی نه فرات ای کراوه
 سوږخراوه له پرمخته تی خوا.

نه گهر که سیکي تووش بوو به به لایه کت بینی

پلن: « الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ
 مِّمَّنْ خُلِقَ تَفْضِيلاً » (۲۷۴)

واته: ستایش یو ئه خویایهی منی پاراست له وهی تووشی توی
 کردوهو قمرلی منی داوه به سمر زوریک له دروست کراوه کانی دا.

(۲۷۱) مسلم ۸۱۸/۲.

(۲۷۲) مسلم ۸۱۸/۲. پیغمبر (ﷺ) نمیم پښی گرت و لرمووی له گمر سالیکی تر
 پمښم نومهشپش دمگرم، به لوم لرمووی له سالی داهاتوودا وه لاتی کرد وه
 نمیم لرمووی (پښی عاشورا به پښتووی و موخالهه ی جولمکه بگن به وهی
 له گموره راوړله له پښی پموره پان له لرمووه به پښتووی بن. رواه مسلم (۱۱۳۳).

(۲۷۳) البخاری ۹۹/۷ و مسلم ۲۰۱۵/۴.

(۲۷۴) هرکس له به پلن لرو به لایه تووش نابین/ القرطبي ۱۹۸/۵ و ۱۹۳/۵ وانظر
 صحيح القرطبي ۱۵۳/۲.

ووتارى پيويستى (خطبة الحاجة)

«إِن اٰمَدَ اللّٰهُ لِحُدُوْدِهِ وَنَسْتَعِيْذُ نَسْتَغْفِرُكَ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ
اَنْفُسًا وَرَبِيَّاتٍ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ، وَاشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَاشْهَدُ اَنْ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُوا
إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ (آل عمران: ١٠٢)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ
وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ (النساء: ١)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾.
(الأحزاب: ٧٠-٧١)

أما بعدُ فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ

مُحَمَّدٍ (ﷺ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ» (٣٧٥)

(لهی خه لکینه ته قوای پهروردگار تان بکهن و پهرستشی بؤ
 نه منجام بدهن، لهو خواجهی کسوا بیدی هیئان و نه یهک نهفص
 (که نامه (عليه السلام)). وه لهو نهفصه خیزانه که
 بؤروست کرد (که حمراء). وه لهو دووانه چندهما پیاوان و
 نافرمتانی پهنک و زوبان جیاوازی دروست کربو خستوه.
 وه ته قوای لهو خواجه بکهن که دلوای پهن بکهن و لهی
 به پارینهوه، وه پاریزگاری سیلهی پهم بکهن له نیوانتاند، به
 راستی خوای گهره ناگاداره به سرتانوه). (۳۷۷)

(لهی نهوانه ییمانتان هیئاوه ته قوای خوا بکهن و
 وولهیمکی پرست و تهراب بلین تا خوای گهره کارمکانتان بؤ چاک
 بکات بهرو صواب و له گوناهمکانتان بهجوریت، وه هر کسیک
 گوی پایلهی خواو پیغه مبهرمکهی (که) بکات به راستی
 بر دیرمتی بهوه به بردنوهیمکی گهره). (۳۷۸)

پاشان پرستین روتی لهرووه کیتابه کهی خواجه چاکترین
 پینموی پینومایی پیغه مبهرم (که)، وه خراپترینی کاروبارمکان
 تازه گهری بهکانیتی، وه هموو تازمگهری بهکیش له دیندا
 (که تیایدا نه بیت) داهینراوه، وه هموو داهینراونگیش
 گومرایی بهوه هموو گومرایی بهکیش له ناگردایه.

---

(۳۷۷) مختصر تفسیر ابن کثیر (۳۵۱/۱).

(۳۷۸) مختصر تفسیر ابن کثیر (۱۱۶/۳).

نه و ذیگرمی له دانیشتگا (مه جلیس) دا دموورتی

له ابن عمروه لهرمووه تی: پینهمبیری خوا (ﷺ) پینش لهری
 مهستی له مه جلیسینکا دایانژمارد سهد جار دمیفرمور:
 «رَبُّ اغْفِرْ لِي وَكُفِّ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ» (٣٧٩)
 واته: پهروردگار لیم خوش بهو گهرا نهرم ئی وهریگره بهراستی
 تو تویه وهرگری ئی بووردهیت.

که فاره تی دانیشتگا (مه جلیس)

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَسْتَغْفِرُكَ
 وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» (٣٨٠)

واته: خواجه پاک و بن گهردی و ستایش بۆ تویه. شایستی دهم
 که هیچ پرستراویک نییه به ههق جگه له تو، دلوای
 ئی خوشبوونت ئی دهم و دهمرا نهرم بۆ لات.

---

(٣٧٩) القامذی و لهره و لهره صحیح القرمذی ١٥٢/٣ و صحیح ابن ماجه ٣٢١/٢
 و لفظه للقرمذی.

(٣٨٠) ههركهسته له مه جلیسینکا دایلیتی و نۆز ههله لهری بربایه خێ تینا بکات
 و پینش لهری له مه جلیسه مهستی هه... (لهرمووهکه)... ئیلا نهوا له ئاوانی
 له مه جلیسه خۆش نهی / لهرجه لهماپ السن و هو صحیح، و لهره صحیح
 القرمذی ١٥٢/٣. و مهسپاره که عافیه (ههزای خوی لانی) لهرمووه تی:
 پینهمبیر (ﷺ) له ههچ مه جلیسینکا دانیشتووم و لهرانی نهخویندوم نوێژی
 نهکردوه ئیلا لهری بهم ووشاله کۆلایی پینهمبیره... (لهرمووهکه...) لهرجه
 القسانی ئی عمل الیوم و لایله بهرام (٣٠٨) و لهند ٧٧/٦٠ و سنه العکاتور فاروق
 حهاده ئی تحلیله عمل الیوم و لایله القسانی ص/ ٢٧٢.

پارانه‌وی دواى دانىشتن

«اللَّهُمَّ اِسْمُ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا نُحَوِّلُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ. وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ. وَمِنْ الْيَقِينِ مَا لَهْوُنْ بِهِ عَلَيْنَا فَصَالِبُ الدُّنْيَا. اللَّهُمَّ تَفَنَّا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقَوْلَانَا مَا أَحْيَا. وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا. وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا. وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا. وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمًّا وَلَا مَنَّاعًا عَلَمًا. وَلَا تُلْطِ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا» (۳۸۱)

وآله: خوابه له ترسى خوټ نومندمان به سردا بهش بکه که دورمان بختامره له سرپنچی کړنت. وه له گوټ پايملی خوټ نومندمان پڼ ببه خشه که بهانگه يمنيته بهمشتهکت. وه له دنيايي نومندمان پڼ ببه خشه که به لاو موسيبتگانى دنيا مان لا ناسان بگات. خوابه کامرانمان بکه به بيستو و بيستو هيزمگانمان تا دهمان ژبيمنى و لدواى خوټمان به ميراث به جنى بهنله بو که س و کارو نومگانمان. وه پقو توپريميمان پوو پڼ بکمره شو که سى ستمى لسټ کړدووين و سرمان بخه به سر نومدا بوژمنايه تيمان دکات. وه به لاو موسيبتمان مه خمره دينه که مانموره دنيا مه که به گموره ترين خلمه تمان و ميکمره نومپرى زانستمان و خوابه که سيک دمه لاتدار مه که به سرماندا که پرمحمان پڼ ناگات و بهزه يى نايه تمره پيماندا.

(۳۸۱) الترمذي ۵۲۸/۵ والحاكم ۲۵۸/۱ وصححه ووافقه الذهبي. وابن السني

برقم (۴۴۶) وانظر صحيح الترمذي ۱۶۸ / ۲ وصحيح الجامع ۴۰۰/۱.

نه گهر كه سينك پښى ووتى خوا لیت خوش بیټ (غَفَرَ اللهُ لَكَ)

له (عبدالله ی کوهی سرجس) سره دلمرویت: هاتم بۇ خزمتمى
پښمبیر (ﷺ) و لى خوار دمه کیم خوار دى پښم ووت: (غَفَرَ اللهُ لَكَ)
یا رسول الله) خوا لیت خوش بیټ دى پښمبیرى خوا. دمریش
لمروى: « وَلَكَ » واته: وه نه توش خوش بیټ. (۲۸۲)

نه گهر كه سينك چا كه يه كى له گه لدا كړ دیت

(هر كه سينك چا كه يه كى له گه لدا كړ او به بكمرى چا كه كى
ووت: « جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا » واته: خوا پاداشتمى چا كه د پاداشتمو.
لما دمرپمى سوپاس و ستایشى كړد وه). (۲۸۳)

نه ونيكړى كه خوا د دتپاريزى به هويه وه له (ده جبال)

« مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ غُصِمَ
مِنَ الدُّجَالِ ». (۲۸۴)

(۲۸۲) احمد ۸۲/۵ ولساني ۱۱ عمل اليوم وليله ص (۲۱۸) بزم (۱۲۶) تحقيق

المكتوب لاروق حماد.

(۲۸۲) المرحه القرطبي رقم (۲۰۳۵) ولفر صحيح الجامع (۶۷۴۱) وصحيح الترمذي
۲۰۰/۲.

(۲۸۴) مسلم ۵۵۵/۱ وه لمرى وايي: « (بن آبر الكهف) » واته: له كړتايى
سورته الكهف (۵۵۶/۱.

واته: هر كه سينه (ده) ناپهتاي سهرهتاي سورمهتي (الكهف)
 لمبريگات له ههجال ده پارتيزنت.

وه پمنا گرتن به خوای گهره له لاشوويهي ههجال له دواي
 ته حبيياتي كوتايي هه مو نوژنكهره. (٢٨٥)

ئه گهر كه سينكت له بهر خوا خوش ويست

پني بلي: « إِنِّي أَحْبَبْتُ لِي اللَّهِ » (٢٨٦)
 واته: من لمبر خوای گهره تۆم خوش دهويت.

ئه گهر موسلماننيك پني ووتى من له بهر خوا

خوشم دهويت

پني بلي: « أَحَبُّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ » (٢٨٧)
 واته: هر خوايه خوشي بوويت كه من له لمبر هر خوش
 لهوئ.

(٢٨٥) بهوت له مورو بهي پمكهو نوومو سوزمهسي لاپهه (٨٧) ، (٨٨).

(٢٨٦) لهرجه لهو نوو ٢٢٢/٤ وحسنه الاكبانتي في صحيح ابي داود ٩٦٥/٢.

(٢٨٧) لهرجه لهو نوو ٢٢٢/٤ وحسنه الاكبانتي في صحيح ابي داود ٩٦٥/٢.

نه گهر موسلمانیک پنی که نی

پنی پلنی تر (أَصْحَكَ اللَّهُ سَيْتَكَ) (۲۸۸)

واته: یا خواهر مردم له پیکنین و دل خوشی دا بیت.

نه گهر که سیتک پار دو سامانی خسته پروت

پنی پلنی تر (بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَمْوَالِكَ وَمَالِكَ) (۲۸۹)

واته: خدای گموره لهر بمرکت بخاته خیزان و مالو سامانتموه.

نزاو پارانه وه بو خاومن مال له کاتی قهرز

که راندنه و ددا

» (بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَمْوَالِكَ وَمَالِكَ. إِذَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْإِدَاءُ) (۲۹۰)

واته خواهر بمرکت بخاته نزاو خیزان و سامانتموه. به راستی پاداشتی قهرز دن سوپاس و ستایش کردن و قهرز گهراندنه و ددیه و دك خوی.

(۲۸۸) دیوانه بلخاری الفتح (۳۶۸۲) و مسلم فی فضائل الصحابة (۳۳۹۶) عن سعد بن ابی وقاص (رض)

(۲۸۹) بلخاری مع الفتح ۸۸/۴

(۲۹۰) لفرجه النعمانی فی عمل اليوم واللیلة ص (۳۰۰) ولین ماجه ۸۰۹/۲ و لفظ صحیح ابن ماجه ۵۵/۲. و فی دوابقه تر... إلما جزاء السلف الزماء والحمد لله وحده حسن. واته: .... پاداشتی قهرز گهراندنه و ددیه سوپاس کردنه نصیری.

نزاو پارانهووی ترسان له هاوېهش دانان بو

خوا (الشرك)

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ. وَأَسْتَظِرُّكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ. » (۳۹۱)

ولته: خوايه پهنات پي لنگرم لمری که هاوېهش پي دلبنيم و ټاگاندر بې پي، وه دلواي ليخل شېبون دت لي دتمکم لمری که تايزانم و ټاگاندر نيم پي.

که فاره تي سويند خواردن به غه يري خوا

(هرکس سويندي خوارو وتي به لا و هوا (۳۹۲) با بلج: « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » وه هرکس نيک به هاوېهش ووت: وهره با قومارت لنگل بکم با خيرنه بکات. (۳۹۳)

---

(۳۹۱) احمد ۵۰۳/۵ واره وانهر صحيح الجامع ۲۲۲/۲ وصحيح الترمذي وفتح مبدی لکيلني ۱۹/۱.

(۳۹۲) که کم موانه فارې نور پت و پارسقاري سرهمي نظامي پورې وه پزگومان سويند خواران به هرشتيکي (ترجکه لمرې پروسنگي) هسان حوکس معير لروست نورې هسان کتارمقي لمرې.
(۳۹۳) لېهاري ۵۶۷/۱ و مسلم (۱۶۵۷) من لېي هروا (۵۶۷).

چي دهلي نه گهر ديارى يه ك

يا خيرى كى دا به كه سينك و نه ویش پاراپه وه بوى

يان نه گهر يه كى پنى ووتى : (بَارَكَ اللهُ فَيْك)

عائيشه (همزای خوى نى بيت) فرموده تى : مهرنكيان به ديارى
 ميڼا بو پينه مېهرى خوا (ﷺ) ، نعریش فرمودى : بهشى بكه .
 وه عائيشه (همزای خوى نى بيت) كاتيك خزمه تكارمكه
 دكمرايمره له مالهمكان ديلفرمود : و تيان چى ؟ ديلفرمود :
 دهيانووت : (بَارَكَ اللهُ فَيْكُمْ) واته : خوا بهر مكه بخاته ناوتان .
 عائيشه ديلفرمود : (وَفِيهِمْ بَارَكَ اللهُ) تَرُدُّ عَلَيْهِمْ مِثْلَ مَا قَالُوا
 وَ يَقِي أَجْرُنَا لَنَا .» (۳۹۱)

واته : خوى گموره بهر مكه بهرئى بهسر نه وانيشدا ، چي يان
 ووت پنى يان دهليفرمود وه پاداشته كه شمان بو خومان
 دهليفرمود .

پارانه وى به دل دا هاتنى ره شپينى و شوومى (الطيرة)

« اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ . وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ . وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ .» (۳۹۵)

(۳۹۶) الخرجه ابن السنى ص (۲۳۸) برقم (۲۷۸) ونظر للوالى الصليب ۲ بن القيم ص (۲۰۶) تحقيق بشر محمد عيون .

(۳۹۷) لحد ۲۲۰/۲ وابن السنى برقم ۲۹۲ وصحفه الابلياني في الاحاديث الصحيحة ۵۴/۳ رقم (۱۰۶۵) / بهام كمشيبينى (الخال) پيلفرمود (ﷺ) پنى خوش بووه ،
 بويه وشمېكى خوشى لهكاراپه بيمت و پنى خوش بووه فرمودى : « اَسَدًا
 فَالِكَ مِنْ فَيْك » واته : وشمېكى كمشيبيانيمان له دمس خوشووه وركرت /
 ابو داود واحمد . وصحفه الابلياني في الصحيحة ۳۶۲/۲ مدد ابى الشيخ في الخلاص
 القبي (ﷺ) ص (۲۷۰) .

پارانهومی سوار بوونی وولاغ یان نامیری گواستنمه

« بِسْمِ اللَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. هُوَ سُبْحَانُ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ. اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي لِإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ... » (۳۶۶)

واته: به ناری خوا. ستایش بۆ خوا. پاکوی بین کهم و کورتیو گسره می بۆ نهر خوایهی نه می بۆ ژنریار خستوین و نیمه دسته لاتمان نمور به سریدا، وه نیمه (له پۆشی نواییدا) بۆلای پهر و مردگارمان ده که پنینمه. سوپاس و ستایش بۆ خوا... خوا گسره می... پاکوی بین کهم و کورتیو گسره می بۆ تۆیه خوایه من ستمم له نه نفسی خۆم کردی و له لیم خوش به. بهر استی کهس له گوناخ خوش نابن جگه له تۆ.

نزاو پارانهومی چوون بۆ گهشت (سه فەر)

۱- « اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ. اللَّهُ أَكْبَرُ. هُوَ سُبْحَانُ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالْقِسْوَى. وَبِمَنْ الْغَنَلِ مَا نَرْضَى.

(۲۹۶) لیو داود ۲۱/۲ و القرمذی ۵۰۱/۵ و انظر صحيح القرمذی ۱۵۶/۲.

اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ. اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّاحِبُ
 فِي السَّفَرِ. وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ
 وَكَآبَةِ الْمُنَظَرِ. وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ».

وه گمگر گمرايموه لهسهلمر بهيلينتموه و لهمهى بؤ زياد همكات:
 «آيِبُونَ. ثَابِتُونَ. عَابِدُونَ. لِرَبِّنَا حَامِدُونَ» (۳۹۷)

واژه: خوا گمروميه ... پاگى و بن گمردى بؤ لمر خوايهى لهمهى
 بؤ ژئرم بار خستوووين و ئيمه لهسته لائمان نهبوو بهسرىدا،
 وه ئيمه(له پؤلى دوايىدا) بؤ لاي پىرومردگارمان دهگمراينموه.
 خوايه لمر گهشتهماندا دلاوى كردموهى چاك و پهلئارى جوان و
 تمقوات لىن دهكمين و دلاوى كارنكت لىن دهكمين كه پئى پازى
 بيت. خوايه لمر گهشتهمان بؤ ئاسان بكمو دورى بهكسيان بؤ
 نزيك بضمروه. خوايه تۆ ئاگات ليئانه له گهشتهكهماندلو تۆ
 پاريزمى كهس و كارمانى (كه جيئان هيشتون). خوايه پعنات پى
 لهگرم له ئاڤمعتى و ناسورى گهشت و غمبارى روالمت و شقينك
 كه غمبارم بكات و خراپ گمرايموه بؤ مال و خيزان (بموى كه
 شتيگيان لىن ببينم دل تمنگ بكات) ... گمراينموه له بن ئاگايى
 (به ويسئى خوا). بهتموبمكردن و پىرسئتموه، ستايشى
 پىرومردگارمان دهكمين.

---

(۳۹۷) مصلح ۹۹۸/۲. دى روليه «آيِبُونَ إِذَا شَاءَ اللَّهُ...» وه بهوانه تهمسوى
 ئايمتى (۱۲-۱۳-۱۴) سوردلى (الزخرف).

۲- له نغمی هوره پرهوه (پهزای خوای لی بیت) ده لمزموت:
 پیغمبری خوا (ﷺ) لنگر ستمری بکردایه سوارى وولاغمکى
 ببوايه دمپهرموو: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي
 الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ اصْحَبْنَا بِصَحْبِكَ. وَالْقَلْبَا بِلِقَةِ. اللَّهُمَّ ازْرِ لَنَا الْأَرْضَ.
 وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ.
 وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ». (۲۹۸)

واته: نهی خوايه تو ناگادارمى له گمشتمکمدار ناگادارى
 کسوکارمى. خوايه به نامزگارى خوت ناگات لیم بیت و به
 چاودینرى خوت بمانگنپرهه منزلکا. خوايه زهویمان بو بینهوه
 یهک و گرانیو ناږهحتی گمشتمان لهسر لاسان بکه، خوايه من
 پمات پن دمگرم له ناسونى گمشت و به غمبارى گمراڼهوه.

نه وشتانه ی په نا دمگری به خوای گه وړه لى له گه شتدا

له عبدالله ی کوپى سرچس (پهزای خوای لی بیت) ده لمزموت:
 (كان رسول الله ﷺ) إِذَا سَافَرَ يَتَقَوَّدُ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ
 الْمُنْقَلَبِ، وَالْخَوْرِ بَعْدَ الْكُورِ. وَدَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، وَسَوْءِ الْمَنْظَرِ فِي الْأَهْلِ
 وَالْمَالِ). (۲۹۹)

(۲۹۸) رواه الترمذي برقم (۲۴۲۸) و مصنفه الألباني في صحيح الترمذي برقم (۲۷۲۱).

(۲۹۹) رواه مسلم ۱۱۱/۹ و الترمذي ۲۷۲/۸.

والله: پیغمبر می خوا (ﷺ) همگر سه فری بگردایه پنهانی
 دحکرت به خواهی گموره له ناسوژی گمشت و غمباری پولشت و
 گمراهی به غمباری و له نوالسانی دواي زیاده (یان له خراب
 بوونی کاروبارمان دواي چاک بوونی) (۱۰۰) و له پارانه روی ستم
 لیکراو خراب گمراهه بؤ ناو کس و کار و مال و سامان.

نزاو پارانه روی چوونه ناو گوندیک یان شاریک

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَنَ. وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
 وَمَا أَظْلَنَ. وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَظْلَنَ. وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا دَرَسَنَ.
 أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ. وَخَيْرَ أَهْلِهَا. وَخَيْرَ مَا فِيهَا. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّهَا. وَشَرِّ أَهْلِهَا. وَشَرِّ مَا فِيهَا» (۱۰۱)

والله: خواجه پرموردگاری حموت ناسمانمکان و نهمی
 سینبری بؤ دحکات، و پرموردگاری حموت چینمکی زهری و
 نهمی مملی گرتوو. پرموردگاری شعیطانمکان و نهمی
 گومرایان کردون. پرموردگاری (با)کان و نهمی لمکل خویاندا
 دعیبن. دواي خیر و چاکه نیم گوندو چاکه خه لکه مکی و
 نهم چاکمیت لئ دحکم که تیایدایو پنهان پندمگر
 له خرابمکی و خرابی خه لکه مکی و خرابی نهمی تیایمی.

(۱۰۰) انظر النهاية لابن الأثير ۴/۱۵۸.

(۱۰۱) احکام وصیفة و الله للذهبي ۱۰۰/۲ وابن المني برقم (۵۲۱) وخمسة
 الحافظ في تفریح الانکار. قال ابن باز: ورواه النسائي بإسناد حسن. انظر
 تحفة الاخير من (۲۷). وصحيح الكلم الطيب ص ۶۷.

نزای چوونه بازار

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ. يُحْيِي وَيُمِيتُ. وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. » (١٠٢)

واتە: مەيچ پەرستارونك نىيە بە ھەق جگە لە (الله) تاكى
 بىن ھاوملى مولك و ستايش بۇ ئومو ئەزىمەتنو ئەمرىلنو ھوقى
 زىفىرومو ھەركىز نامرى. خىرو چاكە بەدەست ئومو بەسىم
 ھەموو شىئىندا بە توانا دەستەلاتدارە.

له کاتی هه‌ل‌دیرانی نامیری سواری یان سه‌رسم

دافنیدا

بَلَىٰ ۖ ﴿۱۰۳﴾ بِسْمِ اللّٰهِ ۖ

واته: به‌ناوی خوای گهره.

(۴۰۲) میرکسن نامہ ہنر معزور معزور (میلویاتیہ) چانکی ہنر معزور و معزور معزور
گوانی ہنر معزور و معزور معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور
مالیکی ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور / ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور
وہمہ الہیاتی ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور
تاریخ احادیث معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور
(۴۰۳) ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور ہنر معزور

نزاو پارانه ووی نه و که سهی ده چیت بؤ که شت

(المسافر) بؤ جیماو

« اسود عَکُمُ اللهُ الَّذِي لَا تُضِيعُ وَدَائِعُهُ ».. (۱۰۱)

واته: نه تان سپنیم بهر خواجهی که سپارده زایه ناکات.

پارانه ووی ناموزگاری جیماو

بؤ نه و که سهی ده چیت بؤ که شت

۱- « اسود عَکُمُ اللهُ دِينَكَ. وَأَمَانَتَكَ. وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ ».. (۱۰۲)

واته: دین و امانت و کولایی که به کانت نفسینیم به خوی گمیره.

۲- « زُوْذَكَ اللهُ الصَّوْى. وَغَفَرَ ذَنْبَكَ. وَيَسِّرْ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ ».. (۱۰۳)

واته: خواتموات زیاد بکات و له گوناخت خوش بیت و خیر و چاکت بؤ ناسان بکات له هر جینگو شوینیک بویت.

---

(۱۰۴) احمد ۱۰۲/۲ وابن ماجه ۹۴۲/۲ وانظر صحيح ابن ماجه ۱۲۲/۲ وصحيح الجامع (۹۵۸).

(۱۰۵) احمد ۱۹۹/۲ و الترمذي (۲۸۱۳) والشمالي في عمل اليوم والليلة (۵۷۳) وصحفة الألباني في صحيح سنن الترمذي برقم (۲۷۲۸) وانظر صحيح الترمذي

۱۵۵/۲ وه له قبوله منك له... (.....) وأخير غنك »

(۱۰۶) الترمذي. وانظر صحيح الترمذي ۱۵۵/۲.

۳- له نبعی هود میرمه (پهزای خوی فی بن) پیاوینک ووتی: نهی
 پیغمبرمیری خوا من نه مویت سطر بکم، سا ناموزگاریم بکه.
 نه ریش همرموی: «عَلَيْكَ بِتَقْوَى اللَّهِ. وَاتَّكِبْ عَلَى كُلِّ شَرٍّ». .
 واته: تملوای خوات هبیت و لسمر همرموی بهزایی یکه
 ته کبیر الله اکبر بکه. جا کاتی پیاویمکه پشتی هملکردو پوشت
 پیغمبرمیری (ﷺ) همرموی: «اللَّهُمَّ اطْوِلْهُ الْأَرْضَ. وَهُوَ عَلَيْهِ السَّلَامُ».
 واته: خواجه: زموی بو بینمده یکه و گشت و سطر مکی لسمر
 داسان بکه: (۱۰۷)

ته کبیر کردن له بهزایی و سطر مکه و تن و

ته سبیح کردن له دابه زیندا

قال جابر (رضه): «كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا كَبَرْنَا. وَإِذَا كُنَّا سُبْحَانَ» (۱۰۸)
 واته: جابر (پهزای خوی فی بن) هملرموینت: نینه لسمر به
 شوینی بهزدا سطر مکه و تیلایه - الله اکبر - مان لکردو لسمر
 دابه زینایه - سُبْحَانَ اللَّهِ - مان لکردو.

(۱۰۷) رواد الترمذی برقم (۲۴۴۵). وَحُضْنَةُ الْأَبْيَنِي فِي صَحِيحِ التِّرْمِذِيِّ بِرَقْمِ (۲۷۴۰).

(۱۰۸) البخاری مع الفتح ۱۳۵/۶.

پارانه‌وی گه شتیار نه‌گه‌ر

پارشوی به‌سردا هات

«نَمْعٌ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ. وَحُسْنُ بَلَاغِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبِ الْفَضْلِ
عَلَيْنَا عَالِدًا بِاللَّهِ مِنَ الْقَارِ» (۱۰۹)

واته: (سمیع سامع) شایسته‌تک‌ناگادار بیو شایه‌دی‌دا لیسر ستایش
کردنمان بۆ خوای گموره لیسر نیعمه‌ته‌کادیو چاک و تاقی‌کردنمه‌مان.
وه مانای (نمّع سامع): واته: بیسری نهم ووتیم گمیاندن بی غمیری
خزوی شومش وکو شمعی روت بۆ ناگادار کردنمه لیسر ذیکرکردن
له پارشیوداو لیسر پارانه‌وی تیایدا. وه پرموردگار بمانپاریزمو لعلی
خوتمان به سردا برزه به نیعمه‌تمکانت و هموو خراپه‌یمکمان بی دوور
بخرموه (۱۱۰) یعت نکرم به خوای گموره له ناگری دۆزه‌خ.

نزاو پارانه‌وی گه شتیار نه‌گه‌ر دابه‌زی‌یه جی‌گایه‌کله

گه‌شته‌که‌یدا یان له غه‌یری گه‌شت دا

بَلَى: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» (۱۱۱)

(۱۰۹) مسلم ۲۰۸۶/۱

(۱۱۰) شرح النووی ۳۹/۱۷

(۱۱۱) لیسر لیسر یان هیچ شتیه زبانی پیناگیمین تا لیسر شومنی بار

نکات/مسلم ۲۰۸۰/۱

واته: پنا دمگرم به وشه تمواره کانی خوی گموره له خراپه‌ی
دروست کراومکانی.

نزاو ذیکری گه‌پانه‌وه له گه‌شت

له ابن عمروه (په‌زای خویان لى بىت): پینه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
دمگرم له‌غه‌زا یان له‌حه‌ج بگه‌پایه‌تموه له‌سهر هه‌موو په‌زاییه‌یک
سین‌جار (الله اکبر) ی ده‌کردو پاشان ده‌یفه‌رموو: «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ. وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
آيُونَ. تَالِيُونَ. عَابِدُونَ. [سَاجِدُونَ]. لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ اللَّهُ
وَعْدَهُ. وَتَصَرَّ عِبْدُهُ. وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ» (۱۱۳)

واته: هیچ په‌رستاونک نییه به‌هه‌ق جگه له‌الله تانکی بى
هاوله. موله و ستایش بو‌ئومه به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا
به‌توانایه. گه‌پایه‌تموه له‌بى‌ئاگایی به‌ته‌ویه‌کردن و په‌رستش کردن و
کو‌پ‌نو‌ش برده‌تموه. سوپاس و ستایشی په‌رو‌ه‌ردگارمان ده‌کەین.
خوای گموره به‌لینه‌کە‌ی به‌پاست به‌جى‌هیناو
به‌نمە‌کە‌ی خۆ‌ی سه‌رخست و به‌نمە‌ها خۆ‌ی هه‌موو کۆمه‌لو
پارته‌کانی شکاند.

(۱۱۳) قه‌بخاری ر‌ه‌م (۱۷۹۷) و مسلم ۹۸۰/۲ و ۱۱۲/۹.

له کاتی هاتنی شتیکی خوش یان ناخوشیدا

پنجه مبرى خوا (ﷺ) نگر شتیکی خوشی بهسر دا بهاتایه
دهیفرموو: « الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ »
واته: سوپاس و ستایش بۆ ئو خوییهی که به نیکمتهی ئومره
هموو چاکه کان تهراو دبین.

وه نگر شتیکی ناخوشی بهسر دا بهاتایه دهیفرموو:
« الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ » واته: سوپاس و ستایش بۆ خوییه
لهسر هموو بارئک. (۱۱۳)

---

(۱۱۳) أخرجه ابن السني في عمل اليوم والليلة والحاكم وصححه ۱/ ۴۹۹ وصححه
الألباني في صحيح الجامع ۲۰۱/ ۴.

به شیئی اہمیتہم:

فہرلی ملاوات دان لہ سہر پیٹھ مہری خوا (紫)

خواهی گمراهی نموده بفرمودی: ﴿إِنْ أَرَادِ اللَّهُ بِكُمُ الْفِتْنَةَ لَا يُبَلِّغُنَا إِلَيْهَا فِرَاقًا وَلَا لِقَاءً﴾ (الاحزاب: ۵۶)

واته: خدای گمروم مه‌لانیکه‌لکائی صلوات دهنن لیسر پیغمبر(ﷺ) سا نهی نیمانداران لیومش صلواتی لیسر بدن و سه‌لامی لی بکن به سه‌لام کردن. (۱۱۶)

١- وه دمفه رموفت (ن): «الهخل من ذكرت عنده فلم يصل على» (١٥)

واته: به خیل نمی گسسته که له لایدا نام دین و صلوات
لسم نادات.

٢- وہ دھرمونیت (۱۶۶): « لا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِلًّا وَصَلُّوا عَلَيَّ. لِأَنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ. » (۱۶۷)

(۱۹۱) مفصلر تاسیر لین کلیر (۱۱۲-۱۱۰/۳)

تذکره: نیکامی ابن فکیم له کتبی (جلد الافهام فی الصلاة والسلام علی خیر الانام)
باسی نامه مکتات که صلواتی خدای گمراهه لیسری پینفسیرمکدی (۱۳۰۰) بریتویه
له وصلد و پله بهزی له لای فریخته کان نا. وه صلواتی مه لای کمتیش
لسمری بریتویه له دوعا و پانسموه. و بهزی بهزی لولای مامقوه لایا که
نطین صلواتی خدای گمراهه بزی بریتویه له محبت و بهزی، وه نام
جیاوانی خستوله نیون (صلوات بر محبت) موه. که ممر نسمش ورتی
نیکامی بوخاریه که له ابو العالی موه نمینین، بهونه مختصر لیسری ابن
کلم (۱۰۰/۳، ۱۰۹).

(٤١٥) الترمذی، ٥٨١/٥، وغیرہ، والنظر: محمد الحامی، ٣٥/٣، و محمد الترمذی، ١٧٧/٣.

(١١٦) ليو دارو ٢١٨/٢ واحد ٣٦٧/٢ وصفاً الألباني، في صميم لبي دارو ٢٨٢/٢.

وااته: نوای خُومِ کُومِکمِ ممکن به ناهنگ و جمن و صلوات
 لسمر بدن چونکه صلواته کانتانم پن دگات لسمر شوینیک بن.
 ۳- پیغه مبر (ﷺ) دلمرمونیت: « مَنْ صَلَّى عَلَى صَلَاةٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا » (۱۱۷)

وااته: هرکسینک یمک صلواتم لسمر بدات خوی گموره
 بمویموره (ده) صلواتی لسمر بدات. (۱۱۸)
 ۴- وه دلمرمونیت (ﷺ): « إِنْ لَمْ تَلَاكَ سَاحِنٌ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُنِي مِنْ أَمْرِ السَّلَامِ » (۱۱۹)

وااته: خوی گموره چمنه مانیکه تیکی گموزکی میه نه
 زمویدا که سلوی نومتمکم پن دمیمن که لیم دگمن.
 ۵- وه دلمرمونیت (ﷺ): « مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ » (۱۲۰)

وااته: هیچ کسینک نییه که سلوم ن بکات لیل خوی گموره
 بزمکم بزم دگنیتوره هتا وه لاسی سلومکی دهموره.

(۱۱۷) لخرجه مسلم ۲۸۸/۱.

(۱۱۸) لیماسی (الطیبری) دلمرمونیت: (لنگونچن لمر صلواتی خوی گموره
 بولمتمکی ووتو لسمینک بیت که ملافیکه مگان بحیبمسن. بزمینا لیکه
 بل لمر کسمی که صلواتمکی دلمرمونیت بزم لمر، وه خوی گموره نه
 لمرمورمی لمرمورمی: « وَإِنْ لَمْ تَلَاكَ سَاحِنٌ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُنِي مِنْ أَمْرِ السَّلَامِ ».
 وااته: لمر لمر نه تاو کزملیکه پادم بکات. منیش نه تاو کزملیکه لمرن
 چاکریا پاسی دگمن. ببوله تعلقه الاحوذی (۲/۶۲۰-۶۲۱).

(۱۱۹) السلسانی. وهاکم ۴۱/۲. وصحفة الألبانی فی صحیح السلسانی ۳۷۴/۱.

(۱۲۰) لمرمورمی (۲۰۴۱) وحسنه الألبانی فی صحیح ابی داود ۲۸۲/۱.

بەشى نۇپەم:

بلاوکردنه‌وهی سلاو

١- يَنْقُصُكُمْ (يُخَفِّضُكُمْ) بِالْعَرْمُونِ: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى لَا تُؤْمِنُوا. وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا. أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسَوْا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» (٢٧)

واله: ناچنه بهمه شته وهه تا بهواتان نهبزو بهواو نيماني تهواويتان نابي هه تا يهكترهتان خوش نهوي. تايا شتيكيان پي بليم نهگير ييگن له ناريهكدا خوشهويست نهين لاي يهك ؟ ساقو زفريلاو بكمه وه له ناو خوتاندا.

۲- وہ معماری کوپی یاسر (پرمای خوا فی بیت) تعمیر مویٹ:

«ثَلَاثٌ مِّنْ جَمْعَهُنَّ قَدْ جَمَعَ الْإِيمَانُ: الْإِنصَافُ مِنْ نَفْسِكَ. وَتَهْدُلُ السَّلَامَ لِلْعَالَمِ. وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِقَارِ.» (۱۳۳)

واټه: سې شت همن هرکس له خویډا کوی بکاتهوه لخوا
نیمازی کړکړوټهوه: ویزدان هېوون له هوکم دان دا بهرامپیر
خوت. وه سلوکړدن له خه لکی. وه بهخشین له کم دوستیو
هرڅای.

۳- وه له عبدالله ی کوپی عومرموه (پهزای خویان لهسمر بیت): کوا
پیاوژنک پرسیاری کرد له پیغه مبهری خوا (ﷺ) که کام دیسلام بوونه
چاکه. عومرموی: ((نَطْمُ الطَّغَامِ . وَ تَقْرَأُ السَّلَامَ عَلٰی مَنْ

(٢٦) معلم ٧٤/١ وغيره.

(١٢٢) البخاري مع الفتح ٨٢/١ عن عمار (رض) موالداً معلقاً.

عَرَفَتْ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْ» (۱۲۳)

واژه: خواردن بهبه چشم سلاو بکه لهو کسه‌ی که نهیناسی و
نومش که نایناسی.

چون وه لاهی بی بر وایه ک دمه دیته وه

نه گهر سلاوی کرد

« إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ » (۱۲۴)

واژه: نمگر خاومن کتیمکان (گاورد جولمه) سلاویان ای نکردن
بلین: له یتوه بی.

تیبینی (۱): سلاو کردن دروست نیه له کافرو بی بر وای
نور ووهکان، نمگر ترسی زهرینگی دین و دنیا بکیت له
لنهامی لهو سلاو نمگردنوه لاهی (۱۲۵). وک لیامی نهوه وای
ابن العربی دلمرمون. (۱۲۶)

وابن العربی زیاد لهوش دلمرمون: وه نمجی له وتلی (السلام
علیکم) کهش مهستت وایی کسوا خوی گهره ناگادره
بسمرتا نوه، چونکه (السلام) ناویکه له ناوهکانی خوی گهره.
تیبینی (۲): سلاو کردن له مه جلیسینگی تیکل له کافرو
موسلمان دروسته به مرجن مهستت موسلمانگانی بیت. (۱۲۷)

(۱۲۳) البخاری مع الفتح ۵۵/۱ و مسلم ۶۵/۱.

(۱۲۴) البخاری مع الفتح ۴۲/۱۱ و مسلم ۱۷۰۵/۱. له پورایه تیکلی کرده دلمرمون:

« چونکه لهو کاتعا بیتان دلمون (السلام علیکم) واژه: مردن بی یتوه بیت. »

البخاری ۴۲/۱۱ و مسلم ۱۷۰۶/۱

(۱۲۵) فتح الباری ۴۰/۱۱.

(۱۲۶) لیهامی بوخاری پورایه تری کردنوه. فتح الباری ۲۸/۱۱.

هه ندى کاتى جياوازی تر

پارانه وه بۆ نه و که سه ی

که جوینت پین داودو ندریه تت داوه

له نمو هود میرموه (پرمای خوای لی بیت) کهرا بیستویه تی له
پیتفه مبری خوا (ک) که همرمویه تی: « اَللّٰهُمَّ فَاِیْمًا مُّؤْمِنٍ
سَبَّحْتَ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهٗ قُرْبَةً اِلَیْكَ یَوْمَ الْقِیَامَةِ » (۱۲۷)
واته: خوا به جوینم به هر لیمانداریک داودو ندریه تت داوه کهرا
بۆ بکمره نزیك بوونه ویه که له خۆت له پۆشی دوا ییدا.

له کاتى خویندنی که له شیرو زهره ی

گۆی درێژدا

« نه کهر گویتان له دهنگی که له شیر بوو داوای له زلی خوای
که ره بکمره « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ » چونکه مه لایکه تی
بینیوه. ره نه کهر گویتان له دهنگی زهرینه ی گۆی درێژ بوو په نا
بگرن به خوای که ره له شعیطان « اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ »
چونکه شعیطانی بینیه و. » (۱۲۸)

(۱۲۷) البخاری مع الفتح ۱۷۱/۱۱ و مسلم ۲۰۰۷/۴ وه لطیفه ی:

« لَا جُنَاحَ لَهَا زَكَاءٌ وَرَحْمَةٌ » واته: بۆ بکمره پا که بوونه و به زه یی بۆ.

(۱۲۸) البخاری مع الفتح ۲۰۰/۶ و مسلم ۲۰۹۲/۴.

نه گهر گویت له دهنګی سهګ بوو به شهو

« إِذَا سَمِعْتُمْ نَاحَ الْكَلَابِ وَنَهَيْقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُمْ لِأَنَّهُمْ يُرِينَ مَا لَا تَرَوْنَ » (١٢٩)

ولته: ډمګر گویتان له دهنګی وهرنی سهګ و زهری ګوی لریږ
 بوو به شهو لخوا پمنا بګرڼ به خواي ګوره لږيان چونکه لخوا
 شتېک دپېښن لور کاته دا که ښووه نایبېښن.

موسلمان چی بلن له کاتی مدهح کردنی موسلمانیک دا

پېغلمبر (ﷺ) ددهر مویت: ډمګر یمکې له ښووه همرې بوو به
 چا که باسی ماو له مکې بکات بابلن: « أَحَبُّ فَلَانَا وَاللَّهِ خَيْرٌ
 وَلَا أَرْكَى عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحَبُّ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذَا
 وَكَذَا » (١٣٠)

ولته: وا ګومان دپېم و وېزانم که لاته که س (که خواي
 ګوره ش باشر دپېاسن و دوزانو و که س بهر خواي ګوره دا
 پاک پاناکرم). وای دهناسم _ ډمګر دپېاسن ته ی تیندا شک برد _
 داواو داوايه.

(١٢٩) ابو داود ٢٢٧/٤ ولحد ٢٠٦/٢ وَصَحْفَةُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ إِبْنِ دَاوُدَ ٩٦١/٢.

(١٣٠) رواه مسلم ٢٢٩٦/٤

تېښتېښ: پېغلمبري لخوا (ﷺ) دپېمانی ګرځووه به ځلن ګرځن

دپېم وچاري مدهح ګرځووه/ مسلم ١٢٧/١٨.

موسلمان چي دهلي نه گهر به باش باس ڪرا

«اللَّهُمَّ لَا تُزَاخِلْنِي بِمَا يَقُولُونَ. وَأَعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [وَأَجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يُظُنُّونَ]» (۱۳۱)

واٽه: خوابيه نمرهي نمران دميلين بمگوناهه لسمسم ممرمو لمر
گوناهانم خوش ببه كه نمران نايزانن و لمر ممدح و وصفه
چاڪتم بكه كه نمران گومانم پين دميهن.

چون حاجي ته لببه دمكات له جهج يان له عومردا

۱- «لَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْكَ. لَيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْكَ. إِنَّ الْحَمْدَ وَالْعَمَّةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ» (۱۳۲)

واٽه: خوابيه ولامي دواي وهلام لدمممه له گوي پايمليت دا.
هيچ هاوبشنيكت نزيهه. ستايش و نيمممت و مولك بوقويه. هيچ
هاوبشنيكت نزيهه.

۲- وه عوممر (مزي خوابي في بيت) دميفرموو: «لَيْكَ اللَّهُمَّ
لَيْكَ. لَيْكَ وَسَعْدِيكَ. وَالْخَيْرُ فِي يَمْدِيكَ. لَيْكَ وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ
وَالْعَمَلُ» (۱۳۳).

(۱۳۱) البخاري في الادب المفرد برقم (۷۶۱). ومفتح مسئله الاهلي في صحيح الامم
كمفرد برقم (۵۸۵). وبين للمكولين زبانه للبهلي في حطب الايمان ۲۲۸/۱ من
طريق اخر.

(۱۳۲) البخاري رقم (۱۵۴۹) و (۵۹۱۵) بر مسلم رقم (۱۱۸۱) واللفظ له. لفظ تخریج
الحديث في جامع الاصول ۹۱/۲.
(۱۳۳) رواه مسلم ۸۹/۸.

واته: خوابه وهلامی دواى وهلام و گوی پرایلم هییه بق فرمانمکانت.
خیر و چاکه له دهستی تودایه. وهلامی فرمان و گومندو هیواو کردلر
لهنجام دان بق تویه.

۲- وه له لمبی سورمه برمه (پرمزای خواى ئی بنیت) ده فرمانموی: له
تعلیم کرنی پیغمبیری خوا (ﷺ) لمرموو ده فرمانموی:
(**كَيْفَ إِلَهَ الْحَقِّ**)^(۱۳۱)

واته: فرمانبرداری تۆم لئی پمرستراوی به حق.
تنبیسی: له ممرم کرن دا کاتی ده چیت حرمموره تعلیمه کرن
ده مستین و کوتایی پی دینیت.^(۱۳۲) بهلام له جهج کرندا له دواى
ده جم کرنی (الجفرة العلقه) موه کوتایی پی دیت.^(۱۳۳)

ته کبیر کردن کاتی ده گاته

گۆشه ره شه که (الركن الاسود)

((پیغمبیری خوا (ﷺ) به سمر خوشترمکیموه به دوری که عبدا
سورمه ای موه ممرکاتی نه گمیشه گۆشه که به موه پوی ئیشارمتی ده کرد
بهشتیک کمپنی بو وه (الله اکبر) ی ده کرد.))^(۱۳۴)

(۱۳۱) رواد ابن خزیمه فی صحیحه برقم (۳۶۲۴) و مسخه الکبانی فی المصنعة
لصحیحه برقم (۲۱۱۶).

(۱۳۲) رواد المالك فی المعوط برقم (۱۱۲۲).

(۱۳۳) رواد البخاری (۱۶۸۵).

(۱۳۴) البخاری مع الفتح ۴/۴۷۶. وه مبعست به (شت) له فرمانمکندا بریتیه له
(گۆجان) به روانه البخاری مع الفتح ۳/۱۷۲.

پارانه‌وه له نیوان گۆشه‌که‌ی لای یه‌مه‌ن

(الرُّكْنُ الْيَمَانِي) و به‌رده‌ ڕه‌شه‌که‌ (الحَجَرُ الْأَسْوَدُ)

پێغه‌مبهری (ﷺ) له نیوان گۆشه‌ی ڕه‌وی یه‌مه‌ن و به‌رده
ڕه‌شه‌که‌دا ده‌فرموو: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَنَّةً وَفِي الْآخِرَةِ حَنَّةً
وَلَنَا غَلَابٌ آتَارَ﴾. (٤٢٨)

واته: ڕه‌وڕه‌نگار له دنیادا چاکه‌ر له دوا ڕه‌زدا چاکه‌مان
پێ به‌خشه‌ی له سزای ئاگر به‌مان ڕه‌زه‌.

پارانه‌وه‌ی وه‌ستان له‌سه‌ر (سه‌فا) و (مه‌روه)

جابر (ڕه‌زای خوای ئی یسیت) له باسی شینواری حه‌جی
پێغه‌مبهر (ﷺ) ده‌فرموو: «كَاتِيكَ نَزْلُكَ بِوَيْسِهِ لَهْ صَهْطَا
فَرَمَوِي: ﴿إِنَّ الصَّلَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ خَالِئِ اللَّهِ﴾ أَبْدَا بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»
واته: (صه‌طا و مه‌روه له درو شه‌مکانی خوای گه‌رمیه‌ که
دایناوه، به‌رمیان ده‌ست پێ ده‌که‌م که خوای گه‌رمه‌ ده‌ستی
پێ کردوه)، بۆیه به‌ صه‌طا ده‌ستی پێ کردوو سه‌رکه‌وت

---

(٤٢٨) ئیروند ١٧٩/٢ ولعه‌د ٤١١/٣ وه‌له‌وی ئی شرح الصلوة ١٢٨/٧ رَحْمَةُ
الْاَلْبَانِي فِي مَصْنُوعِ أَبِي دَاوُدَ ٣٥١/١. وَالْآيَةُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ ٢٠١ وَالْمَقْصَرُ
تَفْسِيرُ ابْنِ كَثِيرٍ ٢٠٣/١.

به سمری‌دا هه‌تا چووو سه‌رموو که عبه‌ی بی‌زیو پووی کرده
 بوو که (قیبله) بو خوی گهرده‌ی به تاك پاگرت و به‌گهرده‌ی داناو
 فهرمووی: « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ . انْجَزَ وَعْدُهُ . وَنَصَرَ
 عَبْدَهُ . وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ».

واته: هیچ په‌رستراویك نیه به هه‌ق جگه (الله) کی بن هاولو
 مولك و ستایش بو نه‌وو به‌سهر هه‌وو شتیكدا به توانایه. هیچ
 په‌رستراویك نیه به هه‌ق جگه له (الله) كه. به‌لینی خوی
 هینا یه‌دیو به‌ده‌مكه‌ی خوی سه‌رخست و به تمنیا هه‌وو كۆمه‌لو
 پارته‌كانی شكان. پاشان له‌م نینوانه‌دا پارایه‌ره. وه سه‌ن‌جار وه
 نه‌مه‌ی فهرموو: فهرموو ده‌كه... وه تیایدا هاتوو كه
 (چی له‌سهر هه‌مدا كرد ناواشی له‌سهر مه‌ره كرد). (۱۳۹)

له‌كاتی پویشتندا به‌ره‌و عه‌ره‌فه

له‌ ابن عمره‌وه (په‌زای خویان لی بی‌ت) ده‌فهرمویت: به‌یادی‌یه‌ك
 له‌گه‌ل پی‌فه‌مه‌ری خوادا (ﷺ) له‌ میناوه پویشتن و كه‌وتینه پئی
 به‌ره‌و عه‌ره‌فات، تیاماندا بو ته‌لبیه‌ی ده‌كردو هه‌شمانبوو ته‌كبی‌ری
 ده‌كرد (۱۴۰)

(۱۳۹) مسلم ۸۸۸/۲.

(۱۴۰) بوه‌ه‌ البخاری ۹/۱۶ و مسلم ۲۹/۹.

نزاو پارانه‌وهی پوژی عه‌رمه‌ه

(چاکترین پارانه‌وه، پارانه‌وهی پوژی عه‌رمه‌یه. وه چاکترین نزیامک که من و پینغه‌مبهرانی پیش من فرموویانه ئه‌مه‌یه: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۱۱۱))

نزاو ذیکری لای (المشعر الحرام) (۱۱۲)

جابر(ره‌زای خ‌وای لی بی‌ت) له‌فرمووین: «پینغه‌مبهری خوا(ﷺ) سولری(القنوا) بوو- که خوشترمه‌کی بوو- هه‌تا که‌میشته(المشعر الحرام) بو پووی کرده پووکه(قیبله) وه پارایه‌موو «اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ...» ی کردو به‌ردموام تاوا به پینوه مایه‌وه هه‌تا به تم‌وای دنیا پوو‌ناک بوویم‌موو پیش نه‌وهی خ‌و‌ر هه‌لب‌ن پو‌یشت و نه‌رچوو» (۱۱۲)

---

(۱۱۱) (ترمذی وحسنه‌ الالبانی فی صحیح الترمذی ۱/۲ ۱۸۴) و فی الاحادیث الصحیحة ۶/۴ وه مؤلفات وابه جگه له ووتنی ئه‌م ئه‌که‌ه قطیبه بکات و بی‌په‌ت‌مه.
 (۱۱۲) به‌ریاره‌ی (المشعر الحرام) ووت‌لووه به‌وت‌ویه له شاخی (الرح) که شاخ‌یکی به‌تاوانکه له (مزدلقه) ۱. وه له‌م‌لی له‌م‌سه‌و سه‌رمو فرموویم‌ناسان فرموویانه: (المشعر الحرام) هه‌موو (مزدلقه) به‌که‌رت‌مه/ انه‌ر شرح للذ‌و‌ی علی مسلم ۸/۸. (۱۱۲) مسلم ۸/۲ ۸۹۱.

ته کبیر کردن له کاتی

ره جم کردنی (الجَمَار) کاندای له گه‌ل هه‌موو زیخینکدا

« پینهمبیری خوا (ﷻ) جمرکات زیخیکسی ده‌هاوینشت له لای (الجَمَار) مکانممه تمکبیر (الله اکبر) ی نه‌کرد، پاشان ده‌چوو ده‌شهممه ده‌هه‌ستاو پوووه قیبله ده‌پارایسمه به ده‌ستی به‌رزکردنمه له‌لای جه‌مه‌ری یه‌که‌م و دوهم به‌لام له‌لای (جَمْرَة الْعَبْثَة) دا زیخمه‌کی ده‌هاوینشت و تمکبیری نه‌کرد له‌گه‌ل هه‌موو زیخینکداو ده‌هه‌نشت و له‌لایدا نه‌ده‌ه‌ستا »^(١١١)

له کاتی سه‌رسوو‌رمان و بینینی شتی سه‌یردا

١- « سُبْحَانَ اللَّهِ »^(١١٥) واته: پاک و بن‌گه‌ردی بو‌خوایه.

٢- « اللَّهُ أَكْبَرُ »^(١١٦) واته: خوا گه‌رده‌یه.

(١١١) البخاری مع الفتح ٥٨٢/٢ و ٥٨٤/٢ ره به‌روانه له‌لزمه‌کی له‌وتیار البخاری مع

الفتح ٥٨١/٢ معرومه‌ها (مسلم) یه‌واپه‌لی کرسوه.

(١١٥) البخاری مع الفتح ٢٦٠/١ و ٣٩٠ و ١١٤ و مسلم ١٨٥٧/٤.

(١١٦) البخاری مع الفتح ٤٤١/٨ و نظر صحیح الترمذی ١٠٧/٤ و ٢٢٥/٢ و مسند

جى نەكەت نەگەر ھەۋالىكى خوشى بۇھىنرا

(كَانَ النَّبِيُّ ﷺ) إِذَا أَنَاهُ أَمْرٌ يَنْزُهُ أَوْ يُنْزِرُ بِهِ خَرٌّ مَاجِدًا شُكْرًا
 اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى . (١١٧)

ولته: پیغامبر می خوا (ﷺ) نمکبر هو الیکیان بؤ بهینایه دلی
خوش بگردایه یان پی دی دلخوش بوویه کوپنوشی دمبرد له
سویاسی خوای گمردا.

جی ده‌نیت نه‌گهر نه چاوی خوی نه‌ترسا

بدا له شتيك و ببيتته هوۋى زيان يىڭەياندنى

.. ﴿ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ﴾ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَيْهِ. (11A)

واته: نه‌وی خوای گهره ویستی بییت دهبزو هیزو توانایه ک
نزی به مگر به‌خواوه. خوابه لغو به‌ره‌کته تی‌بخه.

(١١٧) رواه أهل السنن إلا النخعي. انظر صحيح ابن ماجه ٢٢٢/١ ورواه الخليل ١٢١/٢.

(٤٨) بڑ بھٹی یکنگمی ہوائی سروس (ایکھائی) ٹائیملی (۲۹) - وہ بڑ بھٹی
 نورمیش پینسبرری خوا (۳۰) بطور موت: « لنگر یکنگمہ لہ نیوہ شتنگی
 لبراکہی پان لہ خوی پان لہ مالو سامانوا اپنی گہ سر سامی گریو رو
 بہا یسہ سرورو (با بہا یقمرہ بڑی بہ برمکت) - چونکہ چار پاسو پوایہ «
 مسند لحد ۴۷/۴ واین ماجہ - مالک - وصفۃ الالبانی فی صلیح الجامع ۲۱۲/۱
 والنظر تحقیق زاد المعاد للرائیوط ۱۷۰/۴

نه گهر نه چاوی په کيک ترسایت

«سورمتی» (الْقَلْبُ) و «اتاس» (بخونیم) (۱۴۹)

نه گهر که سیک چاو لئی دا

(با چاو پیسه که دهست نویژ بگریخت و پاشان ناروی دهست نویژ که بکهن به سر لمر که سدا که چاو لئی داوه و خوی پن بشوات) (۱۵۰)

نادابی مال و مندان پاراستن

«إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَتْ - فَكَلِّفُوا صِبْيَانَكُمْ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ. فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةُ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلَوْهُمْ وَأَغْلَقُوا الْأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ. فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا. وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ. وَخَمِّرُوا آيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ. وَلَوْ أَنْ تَعْرَضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا. وَأُطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ» (۱۵۱)

واته: نه گهر شو داهات، یان فیورمه تان به سر داهات
منداله کانتان بگریته له یاری کردن و کولان. چونکه شیطانه تان

(۱۴۹) رواء هتمذی والنسائی وابن ماجه عن ابی سعید الخدری (ع) . حدیث حسن/ انظر الانکار للنووی ص ۲۸۳.

(۱۵۰) ابی دلود ۹/۴ یاسفاه صحیح علی شرط البخاری ومسلم عن عائشة (رضی الله عنها) وزاد المعاد ۱/۱۶۲. انظر الانکار للنووی ص ۲۸۳.

(۱۵۱) البخاری مع الفتح ۸۸/۱۰ ومسلم ۱۰۹۵/۲.

لموگاتمه‌دا بلاوده‌بنموره. وه که کاتیک لمشور پویششت وازمان
 لسن بهینن، وه دمرگاکان دابخه‌ن و ناوی خوا‌ی گموره بهینن
 چونکه شعیطان دمرگایه‌کی داخراو خاکتموره. وه دمی مشکمر
 کونده‌کانتان به‌پهت بیه‌ستن و ناوی خوا بهینن. وه‌سری
 لاپه‌کانتان بنینموره دایموشن و ناوی خوا بهینن. نمگمر چی
 شتیکی بچوکیشی بخنه سر. وه چراکانتان بکوزیننموره.

سوننه‌ته‌کانی فیطره‌ت

عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): ((غُشْرُ مَنْ
 الْفِطْرَةِ: قُصْرُ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالرُّوَاكِ، وَاسْتِثْقَالُ الْمَاءِ، وَالْقَصْرُ
 الْأَطْفَارِ، وَغَسْلُ الرَّاجِمِ، وَتَقْفُ الْإِبْطِ، وَغُلْقُ الْعَانَةِ، وَانْقَاصُ الْمَاءِ)) قَالَ
 الرَّائِي: وَنُسِبَتِ الْعَاثِرَةُ إِلَّا أَنْ لَكُونِ الْمُنْقَضَةُ. قَالَ وَكَيْفَ - وَهُوَ أَحَدُ
 رَوَاهِ: -: إِنْقَاصُ الْمَاءِ: بِمَعْنَى الْإِسْتِجَاءِ)) (۱۵۲)

واته: (ده) شت له فیتره‌تموره‌یه: سمیل کورت کردنموره و پیش
 هیشتنموره و صیواک کردن و ناو له لووت وهردان و نینوک کردن و

(۱۵۲) رواء مصحح (۶۰۳) و ابودلود (۵۲) / وه له لمروموره‌ی تردا بعم جومش
 هاتوره: عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن رسول الله (ﷺ) قال: ((الفطرة خمس: الإحسان.
 والإسجداء. وقص الشعر والشارب. وقص الإبط.)) صحيح. ابن ماجه
 (۲۹۲) بق (آداب الزفاف ۱۱۷ ورواه لفليل ۷۲) نظر صحيح سنن النسائي
 باختصار المصنف للاباني ص ۵. . واته: فیتره‌ت پینجه: یان پینج هت له
 فیتره‌تموره‌یه: خه‌قنه کردن و تاشه‌نی موری شمرگا و سمیل کورت کردنموره و
 نینوک کردن و توکی بن بال هلیکیشان.

شورانی (الترجم): (که کوی (برجۃ) به واته: شو شویذانه‌ی که
چلکی تیدا کؤمبیتمه وه خمتی سمر پنجهگان). وه ملکیشان
و لابرانی مووی بن بال و تاشینی مووی داوین و شمرمگا و
(انطاصُ الماء).

پاوی دحمر مویت: (مه) بهم لمیر چۆتمو پیم و ابیت: ناو
لسمم و مردانه. وه (وکیج) - که یمکنکه له پاوی یمکانی -
دحمر مویت: (انطاصُ الماء) واته: تارمت گرتن و خو پاکردنمه به
ناو.

عَنْ اَبِي مَالِكٍ قَالَ: «وَقَدْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي قَصْرِ الشَّارِبِ
وَقَفْلِيمِ الْأَطْفَارِ. وَخَلَقَ الْعَائِلَةَ. وَتَفَّ الْأَبْطُ أَنْ لَا تُرِكَ أَكْثَرُ مِنْ
أَرْبَعِينَ يَوْمًا» وَلِلَّهِ مَرَّةٌ أُخْرَى أَرْبَعِينَ لَيْلَةً. (۱۵۳)

واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) بۆی دناوین که کورت کردنمه
سمیل و نینۆک کردن و لابران و تاشینی مووی شمرمگا و توکی
بن بال هملکیشان له چل پغذیان چل شو زیاتر وان ئی نهمین.

---

(۱۵۳) صحیح. ابن ماجه (۳۹۵) م. انظر صحيح سنن النسائي باختصار السند
للإمامي ص ۵.

سمیل کورت کردنه موو ریش به ردانه موو

عن ابن عمر عن النبي (ﷺ) قال: «أحفرُوا الثَّوَابَ وَأَعْفُوا النَّحْيَ»^(۴۴)
واته: سمیل کورت بکمنه موو و ریش به ریشنه موو.

کورتی پوښاک و نه خشاندنې به دواي خوږی لدا

« مَا تَحْتَ الْكَمِيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَيُ الْقَارِ »^(۴۵)
واته: کوروی که نکمړن ته ژنر روو لوله پښ کمره له پوښاک له
ښاگردایه.

تېبېنه په کس مکره لکه:

لیکامی الخوی (په محمدي خوی فی بیئت) د حکمونه: (پوښاک لرغونی
له کراس و له میص و عمامې پوښاک دایه. و د پوست نږیه نکمر بڼ
خوږنل زانیو لیز بوو بهیلرینه موو ښا خولر لوله پښ کان. خو نکمر بڼ
لیز نه بوو مکره وه. و د پوسته حبه ښا تاوهراسی قاج بیئت. و د
پوستیښ مکره نږیه که بگاته روو لوله پښ که. به لوم لمره
د لېمزی یا صاغ کراوه له شعره دا).

---

(۴۴) صحیح. الترمذی (۲۹۲۵) و (۲۹۲۶): فی (ریاض الصالحین ۱۲۱۲) و صحیح
الجامع (۲۰۷) انظر صحیح سنن النسائي باختصار السند للإمامي ص(۶).
(۴۵) رواه الامام احمد ۲۵۴/۶ و مؤلفی صحیح الجامع (۵۵۷۱). و البیضاوی
میتاویمتی (۲۱۸/۱۰) به لغزی « مَا تَحْتَ الْكَمِيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَيُ الْقَارِ »
عن ابی هريره (رضه).

وہیچ ہمچہ (محمد علی خوی فی بیئت) (فتح الباری ۲۱)
 محرم مویٹ: (وہ قاضی عیاض ثیماعی ہینا وہ نسیر نہوی
 شم منعمہ دمرہق بہ پیارانشو نافرمتان ناگریتموہ) (والہ
 نریل کر نہوی پڑشاک تا خوار قولہ پن کان). پاشانہ دہلبر مویٹ:
 (ہمچہ حال پیوان دور حالہ تیان بڑ ہہیہ: یہ کیکیانہ باشمو
 لیستحبابہر نہویش نہویہ کہ پڑشاکہ کی کورت بکاتموہ تا
 تاومہر استی نیسلانی قاجی. وہ حالہ تیکی تریش کہ دروستمو
 جانیزہ تا دور قولہ پن کہ) (۱۵۶)

وہ جیاوازی نیہ لہ مہدا لہ نیوان پڑشاک (عمرہبی یان کوردی
 یان فارسی. یان تورکی یان... ہند).
 وہ. فہگہر شم کارہی بڑ فیزو خوبزل زانی دہکرد نہوا سزاکہی
 سہخت تر دہبیٹ و شم جوڑہ کہ سانہ لہ پڑی دواپی دہا لہو
 کہ سانہ کہ خوی گمرہ تسہیان لہ گہل ناکات و تہماشایان
 ناکات و لہ گوناہ پاکیان ناکاتموہ سزایہ کی نازارویان بڑ
 ہہیہ. (۱۵۷)

---

(۱۵۶) پروفانہ کتبی (أطوار من الشیخ المحدث) محمد جمیل زہنو
 لاہور (۹۹).
 (۱۵۷) برواہ مسلم (۱۰۶) عن ابی ذر (۷۷).

به نئی یانزه هم:

داوای لیخوش بوون کردن و گه پانه وه بۆلای

خوای گه وه (الإستغفار والتوبة)

۱- پیغمبری خو (ﷺ) دهرمونت: «وَاللّٰهُ اِلٰى لِمَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

وَالْتَوْبُ اِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ اَكْثَرَ مِنْ سَعِيْنِ مَرَّةً» (۵۸)

واته: سویند به خوا من له پۆژنکدا زیاد له حهفتا جار داوای

لیخوش بوون دمکه له خوای گه وه دمکه نیمه بۆلای.

۲- وه چاک وایه له پۆژنک دا (سعد) جار بوتوی: «أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ

وَالْتَوْبُ اِلَيْهِ» (۵۹)

واته: داوای لیخوشبوون له خوای گه وه دمکه و دمکه نیمه

بۆلای.

۳- وه دهرمونت (ﷺ) «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ. فَإِنِّي أَنُوبُ فِي

الْيَوْمِ اِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةً» (۶۰)

واته: ئەو خه نکی بگه نیمه بۆلای خوا. به راستی من له

پۆژنک دا (سعد) جار دمکه نیمه بۆلای.

---

(۵۸) البخاری مع الفتح ۱۰/۱۱.

(۵۹) البخاری مع الفتح ۱۰/۱۱ و مسلم ۲۰۷۵/۴.

(۶۰) مسلم ۲۰۷۶/۴.

۴- وه دهلمرموئیت (ﷺ): « مَنْ قَالَ (اَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) غُفِرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَسٌ مِنَ الرُّحَفِ » (۱۶۱)

واژه: هرکسینک بلسی: داوای لیخوشبوون دهکم له خودا مهنده کی هیچ پرستراوینک نییه بهحق جگه له، وه زیندووی مهلسوونندهری بوونهومره دهکهنمهوه بولای. نهوا خوای گهوره لئی خوش دهنی نهگمر چی له کاتی بمرنگاریوونهوی دوزمن پشتی مملکردین و پای کردین.

۵- وه دهلمرموئیت (ﷺ): « طُوبَى لِمَنْ وَجَدَ فِي صَحْفِ سَمَرَأَ كَثْرًا » (۱۶۲)

واژه: خوش بهختی (یان طوبا که دارنکه له بهمهشت دا) بول کهمسینک که له نامه ی کردهومکانی دا داوای لیخوش بوون کردنی له خوای گهوره نۆر تیندا بیئت.

۶- وه دهلمرموئیت (ﷺ): « أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ. فَإِنْ اسْتَظَفْتَ أَنْ تَكُونَ مِنْ

(۱۶۱) أخرجه أبو داود ۸۵/۲ والترمذي ۵۶۹/۵ والحاكم وصححه ووافقه الذهبي

۵۱۱/۱ وصححه الألباني. انظر صحيح الترمذي ۱۸۲/۳ وجامع الأصول

لاحديث الرسول (ﷺ) ۳۸۹/۱، ۳۹۰ بتحقيق الأرنؤوط

(۱۶۲) رواه ابن ماجه (۲۸۱۸) والمصاني في عمل اليوم والليلة ۴۵۵ وصححه

الألباني في صحيح الجامع ۳۹۲۰.

يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ» (١٦٣)

واته نَزِيكَ تَرِين كَاتِيكَ كه پرموردگار له بنمکهموه نَزِيكَ
بِيْت به نامرستی کَوَتایی شهودایه نه گمر توانیت لهو
کسانمبیت که ... دی خَوای گموره نمکن لهو کاته دا نَمرا ببه.

٧- وه دهفمرمونت (٣) «الْقَرَبُ مَا يَكُونُ الْقَبْدُ مِنْ رَأْسِهِ وَهُوَ
سَاجِدٌ فَأَكْبِرُوا الدُّعَاءَ» (١٦٤)

واته نَزِيكَتَرُون کات که بهنده به پرموردگاری بهوه نَزِيكَ له
کاسی خورسوش بردنیدایه. دهس لهو کاتمه دا نَقْد پیاپرنهوه
تیایدا

٨- وه دهفمرمونت (٣) «إِنَّهُ لَيَفْأَنُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ» (١٦٥)

واته تارمایی دِیْت بهسمر دله داو معم نهچن وه مر له بِنَزِيكَ دا
(سمه) جار داوای لِيخوشبوون له خَوای گموره نمکنم

١٦٣- أخرجه الترمذي والنسائي ٣٧٩/١ والمحاكم و مقرر صحيح الترمذي ١٨٢٣
وجامع الاصول بتعليق الارتاؤوط ١٤٤/٤.
(١٦٤) مسلم ٢٥٠/١.

(١٦٥) أخرجه مسلم ٢٠٧٥/٤. ابن الاثير دهفمرمونت: (لَمَّا نَظَرْتُ إِلَى قَلْبِي) واته:
دا بهمگرتنمرو دایده پلشن. وه مبعست پَنَی (پهچونومیه) چونکه پَنَیلمبیر
بهردموم له زیاده نهگرتن و نَزِيكَ بوولسمو بهردمومبیتی جهادبیری
خوگرتن دا بووه. په لام کاتن کاتن لَنَیسمایه له همدن کاتکانبدا یان بهی
بچویه نَمرا به گوتاه حسی بهمگرت لهسمر خَوای و بهکسر داوای لَنَیخوشبوونی
بهمگرت له خَوای گموره. پهروانه جامع الاصول ٢٨٦/٤.

فہرزی (تہ سبیح و تہ حمید و

تہ ہلیل و تہ کبیر) کردن^(۱۶۶)

۱- عن امی ہریرۃ (رضی اللہ عنہ) ان رسول اللہ (ﷺ) قال: « مَنْ قَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ وَكَتَبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ. وَنُصِبَتْ عَنْهُ مِائَةُ سِنَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمِيتَ. وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَخَذَ عَمَلٌ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ »^(۱۶۷)

واتہ: ہر کہ سنن لہرؤنکدا سمد چار بلن: ہیچ پرمستراویک
نویہ بمعنی جگہ لہ (اللہ) تاکی بن ہارلمو مولک و ستایش بو
شومو پسمر ہموو شتیک دا بہ توانایہ، شوا بہ فہندازہی
پزگار کردنی نہ کویلہ چاکہی ہست دمکورت و (سمد) چاکہی بو
لہنوسریت و (سمد) گوناہی لن دمسرتقمو و شو پڑہ لہ شعیطان
پارنڈاو دہین ہما فیوارہی لن دہیتقمو کہس بہ پاداشتی لہم
چاکترمو نایہت مگمر کہسیک لہم زیاتر بکات.

(۱۶۶) تسبیح ولہ (سبحان اللہ) کردن و تمحید ولہ (الحمد للہ) و تہلیل ولہ و تہ

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و تہ کبیر ولہ (اللہ اکبر) کردن.

(۱۶۷) کبخاری ۹۵/۴ و مسلم ۲۰۷۱/۴.

۲- وه ده لمروفت (ﷺ): «مَنْ قَالَ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ» (٤٦٨)

واته: هر که سینک ده جار بلن: هج پهرستراوتک نئییه بههق جگه له (الله) تاکی بن هاوه لمو مولک و ستایش بۆ نعوو بهسر هموو شتیك دا به توانایه، وکو نعوو رایه که چوار کهسی له نعووکانی نیسماعیل پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) سازادو بزگار کردییته.

۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ): «مَنْ قَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ. لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) عَشْرَ مَرَارٍ كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ» (٤٦٩)

۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ. حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)» (٤٧٠)

(٤٦٨) البخاري ١٦٨/٧ ومسلم ٢٠٧١/٤

(٤٦٩) البخاري ١٦٧/٧ ومسلم ٢٠٧١/٤

(٤٧٠) البخاري ١٦٨/٧ ومسلم ٢٠٧٢/٤

واته: دوو ووشه همن که لهسمر نوویان سوکون و له تهرانووی
کرده و کاندا قورسن و بهلای خواوه خوشه و یستن نه میش
بریدی به له ووتنی: پاکس و بن گهردی و ستایش بو خوایه. پاکس و
بن گهردی بو خوا یه مهن.

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) وَحَسْبُ إِلَهُ (أَكْبَرُ) أَحَبُّ إِلَيَّ
مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ» (٤٧١)

واته: لهسمر بلنیم پاکس و ستایش بو خوا و هیچ
پهرستاونک نی به بهق جگه لهوا (خوشتیه) و خوا گهرده. خوشتره
به لامره له هه مو نهو شتانه ی که خور بهسهری دا هه لئی.

٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رضی الله عنه) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالَ: «أَيَعْجِزُ
أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ فَنَأْخُذُ بِأَلْفٍ مِنْ جَلَسَاتِهِ:
كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ. فَيَكْتُبُ لَهُ
أَلْفَ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفَ خَطِيئَةٍ» (٤٧٢)

واته: سهعد دهفرموئی: نیمه له خزمهت پیغه مبهری خوادا
بووین (پهرووی) نایا کهس له نیوه هه به بی توانا بن لهوه
که هه مو پوژنی ههزار چاکه دهست بخاتیق خوی بهکی: لهوانه ی
که دانیشته بوو پهسپاری لی کرد: چون بهکینک له نیمه دهتوانی

(٤٧١) مسلم ٢٠٧٢/٤

(٤٧٢) مسلم ٢٠٧٢/٤

هزار چاکه‌ی دوست بکسری؟ فرمودی: سده تسبیحات
(سُبْحَانَ اللَّهِ) بکات هزار چاکه‌ی بوی دهنوسری. یان هزار گوناخی
فِي مَلْعَمُونَتِ.

۷- عَنْ جَابِرٍ (رضی الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: «مَنْ لَالَ (سُبْحَانَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) غُرَسَتْ لَهُ لَحْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ» (۱۷۳)
ولته: هر کسینک بهک جابر بلن پاکوی و بن کم و کوردی و کوردی
ستایش بوی خوی مزین، دارخورمایمکی له بهمشتدا بوی دهنوسری.

۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ لَيْسٍ (رضی الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): «يَا عَبْدَ اللَّهِ
بْنَ لَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَرٍّ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ
اللَّهِ. قَالَ: «قُلْ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» (۱۷۴)
ولته: ای عبدالله ی کوردی لیس دایا کومسریک له
کومسریکانی بهمشتت پین بلیم؟ وتم: بلی ای پیغمبری خوا.
فرمودی: بلی هیچ گونا و هیزیک نویه مگر بهخوی
کوردی.

۹- وَهُوَ بِمَعْنَى مَوْتِ (ﷺ): «أَخْبَبُ الْكَلَامَ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعَ:
(سُبْحَانَ اللَّهِ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ). لَا يَهْتَرِكُ
بَاتَيْنِ بَدَأَتْ. وَلَا لَسْتَيْنِ غَلَامَكَ يَسَارًا. وَلَا زَاحًا. وَلَا كَجِحًا. وَلَا
الْفَلَحَ. فَإِنَّكَ لَقَوْلُ: أَلَمْ هُوَ! فَلَا يَكُونُ: فَيَقُولُ: لَا» (۱۷۵)

(۱۷۳) لفرجه الترمذی ۵۱۱/۵ وفماکم ۵۰۱/۱ وَصَحَّفَهُ وَوَلَّفَهُ التَّمِيمِي. وَلَنَظَرِ
صَحِيحُ الْجَامِعِ ۵۳۱/۵ وَصَحِيحُ التِّرْمِذِيِّ ۱۶۰/۳.
(۱۷۴) قَبْلَاهِي مَعَ فَتْحِ ۷۱۲/۱۱ وَمُسْلِمَ ۲۰۷۶/۴.
(۱۷۵) مُسْلِمَ ۱۶۸۵/۳.

واته: خوشه‌یست‌ترین روتنه به‌لای خ‌وای گ‌م‌ر‌م‌وه چ‌وار‌ه: پاکی‌و
 بی‌ع‌م‌یدی‌و سو‌ی‌اس ب‌و خ‌وای گ‌م‌ر‌م‌و هیچ پ‌ر‌س‌ت‌راوی‌ک ذی‌ی‌ه
 به‌م‌ق ج‌گ‌ه له (الله) و خ‌وا گ‌م‌ر‌م‌یه. زی‌ان‌ست پ‌ن ناگ‌ی‌ه‌ن‌ن
 به‌م‌ر‌ک‌ام‌ن‌ک‌ی‌ان د‌ه‌ست پ‌ن ب‌ک‌ه‌یت. وه م‌ن‌د‌ال‌ه‌ک‌ه‌ت ناو‌م‌ن‌ن نا‌س‌ان
 ی‌ان ق‌از‌ان‌ج و س‌ر‌ف‌را‌ز و پ‌ز‌گ‌ار ب‌و. چ‌ون‌ک‌ه ت‌و ب‌ل‌ن‌ی ل‌ل‌ذ‌ن‌ی‌ان (ل‌م‌و
 نا‌وان‌ه) له م‌ال‌ه؟ ث‌ر‌ی‌ش له‌م‌ال ن‌م‌ی‌ن‌ت د‌ل‌ی‌ن: نه‌خ‌یر له‌م‌ال ذی‌ی‌ه
 (وات‌ه نا‌س‌ان‌ی‌و ق‌از‌ان‌ج و س‌ر‌ف‌را‌زی‌و پ‌ز‌گ‌ار ب‌وون له‌م‌ال‌مان‌دا ذی‌ی‌ه).

۱۰- عَنْ عَبْدِ بْنِ أَبِي وَلاَسٍ (رضی‌الله‌عنه) قَالَ: «جاء أعرابيُّ إلى رَسولِ الله
 (ﷺ) فَقَالَ: عَلَّمَنِي كَلَامًا أَقُولُهُ. قَالَ: قُلْ: (لا إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا
 شَرِيكَ لَهُ. اللهُ أَكْبَرُ كَبْرًا. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا. سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.
 لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِرَبِّي فَمَالِي؟
 قَالَ: « قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي. وَاهْدِنِي. وَارْزُقْنِي » (۱۷۶)

واته: د‌ه‌ش‌تم‌ک‌ی‌یه‌ک ه‌ات‌ه خ‌ز‌م‌ت پ‌ن‌ف‌ه‌م‌ب‌ری خ‌وا (ﷺ) ل‌م‌ر‌م‌وی:
 روت‌ه‌ی‌م‌ک‌م ف‌ی‌ر‌یک‌ه ک‌ه ب‌ی‌ل‌ی‌م. ل‌م‌ر‌م‌وی: ب‌ل‌ن هیچ پ‌ر‌س‌ت‌راوی‌ک ذی‌ی‌ه به
 ه‌م‌ق ج‌گ‌ه له (الله) تا‌کی ب‌ن هاو‌ب‌ه‌شه. خ‌وا گ‌م‌ر‌م‌یه‌و ز‌ف‌د س‌ت‌ای‌شی
 خ‌وا د‌ه‌ک‌م. پاکی‌و ب‌ن ک‌ه‌م و ک‌ور‌تی‌و گ‌م‌ر‌م‌ی‌ی‌و ب‌و پ‌ه‌ر‌م‌ر‌نگ‌اری
 ج‌ی‌ه‌ان‌ی‌ان‌س‌ر هیچ گ‌و‌پ‌ان و ه‌ی‌ز‌و ت‌وا‌ن‌ای‌س‌ک ذی‌ی‌ه م‌گ‌م‌ر

---

(۱۷۶) مسلم ۲۰۷۲/۴ و زاد ابوداود: (ولما ولي الامرني قال النبي (ﷺ): « لا تُلْزِمُونِي مِنَ الْخَيْرِ » ۲۲۰/۱. وات‌ه: ک‌ات‌ش ک‌ه ک‌ا‌ه‌را د‌ه‌ش‌تم‌ک‌ی‌یه‌ک‌ه پ‌ز‌ی‌ش‌ت پ‌ن‌ف‌ه‌م‌ب‌ر (ﷺ)
 ل‌م‌ر‌م‌وی: ه‌م‌ر‌و ن‌ص‌تی خ‌ز‌ی له چ‌اک‌ه پ‌ر‌گ‌رد.

به‌خوای دمسقه‌لات داری کاریه جی وه، دمشتمکی بی‌مه ووتی:
 له‌مانه بۆ (ستایش کردن) ی پەرموردگارمه. ئە‌ی جی بۆ‌ل نزا و
 پاپانمە (ی خۆمه؟ فەرمووی: بلی: خوايه لیم خۆش بمر پە‌حم
 پێ‌بکمر پێ‌نمایم بکمر پێ‌نمایم بده.

۹۱- عن طارقٍ الأشجعي قال: كان الرجل إذا استلم غَلْمَهُ التَّيْسِي (٤)
 الصَّلَاةَ لَمْ اَمْرُهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي. وَارْحَمْنِي.
 وَاهْدِنِي. وَعَالِمِي وَارْزُقْنِي» (٥٧٧)

واته: طارق‌ی ئە‌شجعی دهمرمووی: ئە‌گەر هە‌رکات پیاوی‌ک
 موسلمان بوویه پێ‌نە‌مبە‌ری خوا (ﷺ) فێ‌ری نوێ‌ی دهمکردن پاشان
 فە‌رمانی پێ‌دە‌کرد کە بمر ووشانە بپارێتمەر: خوايه لیم خۆش
 بمر پە‌حم پێ‌بکمر پێ‌نمایم بکمر بپارێزەر پێ‌نمایم بده.

۹۲- عن جابر بن عبد الله (رضي الله عنهما) أنَّ رسولَ الله (ﷺ) قال: « إِنَّ
 الصَّلَ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ. وَالْفَضْلَ الذِّكْرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ » (٥٧٨)
 واته: باشتروێ پاپانمەر (الْحَمْدُ لله) کردنه و باشتروێ ذی‌کەر
 بروتی‌یه له‌وتی (لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ).

---

(٥٧٧) مسلم ٢٠٧٢/٤ وای رۆ‌یه له‌مسلم: «لَمَّا مَرَّ لَمْ يَضَعْ لَكَ لِيَاكُ وَآخِرُكَ»
 واته: ئە‌م شتانە (چاک‌ی) من‌هاو له‌ما‌کت بۆ کۆ‌مە‌کارمه.
 (٥٧٨) قە‌مە‌زی ٤٦٢/٥ واین م‌اجه ١٢٤٩/٢ و‌ه‌اک‌م ٥٠٢/١ و‌س‌ف‌ه و‌و‌الله له‌م‌ب‌ی
 و‌ل‌ه‌ر م‌ن‌ب‌ح‌ الجامع ٣٦٢/١.

۱۲- وه دهرمونيت (ﷺ): « الْبَالِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ: (سُجَّاتُ اللَّهِ الْحَمْدُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَاللَّهُ أَكْبَرُ. وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » (۷۹)^(۷۹) والته: نهو چاكانهئ كهدهمينيتمهوه^(۸۰) بريتته له ووتلئ: پاك و بئ گهردي بئ خوايه و ستايش بئ خوايه و هيچ پهرستراونك نئييه به هئ جگه له (الله) خوا گهرديهو گلرآن و هيزك نئييه مهگر به خوائ گهره.

پيغه مبهري خوا (ﷺ) چؤن ته سبيحاتي دمكرد؟

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: « رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) يَقْرَأُ التَّسْبِيحَ بِمِثْنَةٍ » (۸۱)^(۸۱) والته: پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيئي به دهستي راستئ ته سبيحاتي دمكرد.

---

(۷۹) احمد برقم (۵۱۳) بترتيب احمد شاكر واسناده صحيح وانظر مجمع الزوائد ۲۹۷/۱ وعزه ابن حجر في بلوغ المرام من رواية ابي سعيد الى قتاد بن ربعي: «... وَالْبَالِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ حَوْلُ جَدِّكَ لَوْهَا وَغَوْ أَمْلًا» (سورة التكوير: ۲۶).

(۸۰) خوائ گهره دهرمونيت: «... وَالْبَالِيَّاتُ الصَّالِحَاتُ حَوْلُ جَدِّكَ لَوْهَا وَغَوْ أَمْلًا» (سورة التكوير: ۲۶).
(۸۱) لخرجه ابو داود بلقبه ۸۱/۲ (۱۵۰۲) و منخفة الاكباتي في صحيح الجامع (۱۹۸۹) والقرمذي ۵/۵۲ وانظر صحيح الجامع ۴/۲۷۱ (۱۹۸۹).

عن سمره المحابله (رضى الله عنها) « أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) أَمَرَهُنَّ أَنْ يَرَايْنَ السَّيِّحَ وَالتَّقْدِيسَ وَأَنْ يَعْقِدْنَ بِالْأَنَامِلِ فَبِأَلْهِنَّ مَسْرُلاتِ مُنْتَطِقَاتٍ » (٤٨٢)

راشه: له یسمره ی ژنه سه حابه ی بهر نزموده (بهزای خوای گهره ی لی بن) پروایمت کراوه که پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمائی پی کردن که ناگایان له تمسبیحات و به بهر نو پیروز پاگرتنی خوای گهره بیست و به (نه نامیله گانیان) نهنجامی بدهن (که بریتی به لر ناوساویانه ی که له سر سر ی هه موو پهنجیهک دا هیه) چونکه له پوژی دوا یی دا پرسایریان لی مکرنت و دینرنه گزو دینه شایمت.

وَلِلَّهِ الْحَمْدُ وَالْجَنَّةُ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

---

(٤٨٢) رواد ابو داود (١٥٠١) و الترمذی یستاد حسن و حسانه الالبانی فی صحیح الجامع (٤٠٨٧).

سەرچاوه كان

- ١- مختصر تفسیر ابن کثیر. اختصار وتحلیق: محمد علي الصابوني ١٤٠٦هـ - ١٩٨٦م.
- ٢- الانكار... محي الدين لبي زكريا يحيى بن شرف الذهري طبعه سنة ١٩٨٢.
- ٣- نتائج الأفكار في تخریج لمادیت الأذكار. جزء ١/١. ابن حجر المصقلاني.
- ٤- رياض الصالحين... محي الدين لبي زكريا يحيى بن شرف النووي.
- ٥- لغة السنة... لسيد سابق سنة ١٣٩١-١٩٧١.
- ٦- الأمانة الرضوية لفتح الدرر البهية في المسائل الفقهية... محمد بن علي الشوكاني.
- ٧- الدعاء وعليه العلاج بالرقى من الكتاب والسنة... سعيد بن علي بن وهف القحطاني.
- ٨- حصن المسلم من أذكار الكتاب والسنة... القحطاني... طبعه لريدة ومضبوطة بالشكل.
- ٩- سبحانك اللهم... مهندس جميل إبراهيم.
- ١٠- انكار الصباح والمساء الصحيحة من المأثورات ومن صحيح الكلم الطيب (الدكتور: عبدالله عزلم).
- ١١- تحفة للذاكرين... محمد بن علي الشوكاني.
- ١٢- فتاوى مهمة تتعلق بالصلاة... عبدالعزیز بن عبدالله بن باز.
- ١٣- احكام العبدین في المسئلة المطهرة... علي حسن علي عبدالحميد الحلبي الأثري.
- ١٤- أذكار اليوم و الليلة بصفة مزينة بشرح غريب الألفاظ..... (إعداد وتعليق: علاء الدين بن يوسف العتيبي ١٤١٦هـ).
- ١٥- صحيح الكلم الطيب... لشيخ الإسلام ابن تيمية. بقلم محمد ناصر الدين الألباني ١٤٠٧-١٩٨٧.
- ١٦- الصحيح المسند من أذكار اليوم والليلا... تأليف: مصطفى بن لنوي احمد. راجعة: مكييل بن هادي الوادي ١٤١٦هـ - ١٩٩٥م
- ١٧- المنقلى من الادعية والاذكار... (إعداد: محمد بن هادي الصبيحي. دار الخضرى للطبعة الخاصة ١٤٢١هـ).
- ١٨- وه چمند سەرچاوه ميکى تر.....

- ٤٢ ..... نیکرمکانی به یانیان و نیواران
- ٥١ ..... خواردن و خواردنمه
- ٥٦ ..... نزاو پارانه‌وی میوان بۆ خاوه‌ن مال
- ٥٦ ..... له کاتی بیهینی نۆبهری میوه‌دا
- ٥٦ ..... دامالین و داکه‌ننی پۆشاک و جل
- ٥٧ ..... چوونه مسرئاو
- ٥٨ ..... جل و به‌رگ له‌به‌ر کردن
- ٥٨ ..... له‌به‌رکردن و پۆشیننی جل و به‌رگی نوێ
- ٥٩ ..... ئەگەر یه‌کێک به‌رگی نوێی له‌به‌رکردبوو
- ٥٩ ..... له‌پێکردنی نه‌عل و پیناڵو
- ٦٠ ..... چوونه دهرمه‌ له‌ مال
- ٦١ ..... گه‌رانمه‌ بۆ مال
- ٦٢ ..... له‌ کاتی پۆیششتندا به‌رهر مرگه‌وت
- ٦٤ ..... چوونه ناو مرگه‌وت
- ٦٤ ..... هاتنه دهرمه‌ له‌ مرگه‌وت
- ٦٥ ..... بیهینی نه‌و کردمه‌وانه‌ی که له‌ مرگه‌وتدا دروست نه‌ن
- ٦٦ ..... پێش ده‌ست نوێژ
- ٦٧ ..... نزاوی دواي ده‌ست نوێژ
- ٦٨ ..... وه‌لام داننه‌وه‌ی بانگ بیژ
- ٦٨ ..... دواي بانگ
- ٧٠ ..... له‌زلی بانگ ووتن

- ۷۱..... دواتی پیش نوژن (مام) بۆ نوژن گهران
له نوژن دوات نوژن دا:
- ۷۲..... سوننه تی دهست پینکردنی نوژن (الإستفتاح)
- ۷۷..... نژای چه مینه و هکان (الركوع)
- ۷۸..... نژای ههستانه وه چه مینه و هکان
- ۷۹..... نژای کپنوشه هکان (المجود)
- ۸۱..... نژای دانیشتنی نیوان دو کپنوشه هکه
- ۸۲..... نژای کپنوشی قورنان خویندن (سجود التلاره)
- ۸۳..... ته حیات (التشهد)
- ۸۳..... صلوات دان له سهه پیله مبر (الله) له دوات ته حیات
- ۸۴..... نژای پاش ته حیات کۆتایی و پیش سلوادانه وه
- ۹۱..... ویردی دوات سلوادانه وه نوژن
- ۹۴..... نهگهر له نوژن ده بوویت و بانگیان کوردیت
- نهگهر دودلایت بۆ دیرست بوو له نوژن مکهت یان
- ۹۴..... قورنان خویندن مکهت دا
- ۹۵..... پاپانه وه قنوتی ویت
- ۹۷..... ویردی دوات سلوادانه وه نوژنی ویت
- ۹۸..... نوژنه سوننه تهکان
- ههندی نوژنی تر:
- ۱۰۱..... نوژنی ته وه (نهگهر گونا هینکی کرد)
- ۱۰۱..... نوژنی دوو جهنمه (به مهران و قوریان)
- ۱۰۲..... نوژنی خویر مانگ گهران (الخصوف والكسوف)

- نویژنه بارانشه(صلاة الإستسقاء) ۱۰۳
- نویژنی نیازو داوای چاکه کردن
- له خوای گه وره (صلاة الإستخارة) ۱۰۳
- نویژنی(صلاة التسبیح) ۱۰۵
- هه یه نه کانی پۆژی ههینی(الجمعة) ۱۰۷
- بهشی شه شهم: هه دئی کاتی گرنگ و پیویست :
- نزاو پارانهوی دل لهنگی و خه ههت ۱۰۸
- نزاو پارانهوی کاتی تهنگانه سه خه تهی(الکرب) ۱۰۹
- له کاتی بهر هنگاریو نهوی دوژمن و خاوهن دهسته لاتدا ۱۱۱
- نزاو پارانهوی که سیک که له ستهمی
- خاوهن دهسته لاتیک بترسن ۱۱۲
- نزاو پارانهوه له دوژمن ۱۱۳
- نهگه له کو مه نیک ترسایت ۱۱۳
- نهگه بینیت موسلمانان شان له جهنگینکدا ۱۱۴
- له سه ره مهرگی شه هیدی دا ۱۱۴
- له کاتی پهیدا بوونی گومان له نیماندا ۱۱۵
- نزاو پارانهوی قه زاری ۱۱۶
- نهگه کار نکت له سه ره گران بوو ۱۱۶
- نهو نزایه ی که شه یطمان و دوو دئی یه کانی پلوه منن ۱۱۷
- نهو نزایه ی بۆ دهر کربنی فیلی شه یطمان و
- دارو دهسته که ی دهوترن ۱۱۸
- نهگه کار نکت ویست و سه ری نهگرت و واده رنه چوو ۱۱۹

- له کاتی پښمځ (العطص) دا..... ۱۱۹
- نه گهر بڼ پاره پښمځ (الحمد لله) ی کرد ۱۲۰
- له کاتی باور شک دان (التثاوب) دا ۱۲۰
- نزاو پارانه وه بؤ موسلمانیک نه گهر
- هاوسمري هینا (دواي ماره برين) ۱۲۱
- نزاو پارانه وهی پښش چوونه لای خیزان و (جیماع کردن) ۱۲۲
- نور نزاو پارانه وهی که مندالی پڼ پمنا بهری ۱۲۳
- نه گهر مندالتان بوو ۱۲۳
- له زلی سمر دانی کړینی نه خوش ۱۲۵
- نزاو پارانه وه بؤ نه خوش کاتی سمر دانی کړدنی دا ۱۲۵
- نزا و پارانه وهی نور کهسه ی دمستی
- له ژبان شستومو بڼزار بووه ۱۲۷
- نزا و پارانه وهی نه خوش بؤ خوی ۱۲۸
- چاره سمری برین داری و زام ۱۲۹
- چاره سمری پڼو هراوی مار و دوو پشک (اللسعة واللدغة) ۱۳۰
- چاره سمری (قا) ۱۴۰
- تهلقین د دانی که سیک که له سمره رگدا بیئت ۱۴۱
- نه گهر تووشی موسیبه تیک بوو (که سیک یی مرد) ۱۴۱
- له کاتی داخستنې چاوی مردوویه که دا ۱۴۲
- ثاوت نه خواستنې مردن ۱۴۳
- نورثی مردو ۱۴۳
- پارانه وه بؤ مردو له نورثی مردو دا ۱۴۶

- پاپانموره بق(گورپه) له نوښلی مردودا لهسره ۱۳۸ .....
- بق دل دانموره کسوکاری مردود(دعاء الثعزیه) ۱۳۸ .....
- خواردن ناردن بهدیاری بق کس وکاری مردودکه ۱۳۹ .....
- نمگر مردودت خسته گورپهکی ۱۳۹ .....
- پاپانموره دواي ناشتني مردود ۱۴۰ .....
- له کاتي سمردني گورستان دا ۱۴۰ .....
- پهڅي همولم:همدئ کاتي تري جياواڼ:
- لهکاتي همکړدني(با)دا ۱۴۱ .....
- پاپانموره کاتي هموره گرمه(الرعد) ۱۴۲ .....
- له پاپانمورگاني داواي باران بارين کردن(الإستسقاء) ۱۴۲ .....
- له کاتي باران باريندا ۱۴۳ .....
- زیکري دواي باريني باران ۱۴۳ .....
- له پاپانمورني که بق خوشکردنموري باران نورتي(الإستسقاء) ۱۴۴ .....
- له کاتي تهماشاکردني مانگر(القمر)دا ۱۴۴ .....
- لهکاتي بينيني مچل(مانگي پک شموره)(للهملا)دا ۱۴۴ .....
- به پښور بوون ۱۴۵ .....
- له کاتي بهريانگ کورنموره دا ۱۴۵ .....
- نزاول پاپانموره نمگر لهلای لعل و خيزاني مالنيک بهريانگت کورموره ۱۴۶ .....
- نزا و پاپانموري پښورموان نمگر خواردنيان هيناو نيمشکاند ۱۴۶ .....
- نزاول پاپانموري شمري قهر(ليلة القدر) ۱۴۷ .....
- نمگر نيازي قورباني کرخت همجو ۱۴۷ .....
- لهکاتي سمرپين و قورباني دا ۱۴۸ .....

- ۱۴۸ ..... نمکبر کردن بق جهنمکان
- ۱۴۹ ..... جهنمه پجوزه کردن
- ۱۴۹ ..... پزوهه سوزنمکان
- ۱۵۱ ..... له کاتی تووچوولندا
- ۱۵۱ ..... نمگر کسینکی تووش بوو به به ایتکت بیلی
- ۱۵۲ ..... روناری پنیوستی (خطبة الحاجة)
- ۱۵۵ ..... لهو زیکره ی له دانیشنگا (مجلس) دهوولتی
- ۱۵۵ ..... کطارمتی دانیشنگا (مجلس)
- ۱۵۶ ..... پاپانمدهی دواي دانیشتن
- ۱۵۷ ..... نمگر کسینکه پنی ووتی: خوا لیت خوش بخت (الله له)
- ۱۵۷ ..... نمگر کسینکه چاکسینکی له گلددا کرنیت
- ۱۵۷ ..... لهو زیکره ی که خوا دختارینزی بموینمده (مجمعال)
- ۱۵۸ ..... نمگر کسینکت لهبر خوا خوش ویست
- ۱۵۸ ..... نمگر موسلماننیکه پنی ووتی من لبر خوا خوشم دهوینیت
- ۱۵۹ ..... نمگر موسلماننیکه پنی کمنی
- ۱۵۹ ..... نمگر کسینک پارمو سامانی خسته دهووت
- ۱۵۹ ..... نژاو پاپانمده بل خاو من مال نمکاتی لمرز گمرا لندمده
- ۱۶۰ ..... نژاو پاپانمدهی ترسان له هاویش دانان بق خوا (الشرك)
- ۱۶۰ ..... کطارمتی سوتند خواردن به لهیری خوا
- چی بطن نمگر دیاری بیهه پان غیروکی دا به کسینک و لغوش
- ۱۶۱ ..... پاپانمده بوی پان نمگر یمنکی پنی ووتی: (بارک الله لیک)
- ۱۶۱ ..... پاپانمدهی بملداهاتلی و مشییدی و شوومی (الطيرة)

- پارانه‌وی سوار بوونی و ولاغ یان نامیری گواستنمه ۱۶۲
- نژاو پارانه‌وی چوون بؤ گمشت (سه‌له‌س) ۱۶۲
- نمو شتانه‌ی پمنا دهگری به خوای گه‌وره ایئی له گمشتدا ۱۶۴
- نژاو پارانه‌وی چوونه ناو گوندیک یان شارنک ۱۶۵
- نژوی چوونه بازار ۱۶۶
- له‌کاتی هه‌له‌دیوانی نامیری سواری یان سه‌رسم دانی‌دا ۱۶۶
- نژاو پارانه‌وی نمو کسه‌ی ده‌چیت بؤ گمشت (انسان) بؤ جیماو ۱۶۷
- پارانه‌و مو ناموزگاری جیماو بؤ نه‌و کسه‌ی ده‌چیت بؤ گمشت ۱۶۷
- تەکیج‌کردن له به‌رزایی و سهره‌وتن و تەسییح کردن له دابه‌زیندا ۱۶۸
- پارانه‌وی گمشتیار نه‌گهر پارشینوی به‌سردا هات ۱۶۹
- نژاو پارانه‌وی گمشتیار نه‌گهر دابه‌زی به جینگایک له گمشته‌کی‌دا
- یان له شه‌یری گمشت دا ۱۶۹
- نژاو دیکری گه‌رانمه له گمشت ۱۷۰
- له‌کاتی هاتنی شتیکی خوش یان ناخوشی‌دا ۱۷۱
- بەشی هه‌شته‌م: له‌زلی صلوات دان له‌سه‌ر پینقه‌مبیری خوا (کۆ): ۱۷۲
- بەشی نۆیەم: بلاو‌کردنه‌وی سۆز ۱۷۴
- چۆن وه‌لامی بێ‌بروایک ده‌ده‌یتمه نه‌گهر سلاوی کرد ۱۷۵
- بەشی ده‌یەم: هه‌ندئ کاتی جیاوازی تر
- پارانه‌وی نمو کسه‌ی که جوینت پێ‌داوه و نه‌زیه‌تت داوه ۱۷۶
- له‌کاتی خویندنی کەلمەشێرو زه‌ره‌ی گوێ‌درێژدا ۱۷۶
- نه‌گهر گوینت له دهنگی سه‌گ بوو به شه‌و ۱۷۷
- موسلمان چی بلی له کاتی مدح کرینی موسلمانیک دا ۱۷۷
- موسلمان چی ده‌لی نه‌گهر به باش یاس کرا ۱۷۸

چۆن حاجى تەلىپە دىگات لە حەج يان لە ھەرمەدا	١٧٨
تەكبىر كۆردن كاتى دىگاتە گۆشە پەشەكە (الركن الأسود)	١٧٩
پارائەنەوى ھەستان لەسەر (سەلما) و (مەرە)	١٨٠
پارائەنە لە نۆلۆن گۆشەكەى لاى پەمەن (الركن اليماني) و	
بەردە پەشەكە (الحجر الأسود)	١٨٠
لە كاتى پۇشتى دا بەرەو ھەرەلە	١٨١
نەزاو پارائەنەوى پۇژى ھەرەلە	١٨٢
نەزاو دىكەرى لاى (المشعر الحرام)	١٨٢
تەكبىر كۆردن لەكاتى پەجىم كۆردنى (الجماعى مەكاندا لەگەل ھەمەو زىخىنكا)	١٨٣
لەكاتى سەر سەر پەمان و بىننىنى شتى سەمىردا	١٨٣
چى ئەكات نەگەر ھەمەلەكەى خۆشى بۆ ھەنرا	١٨٤
چى دەلىت نەگەر لە چاوى خۆى نەترسا بەدا لە شتىك و	
بىننە ھۆى زىيان پەن كەيانەندى	١٨٤
نەگەر لە چاوى پەكەت تەرسايت	١٨٥
نەگەر كەسەك چاوى لاى دا	١٨٥
ئادابى مال و سەدال پاراستن	١٨٥
سەننەتەكەنى فەطەرەت	١٨٦
سەمىل كۆرت كۆردنەمەو پەش بەردائەنەو	١٨٧
كۆرتى پۆشاك و نەخشانەندى بەدواى خۆىدا	١٨٨
بەشى يانزەھەم: داواى لاى خۆش بوون كۆردن و گەر ئەنەو	
بۆ لاى خۆاى گەرە (الإستغفار والتوبة)	١٩٠
بەشى نوازەھەم: لەزلى (تەسبىح و تەھمىد و تەھليل و تەكبىر) كۆردن	١٩٣
پەننەمەرى خوا (كَلَامُ) چۆن تەسبىحاتى دەگەرد؟	١٩٩
سەرچەمەكان	٢٠١
ئاومەزۇك	٢٠٢

هەندىك لە بەرھەمەكانى نوسەر

- ۱- قەلای موسلمان لە زىكرەكانى شەوانە و رۆژانە لە قورئان و سوننەتدا.
- ۲- روىخسار و روشە بەرزەكانى پىنھەمبەرى خوا (ﷺ).
- ۳- چارەسەر بە درەعا لە قورئان و سوننەتدا.
- ۴- راستىنى جنۆكە.
- ۵- نیشانە بچوكمەكانى رۆژى دواى.
- ۶- نیشانە گەورەكانى رۆژى دواى.
- ۷- قىامەتى گەورە و نارەحەتىيەكانى (دو پەش).
- ۸- ئەحكامەكانى جەژن و ئادابەكانى.
- ۹- حوكمى نوێژنەكەر.
- ۱۰- ئامۇزگارىيەكى زىرەن بۆ ئەر كۆمەلانەى ئىسلام.
- ۱۱- دۆستايەتى و خۆبەرى كردن لە ئىسلامدا.
- ۱۲- زنجىرەى چىزكە ھەحىمەكانى پىنھەمبەرى خوا (ﷺ) / زنجىرەى (۱) و (۲).
- ۱۳- ھەلومەشەنەرەمەكانى ئىسلام و ئيمان.
- ۱۴- سوودەكانى ھاوپیيەتى پیاوچاكان.
- ۱۵- بۆلۆبونەرەى دلۆین پىيسى... ھۆكارو چارەسەر.
- ۱۶- دیاردەى مەى خواردنەرە لە ئاوە گەنجاندا.
- ۱۷- داسەزداوى.
- ۱۸- زمانەت بە یادى خواى گەورە پاراو بگە.
- ۱۹- بۆ خوشكىنكى لەچكە بەسەر لەم مانگەدا.
- ۲۰- دیاردەى سارەبونەرە لە دین.
- ۲۱- پىنھەمبەرى خوشەرىست (ﷺ) وەك ئەرەى بىيىنى.
- ۲۲- حوكمى سەرلەتەرە.

حصص المسلم

من

أذكار اليوم والليلة

من

الكتاب والسنة

خوای گه ورد فـهـرمانی کرد به یه حیای کوری زده‌ریا
(عليه الصلاة والسلام) به پینج ووشه که کاری پنی بکات و
فهـرمانیش بدات به به نییسرائیل تا کاری پنی بکهـن
وه لهـوانه تیایدا هاتوود... وه فهـرمانتـان پنی دهـکهـم که زور
یادی خوای گه ورد بکهـن، چونکه نمونه‌ی نه‌مه وهك پیاونیک
وایه که دوژمن به یه له شویلی بکهون و نه‌ویش خوی بخاته
تاو (تکذیبی) پته‌وو خوی لیلا حه‌شار بدات، وه به‌نده‌ش
پارنیزراوترین کاتی له شه‌یطان نه‌و کاته‌یه که له
بیکرکردنی خوای گه ورددا بیت.